

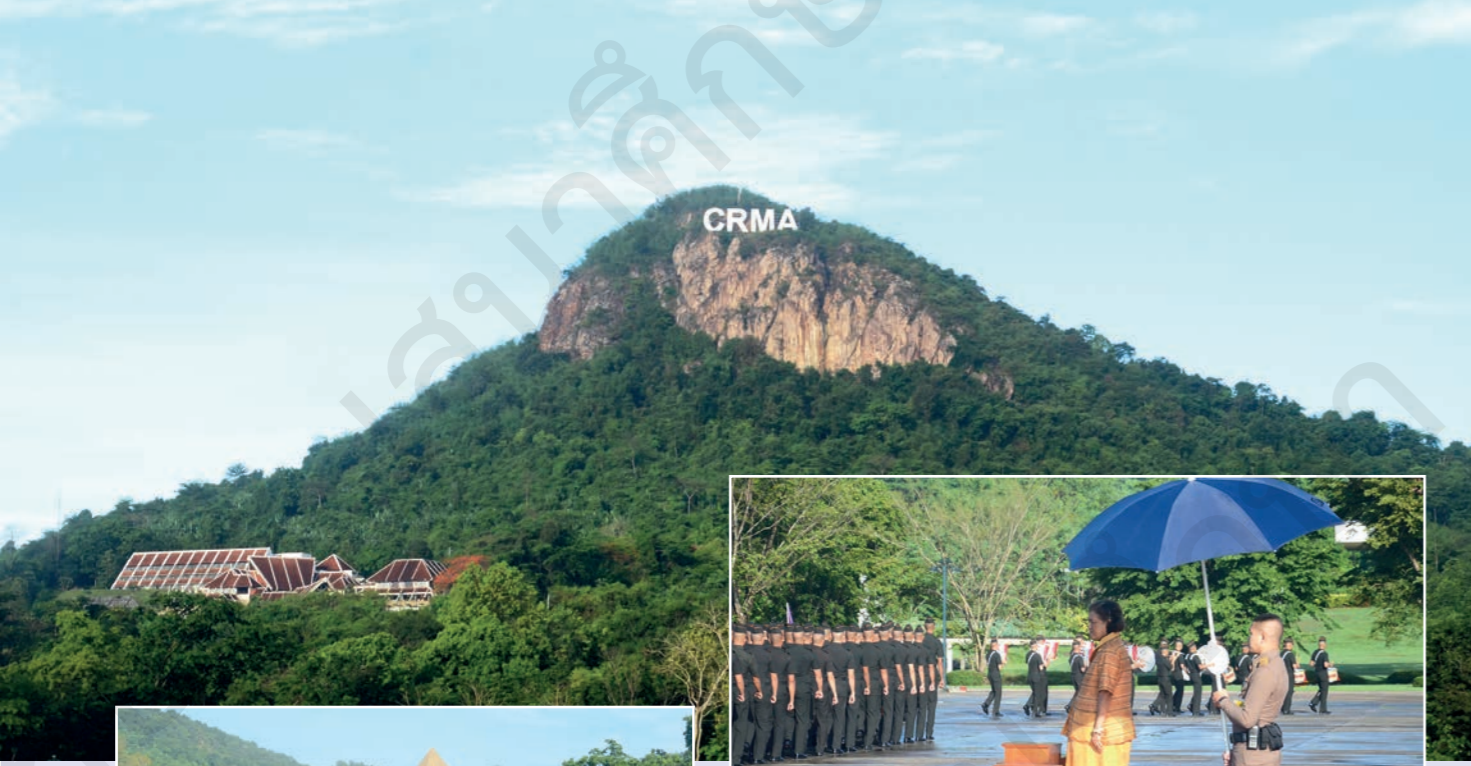
พ.ท.หญิง พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์
ทรงสอนการขี่ม้าเบื้องต้นแก่ นร. ชั้นปีที่ ๓ รร.จปร.

๕๔๑๑ ทัศนศิลป์ - ทัศนศิลป์ - ทัศนศิลป์ - ทัศนศิลป์ - ทัศนศิลป์

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๓ พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๑ ISSN 0857-5002

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงรับการถวายความเคารพ จากแก่นักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑ - ๕ ในโอกาสเปิดภาคการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยมี พลโท สติธิพล ชินสำราญ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า คณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณะอาจารย์ และข้าราชการ ฝ้าทูลละอองพระบาทรับเสด็จ ณ ลานหน้ากองบัญชาการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่อังคารที่ ๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครู และพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยมี พลโท สติธิพล ชินสำราญ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า คณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณะอาจารย์ อดีตอาจารย์ ข้าราชการ และนักเรียนนายร้อย ฝ้าทูลละอองพระบาทรับเสด็จ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

พระราโชวาท

พลเอกหญิงสมเด็จพะเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี

เนื่องในพิธีไหว้ครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑

ณ ทอประชุม โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ยินดีที่ได้มาร่วมงานไหว้ครูของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าอีกครั้งหนึ่ง ได้ฟังนักเรียนสวดมนต์พร้อมเพรียง ไพเราะ และได้เห็นผลงานของนักเรียนดีเด่น ก็ขอแสดงความยินดีด้วย

ถึงแม้ว่าจะเกษียณราชการแล้วก็ยังมาที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าเป็นครั้งคราว ได้ยินอาจารย์พูดกันถึงการสอนแบบ Active Learning คือให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการค้นหาความรู้มากกว่าเดิม ที่จริงแล้วในการเรียนที่ถูกต้องนั้น ผู้เรียนคือฟัง ไม่ใช่เฉพาะฟังจากครู ต้องฟังจากสื่ออื่น ๆ แล้วก็อ่านหนังสือค้นคว้าด้วยตนเองไม่ใช่อ่านแล้วเชื่อตามที่อ่านมา แต่ต้องพิจารณาให้เห็นว่าสิ่งนั้นควรเชื่อไม่ควรเชื่อ หรือมีเหตุมีผลอย่างไร ที่สำคัญที่สุดคือ ความเห็นของเราต่อสิ่งนั้นเป็นอย่างไร ต้องมีความคิดเห็นของตนเอง

มานึกถึงโครงการที่ทำร่วมกับกองทัพ อย่างที่เคยเล่าให้ฟังแล้วว่า มีค่ายทหารหลาย ๆ ค่ายที่ ผบ.ค่าย มาปรึกษากับมูลนิธิชัยพัฒนาซึ่งส่วนใหญ่ทำงานเรื่องการเกษตร เขาบอกว่าในค่ายมีที่ดินมากมายที่เหลือ มีความเห็นว่านอกจากจะใช้เป็นที่ฝึกฝนทหารแล้ว น่าจะมีกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมการเกษตรที่จะมีประโยชน์ต่อกำลังพล และจะไปขยายความรู้ต่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือชาวบ้านในเขตที่ปฏิบัติราชการ ได้มาขอให้มูลนิธิชัยพัฒนาช่วยอบรมและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเกษตร ทั้งเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ ก็ตกลงร่วมมือกันเจ้าหน้าที่ชัยพัฒนาเล่าให้ฟังว่า เขาแปลกใจที่ทหารที่ส่งมา มีทั้งพลทหารที่เป็นทหารเกณฑ์ ทหารชั้นประทวน ทหารสัญญาบัตร มีผู้พันเป็นผู้ดูแลกิจกรรม

ในแต่ละกิจกรรม ผู้ฟังที่มานั้นมีความรู้ความสามารถในงานที่จะทำ ก็ถามว่า ผู้ฟังเคยทำกิจกรรมอย่างนี้ในครอบครัวมาก่อนหรือเคยมีความรู้ศึกษามาอย่างไร ผู้ฟังตอบว่า เมื่อ ผบ.ค่ายมอบหมายให้ทำกิจกรรมแบบนี้ก็จะไป search ค้นหา วิธีการ อ่านหนังสือ หรือไปค้นคว้าจากแหล่งต่าง ๆ จึงมีความรู้ นำกิจกรรม นั้นมา ฟังจากผู้ที่เคยปฏิบัติมาก่อนอย่างพวกเจ้าหน้าที่มูลนิธิ แล้วลงมือทำ จึงมีความรู้ความสามารถ อย่างนี้จริง ๆ ก็เรียกว่าเป็น Active Learning ที่มีมานาน แล้ว คิดว่าส่วนหนึ่งเป็นผลจากที่เราเรียนกันที่นี่ ที่ว่าทุกคนที่เรียนอะไรไปก็ต้อง มีความรู้เรื่องนั้น สามารถทำได้ ลงมือทำเอง ถ้าผู้บังคับบัญชาทำได้อย่างนี้แล้ว ก็จะสามารถนำไปสอนผู้ใต้บังคับบัญชา และจะเป็นที่นิยมนับถือของผู้บังคับ บัญชาด้วย เห็นว่านายทหารพวกนั้นก็จบมาหลายปีแล้ว ได้นำสิ่งที่เรียนรู้อาหรือ แนววิธีการปฏิบัติไปใช้ในชีวิตรับราชการ จึงขอยกให้เห็นเป็นตัวอย่าง

ในโอกาสงานไหว้ครูนี้ เป็นเหมือนกับการเริ่มต้นการเล่าเรียนในปีการศึกษาใหม่ ขอให้ทุกคนตั้งอกตั้งใจ พยายามศึกษา ฟังที่ครูบาอาจารย์ถ่ายทอด ไปค้นคว้าเอง ไปคิด หรือบางส่วนก็ไปปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นการทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงาน

ขอให้ทุกท่านในที่นี้มีความสุข ประสบผลสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงาน โดยทั่วกัน

ไหว้ครู

เอ่ยตำราจินตามณีเป็นที่ตั้ง
แบบเรียนครึ่งอยู่ธยาตำราสอน
โดยพระโหราธิบดีนามขจร
ประนมกรกราบเทิดยกเชิดชู

ด้วยบุพเพสันนิวาสชาติปางก่อน
ท่านมาสอนศิษย์มิให้อายอดสู
ได้พบพานผูกพันฉันทศิษย์ครู
ความเอ็นดูที่ครูให้จำไม่เลื่อน

ท่านห่วงหาอาทรสั่งสอนศิษย์
ให้รู้คิดรู้ภาษาหาใครเหมือน
แม้พลังผิดศิษย์ถล่ำทำแซ่เขื่อน
เมตตาเตือนยังตราตรึงซึ่งหทัย

ณ แดงงามอาร์มทองอันฟ่องผุด
อัญเชิญพุทธธานุภาพพิสุทธ์ใส
ทูลกระหม่อมอาจารย์ศุณย์รวมใจ
บันดาลให้ครูทุกท่านสราญเทอญ

พ.อ.จิระ เหล่าจिरอังกูร: ผู้ประพันธ์

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๖๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ

รองผู้อำนวยการ

พล.ท.วินัฐ อินทรสุวรรณ

พล.ต.ณรงค์ พวกษารุ่งเรือง

พล.ต.ปัญญา คุรงค์เรือง

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.ปราโมทย์ วานเครือ

พล.ต.คเชนทร์เทพ อาจิตบุญญ์

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอฟล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันยนิคศาสตร์

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

พล.อ.ประมวล จันทร์ศรี

พล.อ.วิชาดี เอี่ยมไพจิตร

พล.อ.อนุสรณ์ สิทธิสกุลรัตน์

พล.อ.นันทยศ บุชา

พล.อ.ณรงค์ ภักดีศุภผล

พล.อ.กิตติพงษ์ ระมาต

เลขานุการ

พล.อ.ตรีบัณฑิต จิตรีศรีอร่าม

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.อ.จิระ เหล่าจิระอังกูร

พล.อ.หญิง กฤตยา ไม้รอด

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.หญิง อโนมา คงตะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหติ

พล.อ.หญิง ปุษยามาศ ทรรทรานนท์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

พล.ท.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานันต์

พล.ต.หญิง ธนัชพร ยอดเพชร

ร.ท.หญิง ฉัตรแก้ว ยูวพรหม

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรภักษ์

ฝ่ายกฎหมาย

พล.ท.สุวัฒน์ กฤษณะสมิต

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนจงงาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.นันทยศ บุชา

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

เหรียญ

พล.อ.รณชัย เปลี่ยนภักดี

ผู้ช่วยเหรียญ

พล.ต.โชคชัย ชิงชนะกุล

ฝ่ายจัดส่ง

พล.ท.ไวพจน์ ปาจะกัง

ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นางพรหมิพรรณ ยอดชมภู

นางนันทวิทย์ ขุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันท์ ปาจันทร์

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาพ

ฝ่ายธุรการ

ร.ท.พิสิษฐ์ เงามะเค

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลย์ ยังขวัญ

น.ส.อรสา ทองศิเรียน

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

✳️ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารดิจิทัลส่งจ่าย ปณฝ.ร.ร.จปร. ในนาม เหรียญ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๕๓, ๐๕๗ - ๐๐๕๘๓๙๘ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิกฯ พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญ

✳️ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✳️ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ(ศิษย์เก่า ร.ร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ฝกง.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการแถลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๓ เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๑

สวัสดิ์ศิริรับ ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

ขอแสดงความชื่นชมยินดีกับความพยายามของผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือทั้งชาวไทยและต่างประเทศ จนทำให้ทีมฟุตบอลเยาวชน หมูป่า อคาเดมี และผู้ช่วยโค้ช รวม ๑๓ คน รอดชีวิตจากถ้ำหลวงขุนน้ำนางนอน จ.เชียงราย เมื่อเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. ของวันที่ ๑๐ ก.ค.๖๑ และขอแสดงความเสียใจต่อการจากไปของ จ.อ.สมาน กุนัน (จ่าแซม) อดีตมนุษย์กบนอกราชการ ทร.ไทย วีรบุรุษที่โลกไม่ลืม เหตุการณ์นี้ทำให้ได้เห็นถึงความร่วมมือกันทำงานของส่วนราชการ เอกชน พลเรือน ทั้งของไทยและต่างประเทศมีทั้งนักดำน้ำระดับโลก นักปีนเขา และอื่น ๆ อีกทั้งอาสาสมัครเข้ามาทำงานอย่างเสียสละ ไม่รู้จักเหน็ดจักเหนื่อย สุดท้ายแล้วทำให้คนไทยทุกคนมีความสุขที่ภารกิจนี้สำเร็จลงด้วยดี คงมีบทเรียนอีกมากมายที่ได้จากเหตุการณ์นี้ และหวังว่าจะเป็นไปในทางที่จะช่วยปรับปรุงพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรทุกภาคส่วน ในการป้องกันและแก้ปัญหา เมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้น รวมทั้งการจัดหาสิ่งอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ให้เพียงพอ เมื่อยามจำเป็น แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีส่วนร่วมในปฏิบัติการครั้งนี้ ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ สมควรที่จะได้รับการยกย่องสรรเสริญ จากทางการไทยอย่างเหมาะสมตามงานที่ทำ ส่วนคนไทยทั้งชาติ และชาวโลกที่ติดตามข่าวนี้ ผมเชื่อว่าทุกคนชอบคุณทุก ๆ คน ที่ช่วยให้งานนี้สำเร็จ และความรู้สึกดี ๆ เช่นนี้จะคงอยู่ในใจของพวกเขาตลอดไป

ภาพปกเล่มนี้ พ.ท.หญิง พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ ขณะทรงสอน นนร. ซีมาฯ นับเป็นพระมหากษัตริย์คุณอย่างยิ่ง นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้ บทความเรื่องนี้ตอนนี้อ่านสำคัญมากไม่เฉพาะนักเรียนนายร้อย แต่สำคัญต่อพวกเราทุกคน อ่านแล้วควรทำตามด้วย เพราะเป็นการแสดงออกถึงความรับผิดชอบของตัวเองที่ไม่ต้องการสร้างภาระให้ครอบครัวและคนอื่น พล.อ.มณู ท่านได้รับอนุญาตให้ใช้สายตาเขียนหนังสือได้แล้ว ท่านจึงเขียนส่งมาพร้อมกัน ๔ เรื่อง และท่านย้ำว่า เขาเรื่องนี้ลงก่อนเป็นเรื่องแรก โทษประหารชีวิต บทความนี้จะบอกว่าประเทศไทยไม่ได้มีการประหารชีวิตจริง ๆ มาเกือบ ๗ ปีเต็มแล้ว คนสุดท้ายถูกประหารชีวิต เมื่อ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ และถ้าครบ ๑๐ ปี ก็ถือว่าประเทศไทยไม่มีการประหารชีวิตอย่างถาวร แต่เมื่อไม่กี่วันมานี้ ประเทศไทยได้มีการประหารชีวิตจริง ๆ แล้วเป็นคดีฆ่าผู้อื่นให้ตายอย่างโหดร้ายทารุณ ถ้าเราไม่มีการประหารชีวิตอย่างถาวร นักค้ายาเสพติด โทษประหารชีวิตก็จะไม่มีคนที่ทำเรื่องนี้แล้ว แต่ยังไม่โดนจับ อาจจะยามใจหนักกว่าเดิม มูลค่าการซื้อขายอาจจะมากขึ้นกว่าเดิม และเงินที่ได้จากการนี้ จะเก็บ-ซ่อนไว้ได้ด้วยวิธีการใดวิธีหนึ่ง และเมื่อถูกจับได้ เงินที่ซ่อนไว้ได้นี้อาจจะทำให้เขามีโอกาสใช้จ่าย และทำให้ได้อยู่อย่างสุขสบายภายในคุกก็ได้ คดียาเสพติดก็คงจะมากขึ้น ผมว่าน่าคิดเหมือนกันนะครับ แต่เมื่อเรามีการประหารกันจริง ๆ แล้วก็คงเบาใจได้ แค่ไม่ป่วยก็ช่วยชาติได้ น่าจะจริงนะครับ เพราะค่ารักษาพยาบาลโดยเฉพาะค่ายาและเวชภัณฑ์ เราต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เป็นงบประมาณแผ่นดินที่สูงมาก ๆ ในแต่ละปี และความเป็นจริงโรคที่พวกเราป่วยอยู่บ่อย ๆ ขณะนี้เกิดจากพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่ผิดจากการรับประทานอาหาร และการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงเช่นการออกกำลังกายเพียงพอ มากกว่าการเจ็บป่วยจากการได้รับเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย ถึงเวลาช่วยชาติกันหน่อยจริงจังแล้วครับ นอกจากนี้พวกเราก็จะได้แข็งแรงด้วย การสอน นนร.ของ พ.ท. ฐานันท์ ๗ ได้ผลเป็นอย่างไร ลองอ่านดู ความรู้สึกของ นนร. แต่ละคนที่ได้บอกกล่าวออกมาวันนี้ผมมีความสุขมากครับ หมูป่า ๑๓ ตัว รอดตายแล้ว

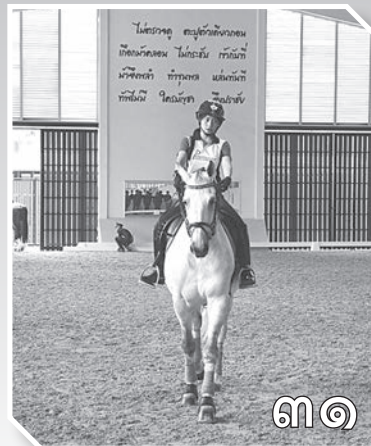
สวัสดิ์ศิริรับ

พ.อ. ฐานันท์

พล.ต. รัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

ปวงประชาเป็นสุขสานต์
วันฉัตรมงคล
 ในรัชกาลที่ ๕

**พ.ท.หญิง พระเจ้าหลานเธอ
 พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์**

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๓ เดือนพฤษภาคม - เดือนมิถุนายน ๒๕๖๑

- ★ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จับมือ CAT ๑๕
- ★ ปฏิทินกิจกรรม รร.จปร.ประจำเดือน พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๑ ๑๖
- ★ รั้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ ๒๔
- ★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้ ๓๗
- ★ มงกุฎปูนไทยในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ๔๕
- ★ “ค.ต.ป.ท.” อีกหนึ่งคณะกรรมการที่สำคัญของหน่วยงานทหาร ๔๘
- ★ โทษประหารชีวิต ๕๑
- ★ สทป. น้อมนำแนวคิดการพัฒนาเพื่อพึ่งตนเองอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ ๕๙
- ★ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เรียนหนังสือต้องช่วยกัน ๖๔

- ★ ผู้นำประเทศเวียดนาม ๗๑
- ★ ภาษาอังกฤษ ๗๙
- ★ หมายเหตุแห่งสยาม : ราชวงศ์จักรี ๘๙
- ★ แค่มิไปยาก็ช่วยชาติได้แล้ว ๙๕
- ★ ไฟรักไฟสงคราม ๙๙
- ★ ชาวพุทธคือใคร ๑๐๔
- ★ ใคร อะไร ที่ไหน ๑๑๐

ปากีสถาน

กับระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์ในอนาคต

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๑ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงรับการถวายความเคารพ จากแถว นนร. ชั้นปีที่ ๑ - ๕ ในโอกาสเปิดภาคการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยมีคณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณาจารย์ และข้าราชการ เฝ้าฯ รับเสด็จฯ ณ ลานหน้า บก.รร.จปร. เมื่อ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๒ - ๓ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในพิธี ให้อำนาจ และพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยมี พล.ท. สิทธิพล ชินคำราษฎร์ ผบ.รร.จปร. นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการ คณาจารย์ อดีตอาจารย์ และ นนร. เฝ้าฯ รับเสด็จฯ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๔

๕

๖

๗

๘

๙

๑๐

๑๑

๑๒

๔ - ๑๒ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นำข้าราชการ รร.จปร. และ นนร. ชั้นปีที่ ๔ ที่ศึกษาวิชาประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เดินทางไปชมนิทรรศการ “ของขวัญแห่งมิตรภาพราชอาณาจักรไทยและสหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๓๖๑ - ๒๕๖๑” และฟังบรรยายสรุป เรื่อง “มองความสัมพันธ์สหรัฐอเมริกาผ่านของขวัญแห่งมิตรภาพ” ณ พิพิธภัณฑ์ผ้าในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ ในพระบรมมหาราชวัง จว.ก.ท. เมื่อ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

๑ - ๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในการบรรยาย การขยายผลจิตอาสา ในหัวข้อ “ประวัติความเป็นมาของจิตอาสา และการเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์” ให้กับ นนร.ชั้น ปีที่ ๑ - ๕ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๓ - ๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมอบทุนการศึกษาแก่นบุตรข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ รร.จปร. ประจำปี ๒๕๖๑ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๕ - ๖ พิธีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่าง ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศมส.) กับ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (รร.จปร.) เพื่อบูรณาการการศึกษาวิจัยองค์ความรู้ทางมานุษยวิทยาโบราณคดีและชุมชนศึกษา โดย นายพีรพน พิสนพงษ์ ผอ.ศมส. และ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร เมื่อ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๗

**ความสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป**

๗ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. พร้อมคณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ของ รร.จปร. และภริยา ร่วมบันทึกแถบวีดิทัศน์ถวายพระพรชัยมงคล สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ ททบ. เมื่อ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

๘

๙

๘ - ๙ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมุทิตาจิตแด่อดีตครูอาจารย์ เนื่องในวันไหว้ครูและพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยมี นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการ และ นนร. ร่วมพิธี ฯ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๑๐

๑๐ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นผู้แทน ผบ.ทบ. ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการศึกษาและพัฒนาโครงสร้างสารสนเทศและการสื่อสารระหว่าง รร.จปร. กับ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) (CAT) ณ ห้องสุโขทัย บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑

๑๑

๑๑ พล.ท.ชรินทร์ โตเลี้ยง เสธ.สปท./หัวหน้าคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบคุณภาพและมาตรฐานการฝึกศึกษา สปท. นำคณะ ฯ มาตรวจเยี่ยมคุณภาพและสำรวจข้อมูลสถานศึกษา กท. ของ รร.จปร. โดยมี พล.ต. วินัฐ อินทรสุวรรณ รอง ผบ.รร.จปร. พร้อมนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ร่วมให้การต้อนรับ ฯ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๑

๑ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร. รร.นายร้อยเกาหลีใต้ ในโอกาสเดินทาง มาศึกษาวิชาการและดูงาน ตามโครงการ แลกเปลี่ยน นนร.ต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๑ ณ ห้องศรีอยุธยา บก.รร.จปร. เมื่อ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.รร.นายร้อยสิงคโปร์ ในโอกาส เดินทางมาศึกษาวิชาการและดูงาน ประจำปี ๒๕๖๑ ณ ห้องศรีอยุธยา บก.รร.จปร.เมื่อ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๓ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ ผชท.ทหารรัสเซีย ประจำประเทศไทย มี พ.อ. Igor Sholokhov รองทูตทหารรัสเซีย/ไทย เป็น หัวหน้าคณะ ในโอกาสเข้าเยี่ยมชมม รร.จปร. ณ ห้อง รัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๑

๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การ ต้อนรับคณะ รร.รวมเหล่า สหภาพเมียนมา (สมม.) ในโอกาสเดินทางมาดูงานและ ศึกษาวิชาการ ของ รร.จปร. ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๑

กิจกรรม นักเรียนนายร้อย

การแข่งขันกีฬาประเพณีโรงเรียนทหารตำรวจ ครั้งที่ ๕๖ ประจำปี ๒๕๖๑ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพ ระหว่างวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ - ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ ณ สนามกีฬาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พิธีเปิดและปิดการแข่งขัน ณ สนามกีฬาสุกษลาศัย กรุงเทพมหานคร

ผลการแข่งขัน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้รับรางวัลถ้วยชนะเลิศ คณะเนนวม และรางวัลชนะเลิศกีฬาบาสเกตบอล รางวัลชนะเลิศกีฬาฟุตซอล และรางวัลชนะเลิศกีฬากรีฑา ส่วนกีฬาฟุตบอลครองถ้วยชนะเลิศร่วมกันกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

การแข่งขันกีฬาประเพณีโรงเรียนทหารตำรวจ ครั้งที่ ๕๗ ประจำปี ๒๕๖๒ โรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพ

เสนาศึกษา

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จับมือ CAT นำ IoT & Big Data Platform and Applications พัฒนานวัตกรรมการศึกษาและการสื่อสาร

เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ พลโท สิทธิพล ชินสำราญ ผู้บัญชาการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้ลงนามร่วมกับ พันเอก สรรพชัย หุวะนันท์ กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือ CAT ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัด นครนายก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันพัฒนา IoT & Big Data Platform and Applications เพื่อพัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรมบนพื้นฐานเทคโนโลยี Internet of Ting (IoT) จปร. และ CAT ตั้งแต่การพัฒนาระบบโครงข่ายสื่อสัญญาณ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการศึกษา ด้วยการกำหนดแนวทางการวางแผนการดำเนินงานในการพัฒนาในลักษณะ Road Map รวมทั้งกำหนดรูปแบบโครงข่าย ระบบสัญญาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อรองรับการศึกษาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ทั้งนี้ ยังจะมีการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างบุคลากรของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งถือเป็นการต่อยอดและช่วยเพิ่มขีดความสามารถให้แก่บุคลากรได้นำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้อีกทางหนึ่ง โดย CAT ให้การสนับสนุนระบบสื่อสารโทรคมนาคมและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง อาทิ ระบบ Low Power Wide Area Network (LPWAN), เครือข่ายอินเทอร์เน็ต, Cloud Computing และบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ my เพื่อร่วมกันพัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรมบนพื้นฐาน

เทคโนโลยี Internet of Things (IoT) ระหว่างสองหน่วยงาน

พลโท สิทธิพล ชินสำราญ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า กล่าวว่า “โครงการนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการในด้าน การเรียนการสอนและการวิจัยให้แก่ รร.จปร. ซึ่งต่อจากนี้ทั้ง CAT และ รร.จปร. จะได้ร่วมกันกำหนด Road Map ในการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้โดยมุ่งเน้นในการเรียนรู้และนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้นมาใช้ในการค้นคว้านวัตกรรมและต่อยอดความรู้เพิ่มเติมให้กับบุคลากรทั้งอาจารย์และนักเรียนของโรงเรียน”

พันเอก สรรพชัย หุวะนันท์ กรรมการผู้จัดการใหญ่ CAT กล่าวว่า “โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ถือเป็นแหล่งผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการทหารที่สำคัญของประเทศ ซึ่งจากความร่วมมือที่เกิดขึ้นจะทำให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางเทคโนโลยี และยังจะได้ร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างคณาจารย์ของ รร.จปร. และบุคลากรของ CAT ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้านที่มีความหลากหลายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งโรงเรียนฯ จะสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมโดยใช้ระบบสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพจาก CAT ได้อย่างสะดวกและทั่วถึง ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อการสร้างเสริมภารกิจของ รร.นายร้อย จปร.”

ปฏิทินกิจกรรม ร.จ.ป.ร. ที่สำคัญ

ระหว่างเดือน พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๑

๑. วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับคณะนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยอินโดนีเซีย ในโอกาสเดินทางมาศึกษาวิชาการ และดูงานตามโครงการแลกเปลี่ยน นักเรียนนายร้อยต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๑ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๒. วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑

พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครูและพระราชทานเหรียญรางวัลการศึกษาแก่นักเรียนนายร้อย ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๓. วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในงานแสดงมุทิตาจิตแด่ อดีตครูอาจารย์ เนื่องในโอกาสวันไหว้ครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๔. วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑

พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ เยือน สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ เทียบบิน ที่จี ๖๗๔ วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๐๓๕ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จว.ส.ป.

- เสด็จฯ กลับ เทียบบิน ที่จี ๓๒๒ ในวันพฤหัสบดีที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๗๐๐ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จว.ส.ป.

- โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จัดคณะผู้บังคับบัญชา ฝ้ายส่งและรับเสด็จฯ

๕. วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญกุศลเนื่องในวันวิสาขบูชา ณ พุทธศาสนสถานโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๖. วันจันทร์ที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับคณะผู้ช่วยทูตรัสเซียบ ในโอกาสเดินทางมากล่าวบรรยายสรุปกิจการโรงเรียนนายร้อยรัสเซียให้ นักเรียนนายร้อย ฟังและกิจกรรมแสดงดนตรีถวายแด่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ณ ห้องรับรองศรีอยุธยา กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๗. วันอังคารที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธาน ในการอัญเชิญพระยอดธง ชุ่มพระยอดธง และผืนธงไชยเฉลิมพลประจำโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (ชั้นประถม/ชั้นมัธยม) กลับมาประดิษฐาน ณ ห้องพระบารมีปกเกล้า กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๘. วันพฤหัสบดีที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้การต้อนรับคณะนักเรียนนายร้อย ROTC สหรัฐอเมริกา ในการมาปฏิบัติตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) กลุ่มที่ ๑ ณ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๙. วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าเป็นประธานการจัดอบรมขยายผลการอบรมโครงการจิตอาสาพระราชทานตามแนวพระราชดำริ “หลักสูตรหลักประจำ” รุ่นที่ ๑/๖๑ “เป็นเบา เป็นแม่พิมพ์” ณ หอประชุม โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๐. วันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้การต้อนรับ ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก (๒) และคณะ ในโอกาสเดินทางมาเพื่อร่วมวิ่งกับ นักเรียนนายร้อย และรับประทานอาหาร ณ สนาม ฮ. กองพันทหารราบ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๑. วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้การต้อนรับคณะนักเรียนนายร้อย ROTC สหรัฐอเมริกา ในการมาปฏิบัติตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) กลุ่มที่ ๒ ณ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๒. วันศุกร์ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าและคณะผู้บังคับบัญชาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และภริยา ร่วมบันทึกแถบวีดิทัศน์กล่าวถวายพระพรชัยมงคลสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนม พรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก

๑๓. วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๑

- พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ เยือน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และสหราชอาณาจักร ที่ยอวบิน ทีจี ๙๒๐ วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลา ๒๓๔๕ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จว.ส.ป.

- เสด็จฯ กลับ ที่ยอวบิน ทีจี ๙๑๑ ในวันเสาร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เวลา ๐๕๔๕ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จว.ส.ป.

- รร.จปร. จัดคณะผู้บังคับบัญชา ฝึษาส่งและรับเสด็จฯ

๑๔. วันอังคารที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้การต้อนรับคณะนักเรียนนายร้อย ROTC สหรัฐอเมริกา ในการมาปฏิบัติตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) กลุ่มที่ ๓ ณ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

เสนาบดีเกษ

ปางพระเจ้าเป็นสุขสานต์ วันจักรมงคล ในรัชกาลที่ ๙

เรียบเรียงโดย ร้อยตรีหญิงสาริศา เขียววา

วันจักรมงคล ตรงกับวันที่ ๕ พฤษภาคมของทุกปี เป็นวันที่รำลึกถึงพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเป็นพระมหากษัตริย์ของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ แห่งราชวงศ์จักรี

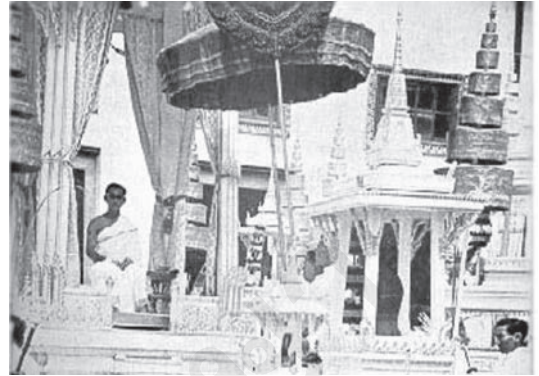
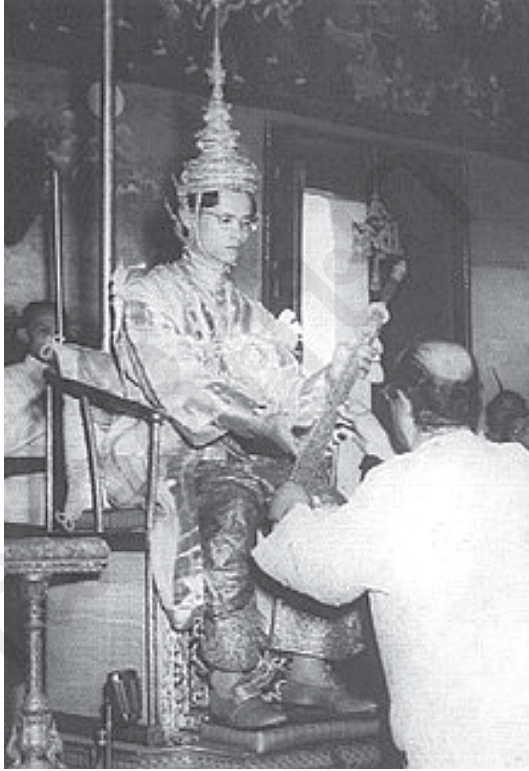
หลังจากที่พระองค์เสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติต่อจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล รัชกาลที่ ๘ นั้น พระองค์ดำรงพระอิสริยยศเป็น “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช” เมื่อเสด็จนิวัตกลับประเทศไทยหลังจากเสด็จพระราชดำเนินไปศึกษาต่อต่างประเทศ รัฐบาลและประชาชนจึงได้น้อมเกล้าฯ จัดพระราชพิธีบรมราชาภิเษกถวาย เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ โดยมีพระปฐมบรมราชโองการในพระราชพิธีบรมราชา

ภิเษกนั้นว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

ราชบัณฑิตยสภาได้ให้ความหมายของ “จักรมงคล” ไว้ว่า พระราชพิธีฉลองพระมหาเศวตฉัตร ทำในวันซึ่งตรงกับวันบรมราชาภิเษก

การจัดพระราชพิธีบรมราชาภิเษกนั้นเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ดังปรากฏในหลักศิลาจารึกวัดศรีชุมของพญาลิไท เมื่อครั้งพ่อขุนผาเมืองได้ทรงแต่งตั้งให้พ่อขุนบางกลางหาวหรือพ่อขุนบางกลางท่าวเป็นผู้ปกครองกรุงสุโขทัย และพระราชทานพระนามว่า “พ่อขุนศรีอินทราทิตย์” หรือพระนามเต็ม “กรมเทงอัญศรีอินทพรดินทราทิตย์” เป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์พระร่วง

ต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทรงสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี พระองค์ได้ทรงฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมของชาติทุกสาขาโดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พระมหากษัตริย์ที่ยังมิได้ทรงประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษกจะไม่ใช้คำว่า “พระบาท” นำหน้า “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” และยังไม่มีการใช้ “นพปฎลเศวตฉัตร” หรือฉัตร ๙ ชั้น ดังนั้นพระมหากษัตริย์ที่จะขึ้นครองราชย์ในรัชกาลต่อไปจึงต้องผ่านพระราชพิธีอันสำคัญนี้ก่อน

ในช่วงรัตนโกสินทร์ตอนต้นนั้นพระราชพิธีฉัตรมงคลเป็นพิธีของเจ้าพนักงานในพระราชฐาน ได้จัดการสมโภชสังเวศร์ของราชูปโภคในเดือน ๖ ของทุกปี เป็นงานภายในพระราชฐานไม่ถือเป็นงานพระราชพิธี

เมื่อถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติได้ทรงกระทำพิธีฉัตรมงคล เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๙๓ โดยมีพระราชดำริให้มีการสมโภชพระมหา

เศวตฉัตรและมีการเฉลิมฉลองขึ้น การพระราชพิธีฉัตรมงคลเมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงริเริ่มนั้น มีการสวดมนต์เลี้ยงพระ เวียนเทียนสมโภชพระมหาเศวตฉัตร ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท และพระที่นั่งไพศาลทักษิณ ได้พระราชทานชื่อว่า “ฉัตรมงคล”

ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้ทรงประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ในระหว่างวันที่ ๔ - ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๙๓ โดยมีขั้นตอนการจัดเตรียมงาน ดังนี้

การเตรียมพิธี

พิธีบรมราชาภิเษกจะเริ่มต้นด้วยการเตรียมน้ำสำหรับถวายเป็นน้ำอภิเษก และน้ำสรงมูรธาภิเษก โดยมีการตักน้ำและตั้งพิธีเสกน้ำ สำหรับน้ำอภิเษกนั้นตามตำราให้ใช้น้ำจากสถานที่สำคัญ ๑๘ แห่ง และทำพิธีเสกน้ำพระพุทธรูป ๓๓ พระพุทธรูป

ที่สำคัญตามจังหวัดต่าง ๆ แล้วส่งเข้ามาเจือเป็นน้ำ
มูรธาภิเษกให้สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
ทรง และทรงรับน้ำอภิเษกในวันพระราชพิธีบรม
ราชาภิเษกต่อไป

น้ำสรงมูรธาภิเษกเป็นน้ำที่เจือด้วยน้ำ
“ปัญจมหานที” ในชมพูทวีป ได้แก่ แม่น้ำคงคา
ยมนา อีรวดี สรรภู และเมหิ ตามความเชื่อของศาสนา
พราหมณ์-ฮินดู เชื่อว่าแม่น้ำทั้ง ๕ สาย ไหลมาจาก
เขาไกรลาสซึ่งเป็นที่สุดของพระอิศวร

นอกจากนี้ น้ำสรงมูรธาภิเษกยังเจือด้วยน้ำ
จาก “เบญจสุทธิดงคา” ในแม่น้ำสำคัญทั้ง ๕ ของ
ไทย ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำ
ราชบุรี แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำบางปะกง รวมทั้งน้ำ
ในสระ ๔ สระ ในเมืองสุพรรณบุรี ได้แก่ สระเกษ
สระแก้ว สระคงคา และสระยมนา

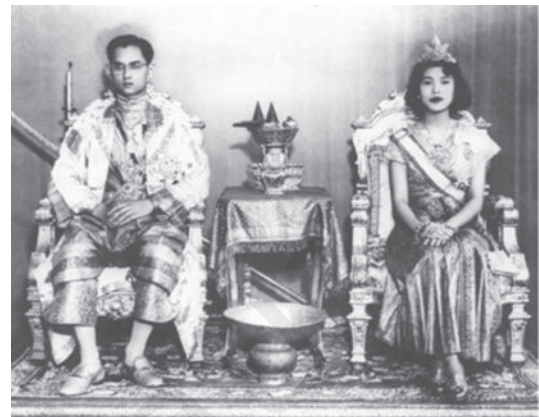
อีกทั้งยังมีพิธีจารึกพระสุพรรณบัฏ ดวง
พระบรมราชสมภพ (ดวงเกิด) และแกะพระราช
ลัญจกร (ดวงตราประจำรัชกาล) โดยได้มีการ
ประกอบพิธีจารึกพระสุพรรณบัฏในวันที่ ๒๑

เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๓ ในพระอุโบสถวัดพระ
ศรีรัตนศาสดาราม

พิธีประกาศการพระราชพิธี บรมราชาภิเษก และเจริญพระพุทธรูป

วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ เป็นพิธี
ประกาศการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก และเจริญ
พระพุทธรูป เจ้าพนักงานอาลักษณ์เชิญพระ
สุพรรณบัฏ ดวงพระราชสมภพ และพระราชลัญจกร
ออกจากพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดารามมา
ขึ้นพระราชยานกง มีกระบวนเครื่องสูง กลองชนะ
และคู่แห่ เชิญไปประดิษฐาน ณ พระแท่นมณฑล
ในพระที่นั่งไพศาลทักษิณ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรง
เครื่องเต็มยศจอมพลทหารบก ประดับเครื่องขัตติย
ราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติคุณรุ่งเรืองยิ่งมหาจักรี
บรมราชวงศ์ เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยสมเด็จพระ
พระราชินีสิริกิติ์โดยรถยนต์พระที่นั่งจากพระตำหนัก

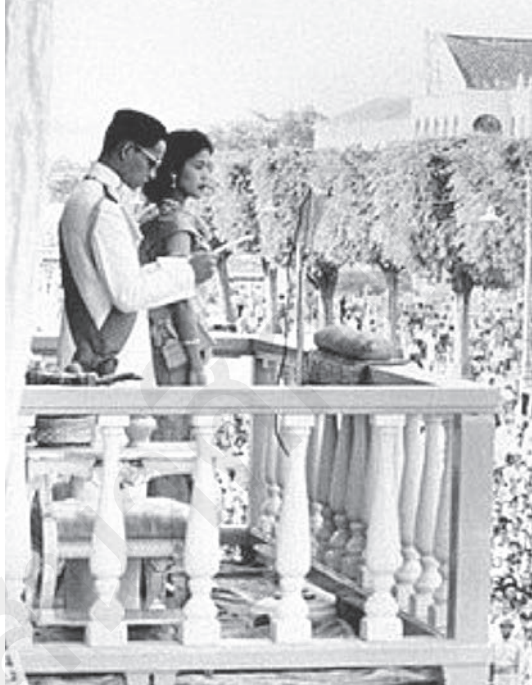
จิตรลดาธารโหลฐานมายังพระบรมมหาราชวัง ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัยขจัดมโหฬายสุรยพิมาน เพื่อทรงเป็นประธานในพิธีประกาศการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก และเจริญพระพุทธรมนต์

การพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

วันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกตาม

แบบอย่างโบราณราชประเพณีขึ้น ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ เสด็จพระปรมาภิไธยตามที่จารึกในพระสุพรรณบัฏว่า “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรามมาธิบตี จักรีนฤพดินทร สยามมินทราธิราช บรมนาถบพิตร” ทรงรับการสรพพระมูรธาภิเษก และรับน้ำอภิเษก พระมหาราชครูน้อยมเกล้าฯ ถวายพระสุพรรณบัฏ พระสังวาลย์สามสาย พระแสงอัษฎาวุธ และเครื่องราชกกุธภัณฑ์ อันได้แก่ พระมหาพิชัยมงกุฏ พระแสงขรรค์ชัยศรี พระแส้จามรีและพัดวาลวิชนี ธารพระกร และฉลองพระบาทเชิงงอน

จากนั้นสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงเครื่องบรมขัตติยราชภูษิตาภรณ์ ประดับนพรัตนราชวราภรณ์ เสด็จพระราชดำเนินไปยังพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัยขจัดมโหฬายสุรยพิมาน ประทับเหนือพระที่นั่งพุดตานกาญจนสิงหาสน์ภายใต้้นพญูดมมหาเศวตฉัตร ทรงพระมหาพิชัยมงกุฏ มหาดเล็ก

เชิญเครื่องราชกกุธภัณฑ์ พระแสงรายตีนทอง และ พระแสงอักษฎาฎ พระสงฆ์ในมณฑลพระราชพิธี เจริญชัยมงคลคาถา ชาวพนักงานประโคมสังข์ แตร มโหระทึก และเครื่องดุริยางค์ ทหารกองเกียรติยศ ถวายความเคารพ แตรวงบรรเลงเพลงสรรเสริญ พระบารมี ทหารปืนใหญ่ ยิงสลุตเฉลิมพระเกียรติ ๒๑ นัด

จากนั้นพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา ภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตรทรงเป็นประธานใน พระราชพิธีสถาปนาเฉลิมพระเกียรติยศ สมเด็จพระ ราชินีสิริกิติ์ พระอัครมเหสี ให้ทรงดำรงฐานันดรศักดิ์ เป็น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี

พระราชพิธีเฉลิมพระราชมณเฑียร

วันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ พระบาท สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถ บพิตร พร้อมด้วย สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระ บรมราชินี เสด็จฯ ในการพระราชพิธีเฉลิมพระราชมณเฑียร ณ พระที่นั่งจักรพรรดิพิมาน ทรงประทับ แรมในพระบรมมหาราชวัง

เสด็จออกลิ้นปี่

วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ พระบาท สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรม นาถบพิตร เสด็จออกยังพระที่นั่งจักรีมหาปราสาท พระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้คณะทูตานุทูต และกงสุลต่างประเทศเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ถวายชัยมงคล หลังจากนั้นเสด็จฯ พร้อมด้วย สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี พระราช ทานพระบรมราชวโรกาสให้คณะบุคคลและสมาคม ต่าง ๆ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทถวายชัยมงคล ณ พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท จากนั้นเสด็จออก ลิ้นปี่พระราชนัดดาพระบรมราชวโรกาส ให้พสก นิกรเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท และกราบบังคมทูล ถวายชัยมงคล

พิธีสถาปนาฐานันดรศักดิ์ พระราชวงศ์

วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ พระบาท สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถ บพิตร พร้อมด้วย สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระ บรมราชินี เสด็จฯ ทรงเป็นประธาน ในพิธีสถาปนา ฐานันดรศักดิ์พระราชวงศ์ ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย มหัยสุรายพิมาน

หลังจากนั้นเป็นต้นมาพระบาทสมเด็จพระ ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้จัดงานพระ ราชพิธีฉัตรมงคลเป็นเวลา ๓ วัน คือ วันที่ ๓ พฤษภาคม เป็นงานพระราชกุศลทักษิณานุประทาน ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย มหัยสุรายพิมาน เพื่อ อุทิศส่วนกุศลถวายแด่พระบรมราชบุพการี ในวันนี้ ได้เพิ่มพระราชพิธีตรึงหมุดธงชัยเฉลิมพลเข้าไว้ด้วย วันที่ ๔ พฤษภาคม เป็นวันเริ่มพระราชพิธีฉัตรมงคล และวันที่ ๕ พฤษภาคม เป็นวันฉัตรมงคล

ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคมของทุกปีถือเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีการประดับธงชาติตามอาคารบ้านเรือนและสถานที่ราชการ ประชาชนร่วมทำบุญตักบาตร ประกอบพิธีทางศาสนา เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล และถวายชัยมงคลพร้อมเพรียงกัน

ตลอดระยะเวลาที่ทรงครองราชย์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้ทรงปกครองประเทศและอาณาประชาราษฎร์ด้วยหลักทศพิธราชธรรม ปฏิบัติพระราชกรณียกิจน้อยใหญ่อันมีคุณประโยชน์แก่พสกนิกรชาวไทยนานัปการอย่างหาที่สุดมิได้ ดังพระปฐม

บรมราชโองการที่พระองค์พระราชทานไว้ทุกประการ ต่อมาในวันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษายกเลิกวันที่ ๕ พฤษภาคม ซึ่งเป็นวันฉัตรมงคลในรัชกาลที่ ๙ เป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์ ทว่าในรัชกาลปัจจุบันยังไม่ได้จัดพระราชพิธีบรมราชาภิเษกขึ้นทำให้ขณะนี้ยังไม่มีวันฉัตรมงคลในรัชกาลที่ ๑๐

ขอขอบคุณข้อมูลจาก

https://www.matichon.co.th/columnists/news_386543

http://www.mettadham.ca/coronation_4.htm

<https://hilight.kapook.com/view/101608>

<https://guru.sanook.com/3268/>

http://www.matichonweekly.com/scoop/article_12791

https://www.m-culture.go.th/young/ewt_news.php?nid=587&filename=index

ปกิณกะงานพระเมรุมาศในหลวงรัชกาลที่ ๙

(ตอน ๒)

ริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ

พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา

ต่อจากเล่มที่แล้ว

เวลา ๐๙.๒๘ น. ริ้วขบวนพระมหาพิชัยราชรถและราชรถพระंना เริ่มเคลื่อนขบวนโดยมี พลตรี อเนก กล่อมจิตร เป็นผู้กำกับพระมหาพิชัยราชรถ และ พันเอก พลสิษฐ์ ภูวดลรัฐสิทธิ เป็นผู้ควบคุมชุดจักรราชรถ และ พันโท สวรรจน์ สุภเวทย์ เป็นผู้ควบคุมชุดชักหลัง

ริ้วขบวนนี้มีความงดงามมากที่สุดเนื่องจากใช้ผู้ร่วมขบวนมากที่สุด และจะใช้จังหวะการเดินแบบเปลี่ยนเท้าประกอบบทเพลงพญาโคก โดยมี ร้อยเอก จิทัศ ศรสงคราม พระราชนัดดาในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเป็นผู้เชิญเครื่องทองน้อย และข้าราชการบริพารในพระองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นผู้เชิญเครื่องราชอิสริยยศและเครื่องราชูปโภค พร้อมด้วยสมาชิก ราชสกุลประกอบด้วยหม่อมเจ้า หม่อมราชวงศ์ และหม่อมหลวงตามลำดับ

บรรยากาศการซ้อมริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศที่ริ้วขบวนที่ ๖ งานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยขบวนกองทหารม้า ๗๗ ม้า ใช้กำลังพลจาก กองพลทหารม้าที่ ๒ รักษาพระองค์ และกองบัญชาการตำรวจนครบาล เพื่ออัญเชิญพระบรมราชสรีรางคาร จากวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ไปยังวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามฯ และวัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

เมื่อเข้าสู่ถนนท้องสนามหลวงฝั่งหน้าศาลฎีกา ขบวนทหารและขบวนพระบรมราชอิสริยยศเชิญพระโกศทองใหญ่ลงจากพระมหาพิชัยราชรถโดยเกรินบันไดนาคประดิษฐานพระโกศทองใหญ่บนราชรถปืนใหญ่ที่ได้จัดสร้างขึ้นใหม่เพื่อตั้งริ้วขบวนที่ ๓ โดยมีราชสกุลทุกสาขาดั้งแแถวรอบภายในราชวัติพระเมรุมาศ แล้วเชิญพระบรมโกศโดยราชรถปืนใหญ่เวียนรอบพระเมรุมาศโดยอุตราวัฏ (การเวียนซ้าย ๓ รอบ) โดยมีระยะทาง ๒๖๐ เมตรต่อรอบ พระประยูรญาติร่วมเดินในริ้วขบวนนี้ จากนั้นจึงเทียบราชรถปืนใหญ่ที่เกรินบันไดนาคพระเมรุมาศ เชิญพระโกศทองใหญ่ขึ้นประดิษฐาน ณ พระจิตกาธาน

บรรยากาศการข้อมย้อยริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศที่ริ้วขบวนที่ ๖ งานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยขบวนกองทหารม้า ๗๗ ม้า ใช้กำลังพลจาก กองพลทหารม้าที่ ๒ รักษาพระองค์ และกองบัญชาการตำรวจนครบาล เพื่ออัญเชิญพระบรมราชสรีรางคาร จากวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ไปยังวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามฯ และวัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

ประกอบพระโกศจันทน์บนพระเมรุมาศเป็นอันเสร็จพิธีเชิญพระบรมศพออกสู่พระเมรุมาศ

ต่อมาวันที่ ๘ ตุลาคม มีการข้อมย้อยริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ริ้วขบวนที่ ๖ เป็นริ้วขบวนเชิญพระบรมราชสรีรางคารจากพระศรีรัตนเจดีย์วัดพระศรีรัตนศาสดารามในพระบรมมหาราชวังไปยังวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามและวัดบวรนิเวศวิหาร

ริ้วขบวนที่ ๖ นี้จะเข้าร่วมเดินในวันที่ ๒๙ ตุลาคมพร้อมกับริ้วขบวนที่ ๕ ซึ่งอัญเชิญพระบรมอัฐิโดยพระที่นั่งราชนทรยาน จากพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ขึ้นประดิษฐานที่พระวิมานบนพระที่นั่งจักรีมหาปราสาท เส้นทางจากพระที่นั่งดุสิตมหา

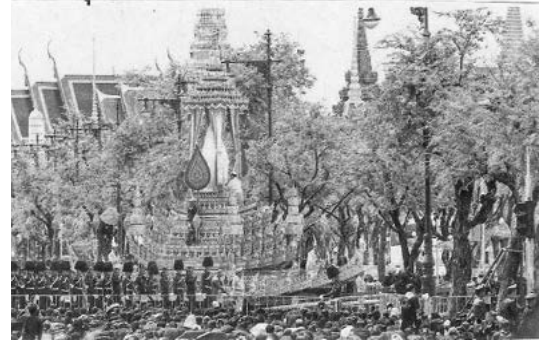
ปราสาท ไปยังพระที่นั่งจักรีมหาปราสาท รวมระยะทาง ๖๓ เมตร ใช้กำลังพล ๕๕๐ นาย ใช้เวลา ๑๐ นาที เดินตามจังหวะเสียงกลองโดยการเดินปกติ ส่วนริ้วขบวนที่ ๖ ให้เส้นทางจากวัดพระศรีรัตนศาสดารามออกทางประตูวิเศษไชยศรีเข้าถนนหน้าพระลาน ผ่านไปทางถนนสนามไชย เพื่อไปยังวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม และจากวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามจะใช้ถนนอัษฎางค์ไปยังถนนสนามไชยเข้าสู่ถนนราชดำเนินกลางไปยังถนนพระสุเมรุถึงวัดบวรนิเวศวิหาร

การข้อมใหญ่ริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ (๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๐)

เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระ

พระมหาพิชัยราชรถเคลื่อนผ่านพระบรมมหาราชวังไปยังมณฑลพิธีท้องสนามหลวง ระหว่างการซ้อมใหญ่เสมือนจริง ริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม

พลกนิกรคุ้มกราบพระมหาพิชัยราชรถ ระหว่างการซ้อมใหญ่เสมือนจริง ริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม

ราชดำเนินมาทรงร่วมซ้อมริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ พระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในการซ้อมเดินริ้วขบวนที่ ๑ - ๓ ณ พื้นที่จริง ครั้งที่ ๒

ในวันเดียวกัน เวลา ๑๒.๓๙ น. พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ เสด็จมาทรงร่วมซ้อมริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศริ้วขบวนที่ ๖ ซึ่งเป็นริ้วขบวนสุดท้ายสำหรับเชิญพระบรมราชสรีรางคารในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ ในฉลองพระองค์สีขาว พระสนับเพลาสีเทาเข้ม และพระมาลาสีกาประดับพู่สีฟ้า ทรงม้าตามด้วยขบวน กองทหารม้า จำนวน ๗๗ ม้า

ริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ ริ้วขบวนที่ ๖ นี้ใช้เส้นทางออกประตูวิเศษไชยศรี เลี้ยวขวาไปตามถนนหน้าพระลาน แล้วเลี้ยวขวาไปตามถนนสนามไชย เลี้ยวซ้ายเข้าถนนกัลยาณไมตรี ข้ามสะพานข้ามโรงสีเลี้ยวขวาเข้าถนนอักษะทางค์ เลี้ยวซ้ายเทียบที่เกยหน้าวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม จากนั้นออกจากวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามเลี้ยวขวาถนนอักษะทางค์ เลี้ยวซ้ายขึ้นสะพานข้ามโรงสีไปตามถนนกัลยาณไมตรี เลี้ยวขวาถนนสนามไชยเข้าสู่ถนนราชดำเนินใน ข้ามสะพานผ่านพิภพลีลา ไปตามถนนราชดำเนินกลาง แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนน

พระสุเมรุ ไปเทียบหน้าประตูวัดบวรนิเวศวิหาร ความงามสง่าของริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ ริ้วขบวนที่ ๖ ในพิธีอัญเชิญพระบรมราชสรีรางคารพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ปราบกัญแก่สายตาพลกนิกรไทยครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม และสร้างความปลื้มปิติอย่างหาที่สุดมิได้เมื่อพันโทหญิง พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ ทรงเป็นผู้บังคับกองทหารม้าเกียรติยศและทรงดำเนินการควบคุมการซ้อมด้วยพระองค์เอง

ต่อมาวันที่ ๒๑ ตุลาคม มีการซ้อมใหญ่ในพื้นที่จริงอีกครั้ง เป็นการซ้อมริ้วขบวนที่ ๑ - ๓ และในวันที่ ๒๒ ตุลาคม เป็นการซ้อมริ้วขบวนที่ ๔ - ๖ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงร่วมซ้อมริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในวันที่ ๑๕ และ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ขณะนี้ประชาชนนับหมื่นเข้าร่วมชมจนต้องขยายพื้นที่รับชมเพิ่มเติม

การซ้อมเสมือนจริงครั้งที่ ๓ (๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๐) ริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดีจักรีนฤเบดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินมาทรงร่วมซ้อมริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ ริ้วขบวนที่ ๑ - ๓ โดยมี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี, พลเอก ธนะศักดิ์ ปฏิมาประกร รองนายกรัฐมนตรี, นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี, พลเอก อุดมเดช สีตบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม, นายออดิน ชิระพุกษ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี, นายวีระ โรจน์พจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม และทหารกองเกียรติยศ ๓ เหล่าทัพ กำลังพลจากกรมสรรพาวุธทหารบก และกองทัพภาค ที่ ๑ จำนวนกว่า ๓,๐๐๐ นาย เข้าร่วมพิธี รวมทั้งผู้ถวายงานเข้าร่วมในการซ้อมด้วย

การซ้อมริ้วขบวนที่ ๑ เริ่มขึ้นเวลา ๐๗.๐๐ น. โดยเจ้าพนักงานเปลื้องพระลองออกจาก พระโกศทองใหญ่ แล้วอัญเชิญพระลองลงจากพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาทในพระบรมมหาราชวัง เชิญพระลองขึ้นพระเสลี่ยงแว่นฟ้าไปยังประตูกำแพงแก้ว ขึ้นประดิษฐานบนเกยลาแล้วประกอบพระโกศทองใหญ่ จากนั้นเคลื่อนไปประดิษฐานบนพระยานมาศสามลำคาน ซึ่งเป็นพระราชนยานที่มีคานหามขนาดใหญ่ จากนั้นเจ้าพนักงานประกอบพระโกศทองใหญ่

ต่อมาเวลา ๐๘.๑๕ น. อัญเชิญพระโกศทองใหญ่ออกทางประตูศรีสุนทร ซึ่งเป็นประตูชั้นใน และประตูเทวภิรมย์ เพื่อตั้งริ้วขบวนบนถนนมหาราช โดยมี รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประดิษฐ์ ปัญจวิณิน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช ปิยมหาราชการุณย์ เป็นผู้ประคองพระบรมโกศ

เมื่อถึงถนนมหาราชแล้ว เจ้าพนักงานอัญเชิญพระมหาเศวตฉัตรกางกั้นพระบรมโกศ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประสิทธิ์ วัฒนาภา คณบดี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ขึ้นไปประคองพระบรมโกศบนพระยานมาศสามลำคาน

เวลา ๐๘.๒๕ น. เจ้าพนักงานรื้อกรับเป็น

สัญญาณครบ ๓ ครั้ง ริ้วขบวนที่ ๑ เริ่มเคลื่อนตามสัญญาณเพลง วงดุริยางค์บรรเลงเพลงมาร์ชราชวัลลภ, เพลงพระราชนิพนธ์ยามเย็น, เพลงใกล้รุ่ง, มาร์ชธงไชยเฉลิมพล โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระดำเนินตามหลังพระบรมโกศทองใหญ่ ริ้วขบวนเคลื่อนไปตามถนนมหาราชเลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนท้ายวังมุ่งไปยังถนนสนามไชย ซึ่งริ้วขบวนที่ ๑ จะประกอบด้วย เสด็จพระน้า (พระเสลี่ยงกลีบบัว) ทหารกองเกียรติยศ เครื่องราชอิสริยยศ ทหารม้า นำ ๒ ม้า ทหารม้าตาม ๔ ม้า มีข้าราชการบริพารร่วมในขบวน

เวลา ๐๘.๔๔ น. ริ้วขบวนที่ ๑ มาถึงพลับพลา ยกเพื่อรวมกับริ้วขบวนที่ ๒ ซึ่งตั้งรออยู่บริเวณหน้าวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหารและหน่วยบัญชาการรักษาดินแดน

ในเวลา ๐๙.๑๗ น. เจ้าพนักงานอัญเชิญพระโกศทองใหญ่เทียบเกรินบันไดนาค ขึ้นประดิษฐานบนบุษบกพระมหาพิชัยราชรถ ซึ่งจอดอยู่บริเวณวงเวียนหน้าหน่วยบัญชาการรักษาดินแดน วงดุริยางค์บรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมี เจ้าพนักงานประโคมมโหระทึก สังข์ แตรรอง แตรฝรั่ง ปี่ กลองชนะ เป็นสัญญาณริ้วขบวนพระมหาพิชัยราชรถและราชรถพระน้าเคลื่อนในเวลา ๐๙.๓๖ น. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระดำเนินตามหลังพระมหาพิชัยราชรถ มี ร้อยเอก จิทัศ ศรสงคราม พระราชนัดดาในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นผู้ อัญเชิญเครื่องทองน้อย และข้าราชการบริพารในพระองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นผู้อัญเชิญเครื่องราชอิสริยยศและเครื่องราชูปโภค พร้อมสมาชิกราชสกุลประกอบด้วย หม่อมเจ้า หม่อมราชวงศ์ และหม่อมหลวง ตามลำดับ โดยในริ้วขบวนนี้มี หม่อมเจ้า ๒ พระองค์ คือ พลโทหม่อมเจ้าเฉลิมศึก ยุคล, ร้อยเอกหม่อมเจ้า นวพรรษ์ ยุคล, โดยมี พลตรี อเนก กล่อมจิตร เป็นผู้กำกับพระมหาพิชัย

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงร่วมซ้อมใหญ่ เสมือนจริง รัชชบวนพระบรมราชอิสริยยศพระบรมศพ พร้อมด้วย พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ คุณศิริกิตติยา เจนเซน และคุณพลอยไพลิน เจนเซน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ท่ามกลาง พลกนิกรนับหมื่นที่มาร่วมเฝ้าชม เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๐

ราชรถ, พันเอก พลศิษฐ์ ภูวัตตันฐิติ เป็นผู้ควบคุม อุดชักราชรถ และ พันโท สวรรจน์ สุภเวทย์ เป็นผู้ควบคุม อุดชักรหลัง รัชชบวนนี้มีความงดงามและยิ่งใหญ่ที่สุดเนื่องจากใช้ผู้ร่วมขบวนมากกว่า ๔,๐๐๐ คน ใช้จังหวะการเดินแบบเดินเปลี่ยนเท้า ประกอบบทเพลงพญาโศก

รัชชบวนที่ ๒ เคลื่อนไปบนถนนสนามไชยเข้าสู่ถนนราชดำเนินใน ผ่านหน้ากระทรวง กลาโหม ศาลหลักเมือง ศาลฎีกา แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าสู่ท้องสนามหลวง รวมระยะทาง ๘๙๐ เมตร ใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง เมื่อเข้าสู่บริเวณท้องสนามหลวง

ฝั่งหน้าศาลฎีกา ทหารขบวนพระบรมราชอิสริยยศ อัญเชิญพระโกศทองใหญ่ลงจากพระมหาพิชัยราชรถโดยเกรินบันไดนาคประดิษฐานพระโกศทองใหญ่บนราชรถปืนใหญ่ที่ได้จัดสร้างขึ้นใหม่เพื่อตั้งรัชชบวนที่ ๓

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ คุณพลอยไพลิน เจนเซน คุณศิริกิตติยา เจนเซน พระธิดาในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี พร้อมด้วย นายเดวิซ วีช เลอร์ สามีคุณพลอยไพลิน ร่วมซ้อม รัชชบวนที่ ๓ ด้วย และมีราชสกุลทุกมหาสาขาดั้ง แถวรอภายในราชวัดพระเมรุมาศ จากนั้นอัญเชิญพระโกศพระบรมศพโดยราชรถปืนใหญ่เวียนรอบพระเมรุมาศโดยอูดราวัฏ คือการเวียนซ้าย ๓ รอบ ระยะทาง ๒๖๐ เมตรต่อรอบโดยพระประยูรญาติ ร่วมเดินในรัชชบวนนี้ด้วย จากนั้นจึงเทียบราชรถปืนใหญ่ที่เกรินบันไดนาคพระเมรุมาศ อัญเชิญพระโกศทองใหญ่ขึ้นประดิษฐาน ณ พระจิตกาธาน ประกอบพระโกศจันทน์บนพระเมรุมาศ เป็นอันเสร็จพิธี อัญเชิญพระบรมศพออกสู่พระเมรุมาศ

จุดชมริ้วขบวน พระบรมราชอิสริยยศ

สำหรับประชาชนที่ต้องการชมริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศฯ นั้น ถึงแม้ว่าพื้นที่โดยรอบท้องสนามหลวงสามารถจุคนได้ถึง ๒๕๐,๐๐๐ คน แต่มีประชาชนจำนวน ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ คนเท่านั้นที่สามารถเข้ามาชมพระราชพิธีเคลื่อนริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ

ประชาชนที่มาชมในพระราชพิธีนี้ต้องนำบัตรประชาชน เตรียมอาหารและน้ำมาด้วย จุดคัดกรองมีทั้งหมด ๙ จุด ได้แก่ ๑. แยกสะพานมอญ ๒. ท่าช้าง ๓. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๔. แม่พระธรณีบีบมวยผม ๕. ถนนกัลยาณไมตรี ๖. แยกสะพานช้างโรงสี ๗. แยกวัดพระเชตุพนฯ ๘. ท่าพระจันทร์ และ ๙. ใต้สะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า โดยประตูจุดคัดกรองจะเปิดในเวลา ๐๕.๐๐ น. ของวันที่ ๒๕ ตุลาคม ประชาชนสามารถอยู่ได้ถึงวันที่ ๒๖ ตุลาคมจนเสร็จสิ้นพระราชพิธี

สำหรับพื้นที่ที่เปิดให้ประชาชนเข้าชมมี ๔ จุด ดังนี้

จุดที่ ๑ บริเวณประตูเทวาภิรมย์พระบรมมหาราชวัง ถนนมหาราชจากแยกท่าช้างถึงท่าเตียน รับประชาชนได้ ๒,๕๐๐ คน

จุดที่ ๒ บริเวณท่าเตียน และวัดโพธิ์ จากถนนท่าเตียนถึงสามแยกเชตุพน รับประชาชนได้ ๒,๕๐๐ คน

จุดที่ ๓ ตลอดเส้นทางบริเวณศาลฎีกาถึงสะพานผ่านพิภพลีลา รองรับประชาชนได้ ๑๕,๕๐๐ คน

จุดที่ ๔ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง บริเวณถนนพระธาตุถึงโรงละครแห่งชาติ รองรับได้ ๖,๕๐๐ คน

เพลงพญาโศก

จากเว็บไซต์ <http://www.kingrama9.net> ว่าด้วยพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบันทึกไว้ว่า “เพลงพญาโศก” หรือ “เพลงโศกประจำชาติ” พระนิพนธ์ใน สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต พระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ขณะทรงดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมหลวงฯ เสนาบดีกระทรวงทหารเรือ ได้ทรงนำเพลงพญาโศกอัตรา ๒ ชั้นมาเรียบเรียงเป็นโน้ตสากล ทั้งเพิ่มเติมเสียงประสานให้มีความไพเราะเป็นแบบเพลงตะวันตกเพื่อให้กองตรวจทหารบรรเลงแทนเพลงสโลว์มาร์ชที่เป็นของต่างชาติ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้บรรเลงครั้งแรกในการพระราชพิธีพระบรมศพสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินี พระพันปีหลวง และมีพระราชดำรัสว่า “เพลงนี้ได้ทำขึ้นเหมาะแก่การใช้นำศพอย่างยิ่ง เพราะดีสมควรเป็นเพลงโศกจริง ๆ ต่อไปขอให้ใช้เพลงนี้เป็นเพลงโศกประจำชาติ และให้นำตั้งแต่พระบรมศพตลอดจนศพสามัญได้”

หลังจากนั้นจึงใช้เพลงพญาโศกแทนเพลงที่ใช้บรรเลงมาก่อนหน้านี้ ต่อมาเมื่อเสด็จไปรับราชการในตำแหน่งเสนาธิการทหารบก ทูลกระหม่อมบริพัตรได้ทรงพระนิพนธ์เพิ่มเติม โดยนำเพลงต้นพญาโศกมาเรียบเรียงให้เป็นที่ ๒ เพื่อให้มีความ

สมบูรณมากขึ้นจนเป็นที่นิยมใช้กันในการบรรเลง
ขณะเคลื่อนขบวนศพจนถึงปัจจุบัน

การพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
เพลงพญาโศกบรรเลงโดยกรมดุริยางค์ทหารบกใน
ขบวนพระบรม ราชอิสริยยศ รัชชบวนที่ ๒

ยังมีข้อมูลบันทึกว่า เพลงพญาโศกเป็นเพลง
เก่ามีมาแต่สมัยอยุธยา โดยรวมอยู่ในเพลงเรื่อง
พญาโศก (เพลงเรื่อง คือเพลงชุดที่นำทำนองเพลงที่มี
ลีลาคล้ายกันมาบรรเลงติดต่อกัน) ประกอบด้วย
**พญาผืน พญาโศก ท้ายพญาโศก พญาตริก
พญารำพึง และพญาครุฑ** บางครั้งนำไปบรรเลง
เป็นเพลงเกร็ดเพื่อประกอบการแสดงละครและชน
ในบาทที่โศกเศร้า

ล่วงถึงยุครัตนโกสินทร์ พระประดิษฐไพเราะ
(มี ดุริยางกูร) หรือครุมีแขก คีตกวี ได้แต่งขยาย
เพลงพญาโศกขึ้นเป็นอัตราจังหวะสามชั้น เพื่อ
บรรเลงและขับร้องในวงมโหรีและวงปี่พาทย์ และ
ด้วยความที่เพลงพญาโศกเป็นเพลงที่มีอัตราจังหวะ
มาก ทำนองยาว ใช้เวลาบรรเลงแต่ละรอบนาน
ประกอบกับทำนองเพลงเปลี่ยนทาง ทำให้มีความ
น่าสนใจ พระประดิษฐไพเราะจึงเห็นว่าเหมาะที่จะ
ทำเป็นเพลงเดี่ยวด้วย ไว้รอดฝีมือว่าใครทำได้
ไพเราะเสนาะหูแค่ไหน

ขณะที่ครูดนตรีไทยรุ่นหลังนำเพลงพญาโศก
มาแต่งเป็นทางเดี่ยว เครื่องดนตรีหลากหลาย ทั้งขอ
ระนาด ซอ ปี่ มีความไพเราะในลีลาทำนอง
แตกต่างกัน ทางที่เป็นที่นิยม เช่น ทางของจางวาง
ท้ว พาทย์โกศล ซึ่งทำเดี่ยวไว้สำหรับวงปี่พาทย์
ครบรอบวง, ทางเดี่ยวซอของครูสอน วงซอ
และทางเดี่ยวซอสามสายของพระยาภูมิเสวิน (จิตร
จิตรเสวิน)

เพลงพญาโศกมีพัฒนาการสูงสุดในเวลาต่อ
มา โดยเฉพาะทางเดี่ยวพญาโศกของระนาดเอก ครู
บุญยงค์ เกตุคง ที่ได้ประดิษฐ์ทางเดี่ยวพญาโศก
ขึ้นโดยต่อให้กับ สืบสุด ดุริยประณีต เป็นทางเดี่ยว
ที่มีความแยบคาย ความยาก รวมเทคนิควิธีการ
เดี่ยวไว้ครบถ้วน ผู้บรรเลงต้องมีความแม่นยำมีฝีมือ
ขั้นสูง จึงจะบรรเลงได้จนครบถ้วนกระบวนความ

เพลงเดี่ยวพญาโศกสี่ชั้นจึงเป็นสุดยอดเพลง
เดี่ยวเพลงหนึ่ง โดยธรรมชาติของเพลงพญาโศก
สำหรับระนาดเอกจะบรรเลงชั้นละ ๔ เที้ยว เริ่ม
บรรเลงจากสี่ชั้น ๔ เที้ยว สามชั้น ๔ เที้ยว สองชั้น
๔ เที้ยว ชั้นเดียว ๔ เที้ยว ครึ่งชั้น ๔ เที้ยว และเดี่ยว
ชั้นอีก ๔ เที้ยว รวมทั้งหมดต้องบรรเลงถึง ๒๔ เที้ยว
จึงเห็นได้ว่าผู้จะบรรเลงเพลงนี้ต้องมีกำลังหรือมี
ฝีมือ มีเช่นนั้นการบรรเลงต้องลุ่มกลองคั่นแน่นนอน

และด้วยทรงพระปรีชาสามารถในงานดนตรี
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์
กรมพระนครสวรรค์วรพินิต หรือทูลกระหม่อม
บริพัตร ทรงได้รับการขนานพระนามเป็น**พระบิดา
แห่งเพลงไทยเดิม** โดยนอกจากเพลงพญาโศกที่
ทรงนำมาเรียบเรียงใหม่ ยังทรงพระนิพนธ์เพลงไทย
เพลงฝรั่ง และเพลงไทยเดิมไว้มากมาย อาทิ วอลทซ์
ปลื้มจิต, วอลทซ์ชุ่มพล, สุดเสนาะ, เพลงมหาฤกษ์
และเพลงบุหลันชกมวย ๓ ชั้น เป็นต้น

(จากคอลัมน์ รู้ไปไม่ผิด โดย น้าชาติ ประชาชื่น ใน
หนังสือพิมพ์ข่าวสดฉบับวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ น.๒๐)

เล่มหน้าพบกับ ตอน พระจิตกาธาน

เสนาบดีทหาร

พล.ต.ศ.ดร.ศรศักดิ์ ชูสวัสดิ์*

พ.ท.หญิง พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์

ทรงสอนการขี่ม้าเบื้องต้นแก่ นนร. ชั้นปีที่ ๓ รร.จปร. และประทานสัมภาษณ์เกี่ยวกับการทรงสอน

พ.ท.หญิง พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ ทรงสอนการขี่ม้าเบื้องต้นแก่นักเรียน นายร้อยชั้นปีที่ ๓ โรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๑๓ ก.พ. ๖๑

ต่อมาพระองค์ได้มีพระกรุณาประทาน สัมภาษณ์เกี่ยวกับการทรงสอนดังกล่าว “นิตยสารเสนาศึกษา” จึงได้สรุปพระ

กรณียกิจและอัญเชิญพระดำรัสสัมภาษณ์ มาพิมพ์ เพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณ การฝึกภาคสนาม ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ วิชาการฝึกทางยุทธวิธีทหารม้าระดับหมวด นนร. ชั้นปีที่ ๓ รร.จปร. ไปฝึกที่ศูนย์การทหารม้า จังหวัด สระบุรี (ศม.จว.ส.บ.) นอกจาก ศม.ฯ จัดการฝึกให้ นนร. ตามแผนปกติแล้ว ได้ส่ง นนร. จำนวน ๗๔

นาย เข้ารับประทานการทรงสอนการขี่ม้าเบื้องต้น จาก พ.ท.หญิง พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ ณ อาคารขี่ม้าหลังคาปิด หน่วยม้าทรงประจำพระองค์ในพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ (Royal Stable Unit of Thailand) ภายใน พล.ม.๒ รอ. กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑๓ ก.พ. ๖๑ ตามที่ ศม.ฯ กราบทูลเชิญ วันที่ ๑๓ ก.พ. ๖๑ ประมาณ ๑๕.๐๐ น.

พ.ท.หญิง พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ในฉลองพระองค์ชุดขี่ม้า เสด็จถึงด้าน หน้าหน่วยม้าทรงประจำพระองค์ฯ ทรงรับการกราบ ทูลถวายรายงานจากคณะผู้บังคับบัญชา ได้แก่ ผบ.รร.จปร. (พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ) ผบ.ศม. (พล.ต.วันชาติ ผลไพบุลย์) และ ผบ.พล.ม.๒ รอ. (พล.ต.สุวิทย์ เกตุศรี)

*ข้าราชการบำนาญที่ปรึกษาทางด้านวิชาการ ส่วนการศึกษา รร.จปร. ขอขอบคุณ พ.อ.รศ.ดร.พีรพล สงนัย ผอ.กองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา รร.จปร. พ.อ.หญิง รัตน์ใจ ยืนยาว นายทหารปฏิบัติการประจำสำนักงานเลขานุการกองทัพบก พ.อ.ศรทศย์ เกิดชนะ นายทหารปฏิบัติการประจำ รร.จปร. และ พ.อ.ฐานันดรตรี เปาวรัตน์ อจ.หน.แผนกวิชาทหารม้า กองวิชาเหล่ากำลังรบ ส่วนวิชาทหาร รร.จปร.

พระรูปพระกรณียกิจ พ.ท.หญิง พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์
เสด็จไปทรงสอนการขี่ม้าเบื้องต้นแก่ นนร. ชั้นปีที่ ๓ รร.จปร. ณ อาคารขี่ม้าหลังคาปิด
หน่วยม้าทรงประจำพระองค์ฯ ภายใน พล.ม.๒ รอ. กรุงเทพฯ วันที่ ๑๓ ก.พ. ๖๑

จากนั้นเสด็จเข้าห้องรับรองภายในอาคาร
หน่วยม้าทรงประจำพระองค์ฯ ประทานโอกาสให้
ผบ.รร.จปร. ถวายมะยงชิต และประทานพระ
อนุญาตให้ ผบ.รร.จปร. ผบ.ศม. ผบ.พล.ม.๒ รอ.
และ ผอ.กปศ.สกศ.รร.จปร. (พ.อ.รศ.ดร.พีรพล
สงนุ้ย อดีต ผชท.ทบ.ไทย ประจำกรุงปารีสซึ่งเคย
ถวายงาน ณ กรุงปารีส ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๗-
๒๕๖๐) ตามเสด็จเข้าชมการทรงสอนภายในสนาม
ในอาคารที่ม้าหลังคาปิด

เมื่อพระองค์เสด็จเข้าสนามฯ นนร. ถวาย
ความเคารพ สำหรับ นนร. ที่รับประทานการ
ทรงสอน แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มแรก ทรงสอน
โดยตรงจำนวน ๖ นาย มีผู้ช่วยครูจำนวน ๖ นาย
ช่วยจูงม้า กลุ่มที่สอง รับประทานการทรงสอนอยู่
ด้านบนภายในสนามฯ

พระองค์ทรงยื่นสอนกลางสนาม (เนื้อหาการ
ทรงสอนปรากฏในพระตำราสัปดาห์สหประชาชาติ)
โดยโปรดให้ นนร. จำนวน ๖ นายปฏิบัติจริง พร้อม
มีผู้ช่วยครูช่วยจูงม้า สาธิตการปฏิบัติ และช่วย
กำกับดูแล นนร. ด้วย ก่อนที่พระองค์จะจบการทรง
สอน ทรงสาธิตการขี่ม้าที่ถูกต้องด้วยพระองค์เอง

หลังจากทรงเสร็จสิ้นการทรงสอน โปรดให้
ผบ.รร.จปร. ผบ.ศม. ผบ.พล.ม.๒ รอ. และ ผอ.กปศ.
สกศ.รร.จปร. ให้ผลแอปเปิลแก่ม้าทรงประจำ
พระองค์ จากนั้นทรงฉายพระรูปร่วมกับคณะผู้บังคับ
บัญชาและ นนร. ด้านหน้าหน่วยม้าทรงประจำ
พระองค์ฯ และมีรับสั่งให้ พ.อ.รศ.ดร.พีรพล สงนุ้ย
เล่าเรื่องการทรงงานที่กรุงปารีสแก่ นนร. หลัง
พระองค์เสด็จกลับ

พระองค์เสด็จกลับ เวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น.
หลังจากนั้น พ.อ.รศ.ดร.พีรพล สงนุ้ย เล่าถึง
พระกรณียกิจที่กรุงปารีสเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ นนร.
เกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายในชีวิตและการเดิน
ทางไปให้ถึงเป้าหมายนั้นด้วยความวิริยะอุตสาหะ
ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและความยากลำบากทั้งปวง

ต่อมา ปลาย มี.ค. ๖๑ พ.อ.พีรพล สงนุ้ย
ทราบข่าว “นิตยสารเสนาศึกษา” กำลังบันทึก
จดหมายเหตุสำคัญเกี่ยวกับ รร.จปร. เพื่อพิมพ์เผยแพร่
จึงขอประทานข้อมูลและพระตำราเกี่ยวกับ
การทรงสอนที่ม้ายังกล่าว และขณะที่พระองค์
ประทับที่กรุงปารีสได้มีพระกรุณาประทานสัมภาษณ์
เมื่อวันที่ ๑ เม.ย. ๖๑ ดังนี้

๑. การเตรียมพระองค์ก่อนทรงสอน

ทรงตั้งพระทัยที่จะประทานความรู้พื้นฐาน
การขี่ม้าให้ได้มากที่สุด ตามแบบที่ทรงเคยฝึกศึกษา
จากฝรั่งเศส ทรงเห็นว่า นนร. จำเป็นต้องมีความรู้
เรื่องการขี่ม้า เนื่องจากเมื่อ นนร. จบออกไปรับ
ราชการเป็นนายทหาร การขี่ม้าจะมีคนจับจูงม้าให้
แต่การขี่ม้าโดยไม่รู้อะไรเกี่ยวกับม้าเลยจะเกิด
อุบัติเหตุได้ง่าย นนร. จึงควรมีความรู้พื้นฐานไว้
นอกจากนั้น มีพระประสงค์ที่จะให้ นนร. ทุกคน
ที่มาเรียนรักม้า รักสัตว์ คือไม่ใช้งานม้าอย่างขาด
ความเข้าใจ ม้าเองมีชีวิตจิตใจ ม้าเป็นเหมือน
buddy การขี่ม้า ผู้ขี่ม้าและม้าต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน
(Rider and Horse as One) ดังนั้น ต้องเข้าใจม้า
ด้วยว่าเป็นอย่างไร

๒. เนื้อหาการทรงสอน

ทรงสอนความรู้พื้นฐาน เริ่มตั้งแต่ทรงแนะนำ
อุปกรณ์การขี่ม้า การสังเกตม้า การเตรียมม้า การ
จับจูงม้า การขึ้นม้าด้วยตนเอง การขี่ม้าแบบต่าง ๆ
ขึ้นพื้นฐาน รวมถึงปัญหาที่อาจพบและแนวทาง
แก้ไขในขณะขี่ม้า

๓. เทคนิคการทรงสอน

ทรงใช้เทคนิคตามที่ทรงเคยเรียน มีทั้งการ
สอนตัวต่อตัวและทีละ ๒ นาย ทรงสอนให้มีความ
ใกล้ชิดม้า บางครั้ง มีผู้ช่วยครูทำให้อ่อน แล้วทรง
อธิบายควบบุไป จากนั้นให้ นนร. ลองปฏิบัติเอง
ทำได้หรือไม่ได้ไม่เป็นไร แต่จะทำให้ นนร. รู้ว่าจะไร
เป็นอะไร และต้องปฏิบัติหรือแก้ไขปัญหายังไร
แต่วันนั้นไม่ได้ทรงสอนการวิ่งชโยก เพราะ นนร. มี

พื้นฐานไม่เท่ากัน และม้าก็มีหลายระดับ อาจจะเกิดอันตรายได้ง่าย ถ้าเกิดอุบัติเหตุขึ้น นนร. อาจจะฝังใจและไม่ชอบการขี่ม้าไปเลย

๔. ปัญหาที่ทรงพบและทรงแก้ไข

ข้อแรก นนร. ไม่มีประสบการณ์ พระองค์เองก็ไม่ทรงมีประสบการณ์ในการสอน นนร. ว่าจะทรงอธิบายอย่างไร นนร. ก็คิดแบบระบบทหารว่า จะทำอย่างนั้นอย่างนี้ เมื่อ นนร. ไม่รู้รายละเอียด ขึ้นหลังม้าแล้ว ก็อาจเกิดความกลัว นอกจากนั้น นนร. อาจเกรงพระบารมี ก็เกิดอาการเกร็ง ทำให้เกร็งกันไปหมด

ข้อสอง นนร. ยังแก้ปัญหามืออยู่บนหลังม้าไม่เป็น

ข้อสาม ด้วยความคึกคะนองของเด็ก บางครั้งก็เล่นกัน ซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาหลาย ๆ อย่างได้

วิธีแก้ไขปัญหา พระองค์ทรงแนะนำ นนร. ให้มีสติและควบคุมสติให้ได้มากที่สุดเมื่ออยู่บนหลังม้าและโกลน ขณะเดียวกันก็ทรงคอยสังเกตด้วยว่าม้าแสดงท่าทางและต้องการบอกอะไร พระองค์ก็จะทรงอธิบาย นนร. ให้ทราบ และให้ระวัง เมื่อมี นนร. ตกจากหลังม้า ก็มีวิธีสั่งให้เขาขึ้นม้าเอง และทรงอธิบายสาเหตุที่ทำให้เขาตกจากหลังม้า เพื่อให้เขาเข้าใจและรู้สึกสบายใจขึ้น

๕. ความรู้สึกส่วนพระองค์

ทรงรู้สึกแปลกพระทัยที่ได้รับการทูลเชิญ แต่ก็ทรงทราบว่า เป็นหน้าที่เพราะทรงเป็นครูสอนขี่ม้า ขณะเดียวกันก็มีพระประสงค์ที่จะทรงทำอะไรให้ ทบ. บ้าง เพราะทรงได้รับทุนจาก ทบ. มาเรียนที่ฝรั่งเศสหลายปี การได้ทรงสอน นนร. ทรงรู้สึกเป็นเกียรติและยินดีมาก ทั้งนี้ได้ตรัส “ขอบคุณนักเรียน ที่ให้ความร่วมมือ และอาจารย์ที่ให้ความไว้วางใจ”

๖. พระดำริประทานแก่ นนร.

ข้อแรก ทรงขอให้ นนร. รักม้า ไม่ได้มีพระประสงค์ที่จะให้เป็นนักกีฬาขี่ม้าหรือเป็นครูฝึกขี่ม้า แต่ก็ควรขี่ม้าให้พอเป็น เมื่อจบออกไปรับราชการ

ต้องรู้ว่า กองพันใดมีม้า แล้วควรบริหารจัดการกำลังพลและม้าอย่างไร เพื่อให้ถูกหลักวิชา

ข้อสอง ถ้า นนร. นายใดรู้สึกสนุกกับการขี่ม้า ก็ให้ไปเรียนอีก แม้กับครูคนอื่น หรือฝึกฝนด้วยตัวเอง เพื่อจะเป็นนักกีฬาหรือเพื่อออกกำลังกายก็ได้ เมื่อต้องมารับราชการที่กองพันนี้ ก็ให้นึกถึงวันที่ได้เรียนด้วยกันว่าจะบริหารจัดการดูแลคอกม้าและกำลังพลที่นี้อย่างไร

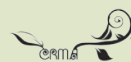
ภายหลัง “นิตยสารเสนาศึกษา” ได้สอบถามความรู้สึกของ นนร. บางนายที่ได้รับการประทานการทรงสอนในครั้งนั้น นนร. ต่างกล่าวชื่นชมในพระปรีชาสามารถในการทรงม้าและการทรงสอน และรู้สึกสำนึกในพระกรุณาธิคุณ เช่น นนร. สิทธิพล แก้วเกียรติยศ (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) เล่าประสบการณ์ในการปฏิบัติจริง ว่า “...พระองค์ท่านทรงสอนในเรื่องลักษณะท่าทางที่สง่างามในการอยู่บนหลังม้า การจับสายบังเหียนที่พอดีที่ไม่ทำให้ม้ารู้สึกเจ็บ การบังคับม้าเดินโดยการบีบน่องและการวิ่งเรียบโดยการเตือนน่องบ่อย ๆ และที่ประทับใจมากที่สุดคือ การให้ความรักกับม้า รู้สึกกับม้าเหมือนเพื่อน ไม่ทำให้เขารู้สึกเจ็บ พระองค์ท่านทรงแสดงตัวอย่างในการให้ความรัก ทักชะการขี่ม้าที่มีความสง่างามอย่างมาก ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีที่ นนร. ควรนำไปเป็นแบบอย่าง นับเป็นพระกรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ และจะเป็นภาพที่ นนร. จดจำไว้เป็นครั้งหนึ่งในชีวิต...”

นนร. อิศพงศ์ อากาศเหลือง (สาขาวิศวกรรมโยธา) เล่าว่า “...พระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถมากในด้านการขี่ม้า...ในวันนั้นผมรู้สึกตั้งใจเป็นพิเศษ เพราะพระองค์ท่านทรงทุ่มเทพระวรกาย ทรงใส่พระทัยในการสอนในรายละเอียดต่าง ๆ แม้จะ

เป็นสิ่งเล็กน้อย แต่พระองค์ท่านก็ทรงเห็น และทรงเข้าแก้ไขด้วยพระองค์เอง ทรงมีความเป็นห่วง นนร. ที่ขี่ม้า ขณะที่ขี่ม้าเกิดพยศ พระองค์ท่านทรงรับสั่งให้นำม้าตัวนั้นไปเก็บทันที เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อลูกศิษย์ของพระองค์ท่าน อีกทั้งก่อนพระองค์จะทรงจบการสอน ทรงแสดงตัวอย่างการขี่ม้าที่ถูกต้องด้วยพระองค์เอง ทำให้เหล่านักเรียนนายร้อยได้เห็นความสง่างามของพระองค์ท่านขณะทรงขี่ม้า นับเป็นพระกรุณาธิคุณอย่างยิ่ง...”

นนร. พงศกร บุญส่ง (สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์) เล่าว่า “...กระผมเกิดความปลื้มปิติเป็นอย่างมาก พระองค์ท่านทรงสอนด้วยความเป็นกันเอง ทำให้พวกกระผมได้รับความรู้และประสบการณ์มากมายที่พระองค์ท่านได้ทรงสั่งสมมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ พระองค์ท่านเปี่ยมไปด้วยพระปรีชาสามารถในการทรงม้า เนื่องจากโปรดเป็นการส่วนพระองค์ ด้วยเหตุนี้ทำให้ความรู้ที่ได้รับจากการทรงสอนเป็นความรู้ที่เกิดขึ้นจริงของพระองค์ท่าน ทำให้พวกกระผมเข้าใจได้ง่าย นับเป็นประสบการณ์ที่หาได้ไม่ถ้ง่ายนัก และเป็นพระกรุณาธิคุณเป็นอย่างสูง...”

“นิตยสารเสนาศึกษา” รู้สึกสำนึกในพระกรุณาธิคุณใน พ.ท.หญิง พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ที่ประทานพระอนุญาตให้เผยแพร่ข้อมูลและพระดำรัสสัมภาษณ์เกี่ยวกับพระกรณียกิจการทรงสอนครั้งนี้

นักเรียนนายร้อย

อ่านตรงนี้

พล.อ.มนู สายัณห์นิโครธ

ฉบับนี้เป็นฉบับที่มีสาระสำคัญมาก เมื่อ นักเรียนอ่านจบแล้วควรนำไปให้คุณพ่อ คุณแม่ของ นักเรียนท่านได้รับทราบเรื่องราวอันมีคุณค่าต่อชีวิต นี้ด้วย เมื่อตอนต้นปี ๒๕๖๐ มีข่าวออกหนังสือพิมพ์ และเป็นข่าวแทบทุกสถานีโทรทัศน์ แจ้งข่าวการ เสียชีวิตของดารารายทรงฉายในอดีต ประมาณ ปี พ.ศ.๒๕๒๐ - ๒๕๒๕ ประมาณนั้น คือข่าวการ เสียชีวิตของนายอินชาวี ยอดบุตร ซึ่งเป็นนักแสดง นำชาย ที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับของผู้ชม ภาพยนตร์ไทยในสมัยนั้น เขาประสบอุบัติเหตุ ระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ กลายเป็นเจ้าชายนิทรา เป็นผู้ป่วยนอนติดเตียงอยู่ถึง ๓๕ ปี คุณแม่ ของเขาดูแลมาโดยใกล้ชิดตลอดระยะเวลาจนกระทั่ง ท่านถึงแก่กรรมไปก่อนที่ลูกชายจะหมดลมหายใจ เป็นเวลา ๕ ปี เวลาต่อมาก็เป็นภาระของพี่สาว ซึ่งเป็นอดีตข้าราชการทหารหญิง ยศ พันเอกหญิง ผู้หนึ่ง เป็นผู้ดูแลต่อมาจนกระทั่งคุณอินชาวีจาก ไปโดยสงบ

ทราบข่าวแล้วใจหาย คิดถึงอกเขาอกเรา คิดถึงหัวอกของคนที่เป็นพ่อแม่ อีกหน่อยนักเรียน มีครอบครัวมีลูกสืบสายโลหิต นักเรียนก็จะได้รับรู้

ความรู้สึกและความหมายของคำว่า “บุพการี” อย่าง เข้าใจได้ถ่องแท้ที่สุด

อาจเป็นด้วยเหตุที่การแพทย์ในปัจจุบัน มีความทันสมัยมากจึงสามารถช่วยชีวิตผู้ป่วยได้ดีกว่า แต่ก่อน อาจกล่าวได้ว่า มีผู้ป่วยติดเตียง ช่วยตัวเอง ไม่ได้จะต้องมีเครื่องช่วยหายใจ เครื่องฟอกอากาศ ไว้ประจำที่บ้าน รับอาหารทางท่อสายยาง และนอน ขับถ่ายโดยไม่รู้สึกตัว จะพูดจะบอกอะไรก็ไม่ได้ เป็น ทุกขเวทนาที่แสนสาหัสที่ตัวของเขา และครอบครัว ที่รักของเขาได้รับ ไม่ต้องคิดถึงเรื่องค่าใช้จ่าย มัน ไม่มีราคาถูกที่ใครต่อใครจะมีรายได้รองรับรายจ่าย เหล่านี้ได้ทุกครอบครัว

เมื่อปรากฏข่าวการเสียชีวิตของคุณอินชาวี ยอดบุตร จึงได้มีรายการสนทนาเกี่ยวกับปัญหานี้ ทางสถานีโทรทัศน์ โดยบุคคลากรของกระทรวง สาธารณสุข มีคุณสุภาพ คลีกระจ่าย เป็นพิธีกร ซึ่ง บังเอิญวันนั้นผู้เขียนเปิดทีวีดูเกือบจะจบรายการอยู่ แล้ว จึงรีบจดบันทึกรายละเอียดเท่าที่จะทำได้เอาไว้ และทำให้ได้ทราบว่าประเทศไทยของเรามีกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการสาธารณสุข กับ การเจ็บป่วยทุกข์ทรมานนี้ไว้นานแล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ.

๒๕๕๐ คือ พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐

ขอให้ เป็นความรู้แก่นักเรียนประกอบการ ออกรับราชการในอนาคตว่า เมื่อมีพระราชบัญญัติ ตราเป็นกฎหมายในเรื่องใดแล้ว เรื่องนั้น ๆ มีผล บังคับใช้นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา นุเบกษาเป็นต้นไป และจากนั้นความในมาตรา ต่าง ๆ ที่มีบัญญัติไว้ เกี่ยวข้องไปถึงภาระหน้าที่ของ กระทรวงใด กระทรวงนั้น ๆ ก็จะต้องออกกฎ กระทรวง เพื่อกำหนดรายละเอียดการปฏิบัติในส่วน ที่เกี่ยวข้องต่อไป การที่ไม่กำหนดรายละเอียดไว้ใน พระราชบัญญัติ ก็เพื่อความง่ายในการปฏิบัติใน กรณีที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง แก้ไข ให้ทันยุค สมัยที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ การแก้ไขกฎ กระทรวงทำโดยกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และรวดเร็วกว่า ในกรณีพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ความในมาตราต่าง ๆ ก็จะระบุอำนาจ หน้าที่ ขอบเขตต่าง ๆ คำนิยามความหมายที่สำคัญ ที่เป็นตัวบทกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประชาชน โดยตรง คือ มาตรา ๔ และ มาตรา ๑๒

“มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราช บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจา นุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

“มาตรา ๑๒ บุคคลมีสิทธิทำหนังสือแสดง เจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไป เพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตนหรือ เพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้

การดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาตาม วรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสาธารณสุขได้ ปฏิบัติตามเจตนาของบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้วมิให้ ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด และให้พ้นจาก ความรับผิดชอบ”

ตามมาตรา ๑๒ นี้ นักเรียนจะเห็นได้ว่า กฎหมายคือ พ.ร.บ. ได้กำหนดชัดเจนว่า ประชาชน ทุกคนมีสิทธิทำหนังสือแสดงเจตนาไม่ขอรับความ ช่วยเหลือทางการแพทย์ได้ ใน ๒ กรณี คือ เพื่อยืด การตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตน และในกรณีเพื่อ ยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้

การจะเขียนหนังสือแสดงเจตนาก็ต้องเขียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง นี่คือการชี้ชัดว่า เราจะเขียนหนังสือ ตามใจ ตามความคิดของเราไม่ได้ ต้องเขียนตาม หลักการ และวิธีการที่ทางราชการกำหนด ทั้งนี้เพื่อ ให้มีผลทางกฎหมาย เพราะเมื่อมีหนังสือนี้แล้ว ใน วรคท้ายของ ม. ๑๒ ก็ระบุว่า เมื่อแพทย์ระงับการ รักษาแล้ว ไม่ถือเป็นการกระทำผิดต่อวิชาชีพแพทย์ ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมาย

เมื่อเข้าใจความหมายของการตรากฎหมาย เป็นพระราชบัญญัติแล้ว กระทรวงสาธารณสุขก็ใช้ อำนาจตาม มาตรา ๔ ออกกฎกระทรวง กว่าจะ ออกเป็นกฎกระทรวงได้ ก็ต้องมีการประชุมหารือ พิจารณาข้อขัดข้อง แนวทางการปฏิบัติโดยรอบด้าน ให้รอบคอบ จนท้ายที่สุดถึง พ.ศ.๒๕๕๓ จึงมีกฎ กระทรวงออกมามีผลบังคับใช้ ชื่อว่า

กฎกระทรวงสาธารณสุข กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาไม่ ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อ ยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการ ทรมานจากการเจ็บป่วย พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น กำหนด สองร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันประกาศราชกิจจา นุเบกษา เป็นต้นไป

ความหมายของข้อนี้หมายถึง การทิ้งระยะ เวลาไว้ถึง ๗ เดือน เพื่อรอให้บุคลากรและหน่วยงาน ทางสาธารณสุขได้มีความเข้าใจ และเตรียมการ ปฏิบัติได้โดยทั่วทั้งประเทศ เราต้องเข้าใจโดยฐาน ของสามัญสำนึกของเราได้ว่า การให้การรักษา ผู้ป่วยของแพทย์นั้นเป็นการทำงานที่เป็นระบบ มี

ขั้นตอน และกฎเกณฑ์กำหนดไว้แน่ชัด จึงต้องใช้เวลาแก่ผู้ปฏิบัติด้วย และในเวลาเดียวกัน ผู้ที่จะประสงค์แสดงเจตนาที่จะได้ใช้เวลานี้ศึกษาและทำความเข้าใจกันให้ถูกต้องด้วย เพราะจะต้องรู้กันทั้งครอบครัว ไม่ใช่แอบรู้ แอบทำอยู่คนเดียว

ต่อไปกฎกระทรวงก็จะกำหนดความหมายที่แน่นอนจะเป็นที่รองรับของกฎหมายได้ ในข้อ ๒ คือ ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“หนังสือแสดงเจตนา” หมายความว่า หนังสือซึ่งบุคคลแสดงเจตนาไว้ล่วงหน้าว่า ไม่ประสงค์จะรับการบริการสาธารณสุขที่เป็นเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย

“บริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย” หมายความว่า วิธีการที่ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมนำมาใช้กับผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาเพื่อประสงค์จะยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตออกไปโดยไม่ทำให้ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา พ้นจากความตาย หรือยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย ทั้งนี้ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนายังคงได้รับการดูแลรักษา แบบประคับประคอง

“วาระสุดท้ายของชีวิต” หมายความว่า ภาวะของผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาอันเกิดจากการบาดเจ็บหรือโรคที่ไม่อาจรักษาให้หายได้ และผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้รับผิดชอบการรักษา ได้วินิจฉัยจากการพยากรณ์โรค ตามมาตรฐานทางการแพทย์ว่าภาวะนั้นนำไปสู่การตายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในระยะเวลาอันใกล้จะถึง และให้หมายความรวมถึงภาวะที่มีการสูญเสียหน้าที่อย่างถาวรของเปลือกสมองใหญ่ที่ทำให้ขาดความสามารถในการรับรู้ และติดต่อสื่อสารอย่างถาวร โดยปราศจากพฤติกรรม การตอบสนองใด ๆ ที่แสดงถึงการรับรู้ได้ จะมีเพียงปฏิกริยาสนองตอบอัตโนมัติ เท่านั้น

“การทรมานจากการเจ็บป่วย” หมายความว่า ความทุกข์ทรมานทางกาย หรือทางจิตใจ ของผู้

ทำหนังสือแสดงเจตนาอันเกิดจากการบาดเจ็บหรือจากโรคที่ไม่อาจรักษาให้หายได้

“ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

ข้อ ๓ หนังสือแสดงเจตนาต้องมีความชัดเจนเพียงพอ ที่จะดำเนินการตามความประสงค์ของผู้ทำหนังสือดังกล่าวได้ โดยมีข้อมูลเป็นแนวทางในการทำหนังสือ ดังต่อไปนี้

(๑) รายการที่แสดงข้อมูลของผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาโดยระบุ ชื่อ นามสกุล อายุ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน และที่อยู่หรือหมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้

(๒) วัน เดือน ปี ที่ทำหนังสือแสดงเจตนา

(๓) ชื่อ นามสกุล หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ของพยาน และความเกี่ยวข้องกับผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา

(๔) ระบุประเภทของบริการสาธารณสุขที่ไม่ต้องการจะได้รับ

(๕) ในกรณีที่ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาให้ผู้อื่นเขียนหรือพิมพ์ หนังสือแสดงเจตนา ให้ระบุชื่อ นามสกุล และหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เขียนหรือผู้พิมพ์ไว้ด้วย

หนังสือแสดงเจตนาต้องลงลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา พยานผู้เขียนหรือผู้พิมพ์ไว้ด้วย

ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา อาจระบุชื่อบุคคลเพื่อทำหน้าที่อธิบายความประสงค์ที่แท้จริงของผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาที่ระบุไว้ไม่ชัดเจน บุคคลผู้ถูกระบุชื่อดังกล่าวต้องลงลายมือชื่อ หรือลายพิมพ์นิ้วมือ และหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนไว้ในหนังสือแสดงเจตนาด้วย

หนังสือแสดงเจตนา อาจระบุรายละเอียด

อื่น ๆ เช่น ความประสงค์ในการเสียชีวิต ณ สถานที่ใด ความประสงค์ที่จะได้รับการเยียวยาทางจิตใจ และการปฏิบัติตามประเพณี และความเชื่อทางศาสนา และให้สถานบริการสาธารณสุขให้ความร่วมมือตามสมควร

ข้อ ๔ หนังสือแสดงเจตนา จะทำ ณ สถานที่ใดก็ได้

ในกรณีที่ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา ประสงค์จะทำหนังสือแสดงเจตนา ณ สถานบริการสาธารณสุข ให้ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๕ เมื่อผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา เข้ารับการรักษาตัวในสถานบริการสาธารณสุขให้นำหนังสือแสดงเจตนา ยื่นต่อผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขของสถานบริการสาธารณสุขนั้นโดยไม่ชักช้า

ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา อาจยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง หนังสือแสดงเจตนาได้ในกรณีที่มีการแสดงหนังสือแสดงเจตนาหลายฉบับ ให้ถือฉบับที่ทำหลังสุดที่ได้ยื่นให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้รับผิดชอบการรักษาเป็นฉบับที่มีผลบังคับ

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนา เมื่อวาระสุดท้ายของชีวิตใกล้จะมาถึง หรือ เพื่อยุติกรรมานจากการเจ็บป่วยให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนามีสติสัมปชัญญะดีพอที่จะสื่อสารได้ตามปกติ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้รับผิดชอบการรักษาอธิบายให้ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาทราบถึงภาวะและความเป็นไปของโรคในขณะนั้น เพื่อขอคำยืนยันหรือปฏิเสธก่อนที่จะปฏิบัติตามหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าว

(๒) ในกรณีที่ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาไม่มีสติสัมปชัญญะพอที่จะสื่อสารได้ตามปกติ หากมีบุคคลตามข้อ ๓ วรรค ๓ หรือญาติของผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้รับผิดชอบการรักษาอธิบายถึง ภาวะ และความ

เป็นไปของโรคให้แก่บุคคลดังกล่าวทราบและแจ้งรายละเอียดกับการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาของผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา ก่อนที่จะปฏิบัติตามหนังสือแสดงเจตนา

(๓) ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการ ตามหนังสือแสดงเจตนาให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้รับผิดชอบการรักษาปรึกษากับบุคคลตามข้อ ๓ วรรค ๓ หรือญาติ ของผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา นั้น โดยคำนึงถึงเจตนาของผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา

(๔) ในกรณีที่ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาอยู่ ในระหว่างการตั้งครมภ์ ให้ดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาได้ เมื่อผู้นั้นพ้นจากสภาพการตั้งครมภ์ นักเรียนอ่านคูกฎกระทรวงแล้วจะเห็นได้ว่า ได้กำหนดแนวทางไว้รอบคอบทุกด้านทุกมุม ขอให้หัดอ่าน และทำความเข้าใจ ภาษากฎหมายให้ถี่ไต่ขึ้นจะได้เป็นผู้มีความรู้ที่ถี่

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการ โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ออกประกาศกำหนด แนวทางการปฏิบัติงานของสถานบริการสาธารณสุข ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่ของสถานบริการสาธารณสุข ตามกฎกระทรวง พร้อมทั้งตัวอย่างหนังสือแสดงเจตนาโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๘ นี้คือข้อสุดท้ายของกฎกระทรวง ข้อก่อนหน้านั้นกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ และท้ายที่สุดจากกฎกระทรวง ก็ต้องให้ใคร ผู้ใด รับผิดชอบการออกแนวทางการปฏิบัติ ซึ่งตามความข้อ ๗ นี้ กำหนดให้ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เป็นผู้ มีหน้าที่ และตัวของพวกเราก็ต้องทำหนังสือแสดงเจตนาที่ กำหนดไว้ใน ตัวอย่างตามประกาศ ไม่ใช่เขียนเองตามที่นึกหวังเอาเอง

เอกสารประกาศมีความดังต่อไปนี้

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เรื่องแนวทางการปฏิบัติงานของสถานบริการสาธารณสุข ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข

และเจ้าหน้าที่ของสถานบริการสาธารณสุขตามกฎหมาย
กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการ
ตามหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการที่
เป็นเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต
หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศนี้ก็อาศัยอำนาจที่กำหนดให้ ตาม
กฎกระทรวง ข้อ ๗ โดยกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ
ไว้ ตามแนบท้ายของประกาศ กำหนดผลบังคับใช้
ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

จะเห็นได้ว่า จาก พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๐ มาจนถึง ๒๐ พ.ค. ๒๕๕๔ จึงจะความ
ละเอียดที่ปฏิบัติได้แท้จริง นับย้อนวันที่ของกฎ
กระทรวงเมื่อ ๖ ต.ค. ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๐ พ.ค.
๒๕๕๔ ก็รวมได้เกินสองร้อยสิบวันพอดี

ตามประกาศ จะมีคำแนะนำประกอบไว้ใน
ภาคผนวก มีความสำคัญและชัดเจน ต้องค่อย ๆ
อ่าน และทำความเข้าใจให้ละเอียด ดังต่อไปนี้

คำแนะนำในการทำหนังสือแสดงเจตนา

๑. การทำหนังสือแสดงเจตนา เป็นสิทธิ
ของผู้ป่วยที่จะเลือกทำหรือไม่ก็ได้ ตามความสมัคร
ใจ ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาควรทำความเข้าใจ
วัตถุประสงค์ในการทำหนังสือนี้ก่อน กรณีที่ผู้จะทำ
หนังสือมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จะต้องได้รับความ
ยินยอมจากผู้ปกครอง หรือญาติที่ให้การเลี้ยงดู

๒. ผู้ที่ประสงค์จะทำหนังสือแสดงเจตนา
อาจขอคำปรึกษาจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข
เจ้าหน้าที่ของสถานบริการสาธารณสุข หรือ
นักกฎหมายที่มีความเข้าใจในเรื่องนี้

๓. หากผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาเขียนหนังสือ
ไม่ได้ หรือไม่สะดวกในการเขียนหนังสือ สามารถให้
ผู้อื่นช่วยเขียนหรือพิมพ์แทนได้ แล้วขอให้ผู้เขียน
หรือผู้พิมพ์ ระบุ ชื่อ นามสกุล หมายเลขบัตรประจำ
ตัวประชาชน พร้อมลงลายมือชื่อ หรือลายพิมพ์นิ้ว
มือ ของผู้นั้นตามลำดับ ไว้ในหนังสือนั้นด้วย

๔. เพื่อช่วยยืนยันความถูกต้องในกรณีที่มี

ข้อสงสัย กรณีที่มีการทำหนังสือแสดงเจตนาใน
สถานบริการด้านสาธารณสุข ควรมีพยานรู้เห็นใน
ขณะทำหนังสือแสดงเจตนาทั้งสองฝ่าย ได้แก่ พยาน
ฝ่ายสมาชิกในครอบครัว ญาติ เพื่อนหรือคนใกล้ชิด
ของผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา กับพยานฝ่ายผู้ให้การ
ดูแลรักษา เช่น แพทย์ พยาบาล แต่ไม่ควรเป็น
แพทย์เจ้าของไข้ หรือพยาบาลผู้จัดการรายกรณี

ในกรณีที่มีการจัดทำหนังสือแสดงเจตนาที่
บ้าน หรือที่อื่น ควรมีพยานตามความเหมาะสมแล้ว
แต่กรณี

๕. ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา ควรจัดเก็บ
หนังสือแสดงเจตนาไว้เอง หรือมอบให้บุคคลที่ใกล้
ชิดเก็บรักษาไว้ และมอบสำเนาหนังสืออย่างน้อย ๑
ฉบับ ให้แก่ ญาติ พยาน ผู้ที่ทำหน้าที่อธิบายความ
ประสงค์ของผู้จัดทำหนังสือ หรือแพทย์ที่เคยให้การ
รักษา เพื่อให้ทราบความประสงค์ของผู้ทำหนังสือ

๖. ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา จะยกเลิกหรือ
แก้ไข เปลี่ยนแปลงหนังสือเมื่อใดก็ได้ ทั้งนี้ผู้ทำ
หนังสือแสดงเจตนาควรแจ้งเรื่องนี้ให้ผู้เกี่ยวข้อง
ทราบโดยไม่ชักช้า โดยเฉพาะผู้ประกอบวิชาชีพด้าน
สาธารณสุขที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสมาชิกในครอบครัว
หรือผู้ใกล้ชิด

๗. ญาติผู้ป่วยหรือสมาชิกในครอบครัว ควร
ทำตามความประสงค์ของผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา
และไม่ควรปกปิดข้อมูลอาการป่วย มิให้ผู้ป่วยทราบ
ซึ่งอาจเป็นผลเสียต่อผู้ป่วยมากกว่าเป็นผลดี เช่น
ทำให้ผู้ป่วยมีความสงสัย ไม่ไว้วางใจ วิตกกังวล
ไม่มีโอกาสสั่งเสีย ร่ำลา หรือจัดการทรัพย์สินของ
ตนเอง

๘. กรณีที่มีข้อสงสัย หรือเห็นว่าควรดูแล
รักษาของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข ไม่
สอดคล้องกับหนังสือแสดงเจตนา หรือความ
ประสงค์ของผู้ป่วยแล้ว ญาติผู้ป่วยหรือผู้ใกล้ชิด
ควรปรึกษาหารือ หรือสอบถามข้อเท็จจริง จากผู้
ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขโดยตรง

ตัวอย่างหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุข
หนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุข

วันที่.....

ข้าพเจ้า (ชื่อ-นามสกุล) อายุ..... ปี

บัตรประชาชนเลขที่.....

ที่อยู่ติดต่อได้.....

เบอร์โทรศัพท์..... เบอร์ที่ทำงาน.....

ขณะทำหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้ามีสติสัมปชัญญะบริบูรณ์ และมีความประสงค์ที่จะแสดงเจตนาที่จะขอตายอย่างสงบตามธรรมชาติ ไม่ต้องการให้มีการใช้เครื่องมือใด ๆ กับข้าพเจ้า เพื่อยืดการตายออกไป โดยไม่จำเป็นและเป็นการสูญเปล่า แต่ข้าพเจ้ายังคงได้รับการดูแลรักษาตามอาการ

- เมื่อข้าพเจ้าตกอยู่ในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือ
- เมื่อข้าพเจ้าได้รับทุกข์ทรมานจากการบาดเจ็บหรือโรคที่ไม่อาจรักษาให้หายได้

ข้าพเจ้าขอปฏิเสธการรักษาดังต่อไปนี้ (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ และให้เซ็นชื่อกำกับหน้าข้อที่ท่านเลือก)

- การเจาะคอเพื่อใส่ท่อช่วยหายใจ
- การใช้เครื่องช่วยหายใจ
- การให้สารอาหารและน้ำทางสายยาง
- การเข้ารักษาในห้องไอ.ซี.ยู (I.C.U.)
- การกระตุ้นระบบไหลเวียน
- กระบวนการฟื้นคืนชีพเมื่อหัวใจหยุดเต้น
- การรักษาโรคแทรกซ้อนด้วยยาหรือวิธีการรักษาใด ๆ
-
-
-

ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขได้ให้บริการดังกล่าว โดยมีได้ทราบถึงเนื้อความในหนังสือแสดงเจตนาฉบับนี้หรือไม่ทราบความประสงค์ที่แท้จริงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอร้องให้ผู้นั้น **หยุดการบริการ (Withdraw) ต่อไปนี้ด้วย** ได้แก่

- การใช้เครื่องช่วยหายใจ
- การให้สารอาหารและน้ำทางสายยาง
-
-
-

ข้าพเจ้าขอให้สถานพยาบาลหรือผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

- ความประสงค์ที่จะเสียชีวิตที่บ้าน
- การเยียวยาทางจิตใจ (กรณีระบุ เช่น การสวดมนต์, การเทศนาของนักบวช)
-

ข้าพเจ้าขอมอบหมายให้ (ชื่อ นามสกุล).....
ในฐานะบุคคลใกล้ชิด (ถ้ามี) เป็นผู้แสดงเจตนาแทน เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถสื่อสาร
กับผู้อื่นได้ตามปกติ เพื่อทำหน้าที่อธิบายความประสงค์ที่แท้จริงของข้าพเจ้า หรือปรึกษาหารือกับ
แพทย์ในการวางแผนการดูแลรักษาต่อไป

ข้าพเจ้าได้ทำหนังสือแสดงเจตนาต่อหน้าพยาน และทำสำเนาเอกสารมอบให้บุคคล
ใกล้ชิด และพยานเก็บรักษาไว้ เพื่อนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ของสถานพยาบาลเมื่อข้าพเจ้าถูกนำ
ตัวเข้ารับรักษาในสถานพยาบาล

ผู้แสดงเจตนา.....ลงชื่อ
บุคคลใกล้ชิด.....ลงชื่อ
พยาน.....ลงชื่อ
พยาน.....ลงชื่อ

ผู้ใกล้ชิด (ทำหน้าที่อธิบายความประสงค์ที่แท้จริงของผู้ทำหนังสือ หรือหารือแนวทางการดูแล
รักษากับผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ดูแลรักษาข้าพเจ้า เช่น บิดา มารดา สามี ภรรยา บุตร พี่ น้อง หรือ
บุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ไว้วางใจกัน)

ชื่อ-นามสกุล.....มีความสัมพันธ์เป็น.....
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....
ที่อยู่ติดต่อได้.....
เบอร์โทรศัพท์.....

พยานคนที่ ๑ ชื่อ-นามสกุล.....มีความสัมพันธ์เป็น.....
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....
ที่อยู่ติดต่อได้.....
เบอร์โทรศัพท์.....

พยานคนที่ ๒ ชื่อ-นามสกุล.....มีความสัมพันธ์เป็น.....
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....
ที่อยู่ติดต่อได้.....
เบอร์โทรศัพท์.....

ผู้เขียนหรือผู้พิมพ์หนังสือนี้แทนผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา

ชื่อ-นามสกุล.....มีความสัมพันธ์เป็น.....
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....
ที่อยู่ติดต่อได้.....
เบอร์โทรศัพท์.....

เรื่องนี้ยืดยาว อ่านไม่สนุก ต้องอดทนอ่าน ในการรับราชการจะมีเรื่องราวที่ต้องอดทน
อ่านมาก หากอ่านสงัดๆ เข้าใจผิดแปลกไป แผลง ๆ เวลาประชุมเราจะขายหน้าเขา ที่ทำการบ้าน
ไปไม่ดี ถ้าโตเป็นผู้ใหญ่นั่งหัวโต๊ะ จะขายหน้ามาก ๆ ศัพท์แสลง ภาษาหนังสือราชการ จะต้อง
เขียนให้ละเอียด รอบคอบ รัดกุม เรื่องพวกนี้ ต้องฝึกหัดตัวเอง อย่าถือรวบรัด สั้น กะทัดรัด
ไปเสียทั้งหมด เรื่องที่มีความสำคัญ อาจต้องยืดยาว แต่มันมีความจำเป็น
หวังว่าฉบับนี้นักเรียนและผู้อ่านคงจะได้รับประโยชน์

ญี่ปุ่นคิดสร้าง วงศ์ไฟบูลย์ในภูมิภาคเอเชีย

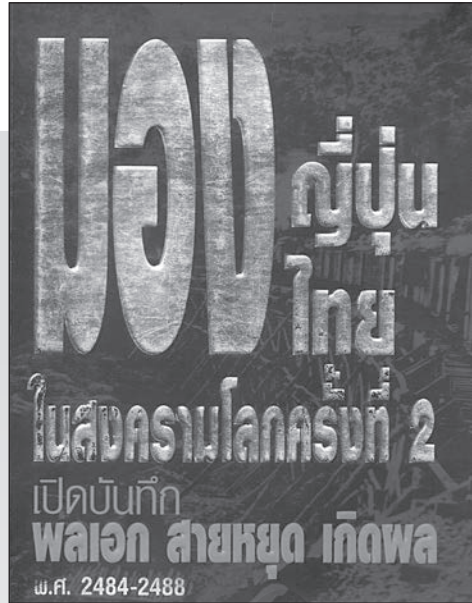
- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

บทที่ ๒๕

ติดตามค้นหาหลุมฝังศพทหารญี่ปุ่น
ที่อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
และการสร้างศาลาสันติภาพไทย-ญี่ปุ่น

เมื่อการค้นหาหลุมฝังศพทหารญี่ปุ่น
มีอยู่หลายสิบแห่งเป็นไปได้ยาก นายதாகชิ
นากาเซ จึงเปลี่ยนความคิดเป็นการสร้างศาลา
เป็นที่ระลึกแก่ทหารญี่ปุ่นที่เสียชีวิตไว้ ณ ที่แห่ง
ใดแห่งหนึ่ง

หลังจากที่ข้าพเจ้าบอกข่าวการพบกับ “สุไซ”
ภรรยาทหารญี่ปุ่นแล้ว นายนากาเซและคณะก็ได้
ไปพบสุไซที่ตำบลชิโครัง ห่างจากอำเภอสังขละบุรี
ไปทางทองผาภูมิประมาณ ๑๐ กม. สุไซเล่าว่า หลัง
จากญี่ปุ่นยอมแพ้แล้ว ๑ เดือน สามีของเธอและ
ทหารญี่ปุ่นประมาณ ๕๐ คน ซึ่งเป็นทหารที่ถอยมา
จากพม่า ไม่ใช่ทหารญี่ปุ่นที่อยู่ในไทย โดยการนำ
ของสารวัตรทหารญี่ปุ่น ก็ไปทำการฆ่าตัวตายที่ถ้ำ
ภูเขาหน้าบ้านด้วยการใช้วิธีระเบิดตัวเอง

จากนั้นนายதாகชิ นากาเซ ได้ไปเคารพศพ
รวมทั้งไปทำความเคารพศพทหารญี่ปุ่นที่ “ค่ายหนอง
ประโด่ง” ซึ่งสุไซบอกว่าค่ายนี้จมอยู่ใต้น้ำ ทหารที่
อยู่ในค่ายนี้ประมาณ ๔๐๐ คนฆ่าตัวตาย และถูก
ฝังอยู่ในค่าย

นายதாகชิ นากาเซ เห็นกับตาว่าทหาร
ญี่ปุ่นที่ถอยมาจากพม่านั้นเป็นทหารที่เจ็บป่วย
อดโรย เดินถือไม้เท้าพุงตัว ในสภาพเช่นนี้ย่อมไม่
สามารถเอาอะไรติดตัวมาได้ จะมีก็แต่อาวุธคู่กาย
เมื่อมาถึงประเทศไทย ทหารญี่ปุ่นเหล่านั้นอาจมีการ
ขุดดินเพื่อฝังอาวุธประจำตัว เพราะเป็นการผิดกฎ
การยอมแพ้ เมื่อคนพื้นเมืองเห็นทหารญี่ปุ่นขุดดิน
ก็อาจเข้าใจผิดว่าเป็นการขุดเพื่อฝังสมบัติมีค่า อัน
เป็นที่มาของข่าวลือว่ามีทองคำหรือของมีค่าของ
ทหารญี่ปุ่นในค่ายดังกล่าว

สำหรับความคิดที่จะมาค้นหาหลุมฝังศพ
ทหารญี่ปุ่นเพื่อรวบรวมทำพิธีและจัดสร้างเจดีย์เป็น
ที่ระลึกนั้น นายதாகชิ นากาเซ คงเห็นว่าจะเป็นไปได้ยาก เพราะตามข่าวลือบอกว่ามีหลุมฝังศพทหาร

ญี่ปุ่นอยู่มากมายหลายสิบแห่ง คงเป็นการยากที่จะไปขุดค้นพิสูจน์ว่าเป็นศพทหารญี่ปุ่นจริงหรือไม่ ดังนั้น นายนาคาเซจึงเปลี่ยนความคิดเดิมมาเป็นการสร้างศาลาเป็นที่ระลึกแก่ทหารญี่ปุ่นที่เสียชีวิตไว้ ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง โดยส่วนตัวเขาอยากจะทำเจดีย์ขึ้นที่ “วัดเจดีย์” ซึ่งตั้งอยู่ที่ด้านพระเจดีย์สามองค์ ซึ่งข้าพเจ้าและนายอำเภอก็เห็นด้วย

พวกเราทั้งหมดจึงเดินทางไปนมัสการเจดีย์ทรงพุทธคยาของหลวงพ่อดุตตะมา จากนั้นเดินทางไปยัง “วัดด้านพระเจดีย์สามองค์” ไปนมัสการเจ้าอาวาสซึ่งเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อดุตตะมาและพิจารณาสถานที่ร่วมกัน จากนั้นตกลงว่าจะสร้างบริเวณที่วางติดกับรั้วของวัดด้านพระเจดีย์สามองค์ กำหนดว่าจะใช้เวลาสร้างประมาณ ๓-๔ เดือน งบประมาณเบื้องต้นประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท บริจาค “มูลนิธิสันติภาพแม่น้ำแคว : River Kwai Peace Foundation” ซึ่งมีนายทาฮาชิ นากาเซ เป็นประธาน และคุณสุวรรณาเป็นเลขาธิการ

หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้รับประทานอาหารเย็นร่วมกับนายทาฮาชิ นากาเซและภรรยา การสนทนา ระหว่างมื้ออาหารทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มเติมอีกหลายเรื่อง เรื่องหนึ่งคือ เหตุผลที่นายทาฮาชิ นากาเซ ให้ความสนใจต่อการติดตามหาหลุมฝังศพทหารญี่ปุ่น ก็เพราะหลังสงครามโลกเขาตกเป็นอาชญากรสงครามร่วมกับทหารญี่ปุ่นประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ คน ครั้งแรกถูกขังที่ค่ายเชลยญี่ปุ่นที่กองบัญชาการสนามของญี่ปุ่น ใกล้อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ และต่อมาย้ายไปอยู่ที่ค่ายที่คลองเตยประมาณ ๑ เดือน จากนั้นถูกส่งกลับไปญี่ปุ่นโดยเรือ “ลิเบอร์ตี” ของสหรัฐอเมริกา

ระหว่างที่ถูกกักกันเป็นเชลยศึกนั้น ทหารญี่ปุ่นได้รับความกรุณาเอื้อเฟื้อจากคนไทยมาก ก่อนออกเดินทางก็ได้รับข้าวห่อจากคนไทยที่มีน้ำใจจนน้ำตาไหล ดังนั้นเขาจึงอยากมาตอบแทนบุญคุณที่คนไทยมีน้ำใจและจะขอช่วยเหลือคนไทยตามกำลังของเขา เช่น ช่วยติดต่อให้ทุนการศึกษาแก่คนไทย

ไปศึกษาที่ประเทศญี่ปุ่น ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนไทยที่ยากจนในจังหวัดกาญจนบุรี และยังนำเครื่องอุปโภคบริโภคไปมอบให้ชาวบ้านยากจนทุกครั้งที่ได้เดินทางมาเมืองไทย

นอกจากนั้น เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ทหารญี่ปุ่นที่เสียสละชีวิตในสงคราม ซึ่งไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาล นายทาฮาชิ นากาเซ จึงต่อสู้เรียกร้องในเรื่องนี้และได้เขียนหนังสือขึ้นหลายเล่ม เล่มหนึ่งได้นำไปสร้างภาพยนตร์ฮอลลีวูด ชื่อเรื่อง “TO END ALL WARS” แนวความคิดของนายนาคาเซเกิดขึ้นเนื่องจากช่วงหลังสงครามเขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการคนหนึ่งของ “คณะกรรมการอาชญากรสงคราม War Criminal Commission” ร่วมกับนายทหารพันมิตร เพราะเขาเป็นทหารญี่ปุ่นที่รู้เรื่องราวเกี่ยวกับการทารุณของญี่ปุ่นคนหนึ่งที่ยังมีชีวิตอยู่อีกคนหนึ่งเป็นนายทหารเรือชื่อ อาคิโอะ นางาอิ แต่ต่อมาก็ได้กระทำอัตวินิบาตกรรมบนเรือระหว่างนำน้ำฟิลิปปินส์กับได้หัววัน

จากการที่นายนาคาเซทำงานร่วมกับนายทหารพันมิตรในฐานะที่ญี่ปุ่นเป็นฝ่ายแพ้สงคราม เขาได้เห็นฝ่ายพันธมิตรให้เกียรติแก่ทหารพันมิตรที่เสียชีวิตในสงคราม โดยจัดสร้างสุสานอย่างสวยงาม จึงทำให้เขารู้สึกสะเทือนใจและอยากทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อให้เกียรติแก่ทหารญี่ปุ่นที่เสียชีวิตเพื่อประเทศชาติ ทหารทุกคนไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับการเมืองใด ๆ แต่ทุกคนได้รับการฝึกมาเพื่อรับใช้ประเทศชาติและเสียสละชีวิตเพื่อชาติ โดยเฉพาะเพื่อสมเด็จพระจักรพรรดิของพวกเขา

สำหรับนางโยชิโกะ ภรรยาของนายทาฮาชิ นากาเซ ก็มีความทรงจำที่เลวร้ายกับเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ ๒ เพราะพี่ชายซึ่งเป็นทหารและเป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัวเสียชีวิตในการรบที่ประเทศพม่า

ต่อมาเมื่อปลายเดือนเมษายน ๒๕๔๕ ข้าพเจ้าได้รับเชิญจากนายทาฮาชิ นากาเซ ให้ไปร่วมพิธีเปิด ศาลาสันติภาพไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นศาลา

“ศาลาสันติภาพ ไทย-ญี่ปุ่น” อนุสรณ์สถานทหารญี่ปุ่นที่ด่านพระเจดีย์สามองค์ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
(นั่งหน้าพระประธาน) นางโยชิโกะ และนายทากาชิ นากาเซ
(แถวยืนจากซ้าย) นายอำเภอสังขละบุรีและภรรยา พลเอก สายหยุด เกิดผล
Marquise Degli Albizi Eva Maria และพระชาวญี่ปุ่น

ทรงไทยกว้างยาวประมาณ ๔ x ๑๐ เมตร ที่ “วัดเจดีย์” ติดกับด่านพระเจดีย์สามองค์ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ข้าพเจ้าเดินทางไปร่วมงานและได้อัญเชิญพระประธานหน้าตักกว้าง ๕๖ นิ้ว มูลค่า ๕๐,๐๐๐ บาท จัดสร้างโดยมูลนิธิของนายทากาชิ นากาเซ ไปประดิษฐานบนศาลาพร้อมกับนิมิตพระสงฆ์จำนวน ๙ รูปมาสด หลังถวายอาหารเพลแล้วได้ทำพิธีเปิดป้ายศาลา โดยเขียนว่า “ศาลาสันติภาพไทย-ญี่ปุ่น” และมีภาษาญี่ปุ่นจารึกชื่อผู้บริจาคสร้างศาลา ๓๐๐,๐๐๐ บาท คือ ทาคาระ ทสูกะ (Takara Tsuka) พระนิกายชินโต ซึ่งอยู่ที่วัดชินโตตั้งอยู่ระหว่างเมืองโกเบและโอซากา นอกจากนั้นทางมูลนิธิของนายนาเกายังบริจาคเงินอีก ๕๐,๐๐๐ บาท ในการปรับปรุงบริเวณศาลาด้วยการปลูกไม้ผลและไม้ดอกอย่างสวยงาม

ภาพยนตร์เรื่อง TO END ALL WARS เป็นเรื่องเล่าเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ จากประสบการณ์และความทรงจำของนายทากาชิ นากาเซ ซึ่งมียศนายสิบ ทำหน้าที่ล่ามให้กับหน่วยทหารญี่ปุ่นขณะมีการสร้างทางรถไฟสายไทย-พม่า และนายเอนเนส กอร์ดอน บาทหลวงซึ่งเป็นอดีตเชลยศึก

เรื่องราวในภาพยนตร์เล่าตอนที่ญี่ปุ่นใช้ให้เชลยศึกพันธมิตรสร้างทางรถไฟ มีการคุมเข้ม เมื่อเชลยคนไหนทำงานไม่ได้ตั้งใจถึงโทษอย่างทารุณ เช่น จับตัวขังพีต มัดแขนมัดขา

ติดกับไม้ให้นอนกลางแดดกลางฝน บางครั้งก็ใช้พลั่วตีหลัง ตีท้องจนสลบ ฯลฯ

ด้านที่พัก อาหารการกินก็มีเพียงให้ยั้งชีพออยู่ได้เท่านั้น เชลยศึกจึงผ่ายผอม เลือดฝาดขาตัวหน้าเวทนา บางคนทนต่อการทารุณไม่ไหวจึงคิดหลบหนี แต่ถูกจับได้ แล้วถูกลงโทษทรมานด้วยสารพัดวิธี

ภาพยนตร์เล่าจนถึงช่วงการสร้างทางรถไฟสำเร็จลง มีการทำพิธีเปิดรถไฟครั้งแรก และจากสุดท้ายของสงคราม เมื่อเครื่องบินพันธมิตรโปรยใบปลิวให้ทราบข่าว สมเด็จพระจักรพรรดิญี่ปุ่นมีพระบรมราชโองการให้ญี่ปุ่นยอมแพ้

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

“ค.ต.ป.กท.”

อีกหนึ่งคณะกรรมการที่สำคัญ ของหน่วยงานทหาร

พล.ท.ทวี แจ่มจรัส

ข้าราชการบำนาญ/ที่ปรึกษาผู้อำนวยการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก

การตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ เป็นเครื่องมือสำคัญของฝ่ายบริหาร เพื่อติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของส่วนราชการ ให้สามารถ บรรลุผลการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใสในการบริหารงาน ส่ง เสริมให้ส่วนราชการดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของหน่วยงาน สามารถนำข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะที่ได้จากการตรวจสอบและประเมิน ผลมาใช้ได้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน รวมทั้งผลการตรวจสอบและประเมินผลภาคร าชการที่น่าเสนอต่อผู้กำหนดนโยบายจะเป็นข้อมูล สำคัญ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายให้ กับฝ่ายบริหาร ตลอดจนการตรวจสอบและประเมิน ผลภาคราชการ จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ส่วนราชการให้มีระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดี สร้างความน่าเชื่อถือและความมั่นใจให้เกิดขึ้น กับสาธารณชนต่อการดำเนินงานตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของส่วนราชการว่าได้มีการ ตรวจสอบและกำกับดูแลอย่างรอบคอบ ถึง

ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าและคุณภาพ ของการบริหารงาน

ได้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ ตรวจสอบ และประเมินผลภาคราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เรียกโดยย่อว่า “ค.ต.ป.” ปัจจุบัน มี ค.ต.ป. ประจำกระทรวง ๒๐ คณะ คณะ อนุกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (อ.ค.ต.ป.) กลุ่มกระทรวง ๔ คณะ และ อ.ค.ต.ป. กลุ่มจังหวัด ๔ คณะ เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบ และประเมินผลภาคราชการ เพื่อเสริมสร้างความน่า เชื่อถือและความมั่นใจแก่สาธารณชน ต่อบริการ ดำเนินงานของส่วนราชการ ว่าได้มีการตรวจสอบ และกำกับดูแลอย่างรอบคอบ และเป็นการเสริม สร้างความเข้มแข็งของการกำกับดูแลและควบคุม ตนเองที่ส่วนราชการ อันจะนำไปสู่การบรรลุ เจตนารมณ์ ตามหลักการ**การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี** (Good Governance)

คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผล ประจำกระทรวงต้องปฏิบัติตามประกาศคณะ

กรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ เรื่อง องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวง โดยมี รัฐมนตรีซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นประธาน กรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการเมื่อ ๒๒ พ.ย. ๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ ค.ต.ป. ประจำ กระทรวง มีประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่นเกิน ๔ คน กรรมการและเลขานุการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการไม่เกิน ๒ คน โดยมีข้อห้ามที่สำคัญ เช่น ภายในระยะเวลาสองปีก่อนวันที่ดำเนินการ สรรหาต้องไม่เป็น หรือเคยเป็นข้าราชการในกระทรวง ที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการหรือ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้วแต่กรณี และต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบัญชี การตรวจสอบการดำเนินงาน กฎหมาย การเงิน เศรษฐศาสตร์ การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ หรือมีความรู้ และประสบการณ์ เฉพาะทางที่เกี่ยวกับภารกิจของกระทรวงนั้น ๆ

ค.ต.ป.กท. ก็คือ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวงกลาโหม ที่มาจากคณะกรรมการสรรหา โดยมีปลัดกระทรวง กลาโหมเป็นประธาน รองปลัดกระทรวงกลาโหม สายงานด้านการตรวจสอบภายในเป็นกรรมการ เสนาธิการทหารเป็นกรรมการและผู้ช่วยกรรมการสำนัก นโยบายและแผน กระทรวงกลาโหมเป็นกรรมการ และเลขานุการ ได้มีการสรรหา ค.ต.ป.กท. ชุดใหม่ แล้วตามคำสั่ง กท. (เฉพาะ) ที่ ๕๑/๖๐ ลงนามโดย **พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม** เมื่อ ๒๔ ม.ค. ๒๕๖๐ ได้แต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำ กระทรวงกลาโหม ประกอบด้วย (ที่เป็นข้าราชการ เกษียณแล้ว ๕ ท่าน) ได้แก่ **พล.ร.อ.ประเสริฐ บุญ ทรง รณ. (อดีต ผบ.ทร.)** เป็นประธาน **พล.อ.สุนทร สีสวัสดิ์ (อดีตผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ กลาโหม)** **พล.อ.อ.ครองธรรม รักษาการ (อดีตปลัด**

บัญชีทหารอากาศ) พล.อ.บัณฑิต นิยมทันต์ (อดีตเจ้ากรมอุตสาหกรรมทหาร) และ **พล.ท.ทวี แจ่มจรัส (อดีตเจ้ากรมพลธิการทหารบก)** เป็น กรรมการ (สำหรับข้าราชการที่ยังไม่เกษียณ ๓ ท่าน) ได้แก่ **พล.ต.ภราดร จินดาลัทธ** ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภายในกระทรวงกลาโหมเป็น กรรมการและเลขานุการ **พ.อ.(พ) โยธิน พิมพ์การ ผอ.กตสท.สตน.กท.** เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ **พ.อ.เกียรติสกุล จันทนา** ตำแหน่ง รอง ผอ.สตน. เป็นผู้ช่วยเลขานุการ รวมทั้งหมด ๘ ท่าน โดยกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. กำกับดูแลระบบการตรวจสอบและ ประเมินผลของกระทรวงกลาโหมและหน่วยงานใน สังกัด (กรมราชองครักษ์ สำนักงานปลัด กระทรวงกลาโหม กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ) ให้เป็นไปตาม แนวทางที่คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผล ภาคราชการกำหนด

๒. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลแผน งาน/โครงการ ผลการดำเนินงานและสถานการณ์ ทางการเงินของกระทรวงกลาโหม และหน่วยงานใน สังกัดให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ มี ความโปร่งใสพร้อมเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา

๓. รายงานผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ ให้ รมว.กท. พร้อมทั้งส่งสำเนาให้ ปล.กท. และ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ อนุกรรมการคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผล ของกลุ่มกระทรวง และประธานคณะกรรมการตรวจสอบ และประเมินผลภาคราชการทราบตามระยะเวลาการรายงานที่กำหนด **ทั้งนี้หากมีเรื่องจำเป็น เร่งด่วน ให้รายงานต่อ รมว.กท. โดยทันที**

๔. รายงานผลการปฏิบัติงานของกรรมการฯ ตามแผนการติดตาม ตรวจสอบและประเมิน ผลโครงการ/งานของ กท. รวมทั้งที่ได้รับมอบหมาย ให้ รมว.กท. ทราบ

๕. เรียกเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นให้มาชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็นหรือเรียกเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณา

๖. ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการมอบหมาย และให้ส่วนราชการใน กท. ให้การสนับสนุนการปฏิบัติของคณะกรรมการฯ ตามความเหมาะสม

โดยคณะกรรมการชุดนี้ได้ประชุมครั้งแรกเมื่อ ๙ ก.พ. ๖๐ ที่ห้องประชุมสำนักงานตรวจสอบภายใน กลาโหม (ชั้น ๕) อาคารสำนักงานปลัดกระทรวง กลาโหม (ศรีสพมาน) และลงพื้นที่ตรวจสอบประเมินผลหน่วยแรกที่ศูนย์มะเร็ง รพ.ภูมิพลอดุลยเดช กรมแพทย์ทหารอากาศ ดอนเมือง เมื่อ ๑๗ ก.พ. ๖๐ และเดินทางติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลในพื้นที่ จ.สงขลา เมื่อ ๒๒-๒๔ ก.พ. ๖๐ ของโครงการปรับปรุงกองบิน ๕๖ (กองทัพอากาศ) ที่ อ.หาดใหญ่ โครงการก่อสร้างอาคารกองพันทหารม้าที่ ๓๑

กองพลทหารราบที่ ๑๕ (กองทัพบก) ที่กรมทหารราบที่ ๕ ค่ายเสนาณรงค์ อ.หาดใหญ่ ไปรับฟังการบรรยายสรุปแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพอเพียง จังหวัดสงขลา และถ้ามีเวลาจะไปเยี่ยมชมด้านศุลกากรสะเดาและป่าดงเบงกาลีที่เป็นเขตชายแดนไทย-มาเลเซียในโอกาสต่อไป

คณะกรรมการชุดนี้มีการประชุมเพื่อวางแผนการดำเนินงานตรวจสอบประเมินผลของหน่วยงานต่าง ๆ เป็นประจำทุกเดือน **จึงเป็นที่มั่นใจและเชื่อใจ**ได้ว่างบประมาณของกระทรวงกลาโหมที่ได้รับการจัดสรรมานั้นจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงให้เกิดแก่กองทัพและประเทศชาติ โดยมีคณะกรรมการชุดนี้ทำหน้าที่แทนภาคประชาชนอย่างเข้มข้นตลอดไป

โทษประหารชีวิต

พล.ต.ดร. เจนวิทย์ ยามะรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญประจำประธานศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

ความผิดทางอาญา คือการกระทำที่มีผล
กระทบต่อสังคม คนส่วนใหญ่ของประเทศ

บุคคลใดกระทำความผิดทางอาญาต้องได้รับโทษตามกฎหมาย มากน้อยขึ้นกับความร้ายแรงของการกระทำนั้น ๆ

ความผิดทางอาญา แบ่งได้ ๒ ลักษณะ

๑. ความผิดต่อแผ่นดิน คือ มีผลต่อตัวผู้รับผลร้าย แล้วยังกระทบต่อสังคมส่วนรวมด้วย รัฐต้องป้องกันสังคมและยื่นมือเข้าเป็นผู้เสียหายเองด้วย ถึงแม้ผู้รับผลร้ายจะไม่ตั้งใจเอาความ

๒. ความผิดอันยอมความได้ คือ ไม่มีผลร้ายต่อสังคมโดย หากผู้รับผลร้ายไม่ตั้งใจเอาความ รัฐก็ไม่อาจยื่นมือเอาดำเนินคดีด้วยได้ ผู้เสียหายสามารถยุติคดีและถอนคำร้องทุกข์ได้

บทลงโทษทางอาญา มี ๕ ประการ

๑. ประหารชีวิต โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง
๒. จำคุก คือ ชังในเรือนจำ
๓. กักขัง คือ ชังในที่ไม่ใช่เรือนจำ เช่น สถานีตำรวจ

๔. ปรับ คือ นำค่าปรับไปชำระให้แก่เจ้าพนักงาน

๕. ริบทรัพย์สิน คือ ริบเอาทรัพย์สินนั้นเป็นของหลวง

โทษประหารชีวิต

คือ อุกฤษฎ์โทษ เป็นกระบวนการทางกฎหมาย ซึ่งรัฐลงโทษด้วยการทำให้ตาย

โทษประหารในประเทศไทย การดำเนินการ

เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิต ศาลที่เป็นเจ้าของคดีจะออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด ส่งไปยังผู้บัญชาการเรือนจำในท้องที่ ๆ ศาลนั้นตั้งอยู่ พร้อมคำสั่งตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๗๙ ให้ประหารชีวิตจำเลย

แต่ต้องรอให้ครบ ๖๐ วัน นับแต่วันคำสั่งพิพากษาตามมาตรา ๒๖๒ เพื่อให้พนักงานโทษหรือผู้

เกี่ยวข้องกับฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษ ภายใน ๖๐ วัน หากทรงยกเรื่องราวก็ดำเนินการประหารได้

หมายเหตุ

การขอฎีกาของนักโทษประหารขอได้ครั้งเดียว

คณะผู้ดำเนินการในการประหารชีวิต ประกอบด้วย

๑. ผู้บัญชาการเรือนจำในท้องที่ที่ทำการประกาศเป็นประธานกรรมการ

๒. เจ้าพนักงานเรือนจำระดับหัวหน้าฝ่าย

๓. แพทย์ผู้ทำการตรวจสุขภาพ

โดยส่วนมากจะทำการที่เรือนจำกลางบางขวาง ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี หรือผู้แทนร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย และมีกรมราชทัณฑ์จัดผู้แทนไปดูแลความเรียบร้อย

เมื่อถึงกำหนดวันประหารชีวิต เจ้าพนักงานเรือนจำจะจัดนิมนต์พระสงฆ์แสดงพระธรรมเทศนาให้นักโทษฟัง กรณีถ้านักโทษนับถือศาสนาอื่น ก็จะจัดพิธีกรรมตามศาสนานั้น ๆ และนักโทษสามารถขอทำพินัยกรรมได้พร้อมทานอาหารมื้อสุดท้ายก่อน นำตัวไปประหาร ซึ่งอาจเป็นการยิงเป้า หรือ ปัจจุบันคือห้องฉีดยาพิษ โดยระเบียบกรมราชทัณฑ์ กำหนดให้ประหารชีวิตก่อน ๗.๐๐ น. แต่ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้เปลี่ยนมาดำเนินการในเวลา เช่น ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ น. เป็นต้นไป

โทษประหารชีวิตในปัจจุบัน

๑. การยิงเป้าประหารชีวิต

หลักประหาร (หลักไม้กางเขน) ทำจากไม้ตะเคียนขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๑ ใช้เพื่อไม่ให้ดิน

จากนั้นนักโทษประหารด้วยการยิง จะมีฉากไม้ ชนิดตั้งรูปสี่เหลี่ยมมีผ้าชิง บังข้างหลังนักโทษ ห่างประมาณ ๑ เมตร มีเป้ารูปหัวใจปิดไว้บนฉากตรงจุดกลางหัวใจ ผู้ถูกประหารเป็นเป้าสำหรับเล็งปืน

ปืนที่ใช้ประหาร ในการประหารชีวิตครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๔๗๘ ใช้ปืนกลมือแบบแบล็คมันน์ เอ็มพี ๑๘ ต่อมาในปี ๒๕๒๐ ได้เปลี่ยนเป็นปืนกลมือ เอ็มพี ๕ เอสดี ๓

โดยปืนกลแบบแบล็คมันน์ใช้ประหารชีวิตมาทั้งสิ้น ๒๑๓ คน และตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๒ มีนักโทษถูกประหารชีวิต จำนวน ๓๑๙ คน เป็นนักโทษชาย ๓๑๖ คน นักโทษหญิง ๓ คน

กระสอบทราย (มูลดิน) ใช้เพื่อป้องกันกระสุนที่อาจเกิดจากการยิงพลาดวางไว้หลังหลักประหาร

๒. การประหารชีวิตด้วยการฉีดยา

ยาที่ใช้ในการประหารชีวิต ยาที่ใช้ฉีด จะมี Sodium Pentothal ในสารละลาย ๒๐-๒๕ มิลลิลิตร

Pancuronium bromide ๕๐ มิลลิลิตร และ Potassium Chloride ๕๐ มิลลิลิตร

ขั้นตอนและระเบียบปฏิบัติ เข็มแรกจะปล่อยยา Sodium Pentothal เข้าไปให้หลับก่อน จากนั้นจึงปล่อยเข็มที่ ๒ Pancuronium bromide และ เข็มที่ ๓ Potassium Chloride ตามลำดับ เพื่อให้หัวใจหยุดสูบฉีดโลหิต ภายในไม่ถึงนาที เมื่อนักโทษแน่นิ่งไปแล้ว ผู้บัญชาการเรือนจำจะให้นายแพทย์เข้าตรวจยืนยันการตายอีกครั้ง

การดำเนินการ

การประหารจะเริ่มทันทีที่ได้รับคำสั่ง โดยปกติจะเป็นเวลาเย็น นักโทษจะไม่รู้ล่วงหน้า โดยเมื่อผ่านพิธีการด้านการตรวจสุขภาพบุคคล พิธีกรรมทางศาสนาและอื่นๆ นักโทษจะถูกนำตัวไปสู่เตียงประหาร

เหตุผลที่ไทยยังคงมีโทษประหารชีวิต

เพราะเมื่อพิจารณารายละเอียดของกฎหมายและขั้นตอนของประเทศไทย ได้พบว่าประเทศไทยได้จำกัดกลุ่มบุคคลบางประเภท ซึ่งไม่

สมควรถูกลงโทษด้วยการประหารชีวิต ได้แก่

๑) **คนวิกลจริต** โดยให้รอไว้ก่อนจนกว่าผู้นั้นจะหาย ถ้าหายภายหลัง 1 ปี นับแต่วันพิพากษาศาลมีอำนาจลงโทษให้เหลือจำคุกตลอดชีวิต

๒) **เด็ก** มิต้องรับโทษประหารชีวิต

๓) **หญิงมีครรภ์** ให้รอจนพ้นกำหนด 3 ปี นับแต่คลอดบุตร และให้ลดโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต

๔) **ผู้สูงอายุ** มิต้องรับโทษประหารชีวิต
จึงเห็นว่า แม้ประเทศไทยยังคงมีโทษประหารชีวิตอยู่ แต่ในทางปฏิบัติแทบจะไม่มีโทษประหารชีวิตแล้วในปัจจุบัน

ปัจจุบันมีการเรียกร้องให้ยกเลิกโทษการประหารชีวิต จากการประชุมกรรมการสิทธิมนุษยชนที่กรุงเจนีวา ได้ขอรับให้ประเทศไทยยกเลิก แต่เรายังทำแบบนั้นไม่ได้ แต่ในความผิดใหม่จะไม่กำหนดให้โทษประหารชีวิต และไทยจะทยอยเปลี่ยนจากโทษที่บังคับให้ประหารชีวิตอย่างเดียว ให้มีทางเลือกจำคุกตลอดชีวิตได้โดย ๘-๙ ปี ที่ผ่านมามีประเทศไทยไม่เคยมีการบังคับใช้โทษประหารชีวิตจริง

จากที่ผ่านมามีคำถามที่ว่า การที่ประเทศไทยไม่ปฏิบัติจริง จะทำให้ผู้กระทำผิดไม่ยำเกรงกฎหมายหรือไม่ นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ได้กล่าวไว้ว่า กระแสโลกมี ๒ กระแสคือ ทำเสียเลยผู้กระทำผิดจะได้ยำเกรง อีกกระแสคือ โทษประหารชีวิตรุนแรงขัดต่อหลักมนุษยธรรม หากลงโทษผิดจะแก้ไขไม่ได้ และกระแสของกรรมการสิทธิมนุษยชนอยากให้เลิก แต่ก็ไม่ได้รับเข้า ดังนั้นการอยู่แบบประเทศไทยก็ปลอดภัยดีคือมีเอาไว้ปราม แต่ก็ไม่แน่อาจจะมีคนมาใช้ก็ได้ แต่ขออย่าเรียกร้องให้ใช้เยอะ เพราะถ้าใช้ไปแล้ว ก็จะมีคนออกมาบอกว่าทารุณโหดร้าย...

ข้อมูลทางวิชาการนานาชาติเกี่ยวกับโทษประหารชีวิต

๑. วันต่อต้านโทษประหารชีวิตสากล

ในปี พ.ศ.๒๕๔๖ พันธมิตรต่อต้านโทษประหารชีวิตโลก (World coalition Against the Death Penalty _ WCADP) ได้กำหนดให้วันที่ ๑๐ ตุลาคมเป็นวันต่อต้านโทษประหารชีวิตสากล โดยมีกิจกรรมรณรงค์พร้อม ๆ กันกับสมาชิกกว่า ๖๐ ประเทศทั่วโลก ในปี พ.ศ.๒๕๕๑ มีกิจกรรมเรียกร้องให้ยุติโทษประหารชีวิตในเอเชียมีการจัดกิจกรรมกว่า ๒๘๙ ครั้ง ในกว่า ๕๐ ประเทศทั่วโลก ในปีนี้การเคลื่อนไหวในเอเชียประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก ผู้ต่อต้านโทษประหารชีวิตได้จัดกิจกรรมรณรงค์อย่างมีประสิทธิภาพมีการส่งจดหมายประท้วงกว่า ๒๐,๐๐๐ ฉบับ ไปยังรัฐบาลประเทศอินเดีย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศปากีสถาน ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศไต้หวัน และประเทศเวียดนาม ในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล จัดกิจกรรมรวบรวมรายชื่อผู้ที่คัดค้านโทษประหารชีวิต และเดินรณรงค์สร้างควมตระหนักรู้ให้แก่บุคคลทั่วไปในกรุงเทพฯ

๒. โทษประหารชีวิตในโลก

เป็นที่ทราบกันดีว่าการประหารชีวิตคือบทลงโทษสูงสุดแก่ผู้กระทำความผิดร้ายแรง วิธีการประหารที่นานาชาติมีใช้อยู่ คือ การแขวนคอ การยิงเป้า การนั่งเก้าอี้ไฟฟ้า การตัดศีรษะ การใช้หินขว้างให้ตาย การฉีดยา เป็นต้น

แอมเนสตี้เริ่มรณรงค์ยกเลิกโทษประหารชีวิตตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ ในขณะนั้นมีเพียง ๑๖ ประเทศที่ยกเลิกโทษประหารชีวิต แต่ปัจจุบันมี ๑๔๑ ประเทศทั่วโลกหรือมากกว่า ๒ ใน ๓ ของ ประเทศทั่วโลกได้ยกเลิกมาตรการลงโทษขั้นเด็ดขาดในรูปแบบนี้ และแสวงหาทางเลือกของการลงโทษที่ไม่ละเมิดสิทธิในการมีชีวิต โดยสถิติล่าสุดในปี ๒๕๕๙ ปรากฏดังนี้

- ๑๐๔ ประเทศ ยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดทางอาญาทุกประเภท
- ๗ ประเทศ ยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดทางอาญาทั่วไป
- ๓๐ ประเทศ ยกเลิกโทษประหารในทางปฏิบัติ
- ๑๔๑ ประเทศ ยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางกฎหมายหรือในทางปฏิบัติ
- ๕๗ ประเทศที่ยังคงบทลงโทษประหารชีวิต

๓. โทษประหารชีวิตในไทยและอาเซียน

สำหรับประชาคมอาเซียนซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ประเทศนั้น กัมพูชาและฟิลิปปินส์ ยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาทุกประเภท ส่วนลาว พม่า และบรูไน ได้ยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางปฏิบัติ (การที่ยังคงไว้ซึ่งโทษประหารชีวิต แต่ได้ระงับการประหารชีวิตเป็นระยะเวลา ๑๐ ปีติดต่อกัน) ส่วนประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์และเวียดนามยังคงมีและใช้โทษประหารชีวิตอยู่

ในส่วนของประเทศไทย จากข้อมูลจากกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม (<http://www.correct.go.th/stathomepage>) ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ นั้น มีนักโทษประหารรวมทุกประเภทจำนวน ๔๓๘ คน ชาย ๓๖๔ คน หญิง ๗๔ คน กว่าครึ่งหนึ่งเป็นนักโทษในคดียาเสพติด ด้านแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลมีข้อเสนอแนะสำหรับเมืองไทยดังนี้

- ประกาศพักการประหารชีวิตในทางปฏิบัติอย่างเป็นทางการโดยทันที เพื่อให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการแม่บทว่าด้วยสิทธิมนุษยชนฉบับที่ ๓ โดยมีเจตจำนงที่จะออกกฎหมายให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตในท้ายที่สุด
- เสนอแก้ไขกฎหมายเพื่อลดจำนวนความผิดทางอาญาที่มีบทลงโทษประหารชีวิต
- ลงนามและให้สัตยาบันรับรองพิธีสาร

เลือกรับฉบับที่สองของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights) ที่มุ่งยกเลิกโทษประหารชีวิต

ประเทศไทยมีการประหารชีวิตครั้งสุดท้ายเมื่อเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๕๒ ก้าวเข้าสู่ปีที่แปดที่ไม่มีกรประหารชีวิต ซึ่งหากไม่มีการประหารชีวิต ๑๐ ปีติดต่อกัน ทางองค์การสหประชาชาติจะถือว่า เป็นประเทศที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางปฏิบัติทันที ซึ่งจะถือเป็นพัฒนาการที่ดีด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับประเทศไทยอีกก้าวหนึ่ง

๔. ทำไมต้องยกเลิกโทษประหารชีวิต?

การที่แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลได้พยายามสื่อสารกับสาธารณะในประเด็นโทษประหารชีวิต เพราะต้องการจะให้เกิดการสร้างระบบการป้องกันที่มีมาตรฐาน เพื่อลดความรุนแรงและอาชญากรรมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำรอยขึ้นมาอีกต่างหาก หากใช่เป็นการช่วยเหลือฆาตกรแต่อย่างใดตามที่หลายฝ่ายเข้าใจ หรือพยายามโจมตีแนวทางการทำงานของแอมเนสตี้อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์

นอกจากนั้น การลงโทษประหารชีวิตยังเป็นการปฏิเสธสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่จำเป็นที่สุดสำหรับบุคคล นั่นคือ เป็นการละเมิด “สิทธิในการมีชีวิต” ซึ่งได้รับการรับรองไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โทษประหารชีวิตเป็นการสังหารบุคคลโดยรัฐเป็นผู้ลงมืออย่างเลือดเย็นและมีการไตร่ตรองไว้ล่วงหน้า และที่น่าหวาดหวั่นที่สุดคือ การลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม และย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในรูปแบบนี้ ถูกกระทำในนามของ “ความยุติธรรม”

๕. แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลเรียกร้องอะไร?

แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลจึงคัดค้าน

โทษประหารชีวิตทุกกรณีโดยไม่มีข้อยกเว้น ไม่ว่าจะ เป็นความผิดทางอาญาประเภทใด ไม่ว่าผู้กระทำผิด จะมีบุคลิกลักษณะใด หรือไม่ว่าทางการจะใช้วิธี ประหารชีวิตแบบใด รวมทั้งงานวิจัยมากมายจาก นานาประเทศได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าโทษ ประหารชีวิตไม่มีความเชื่อมโยงใด ๆ กับการเพิ่มขึ้น หรือลดลงของอาชญากรรม

โทษประหารชีวิตเป็นเรื่องที่องค์การระหว่าง ประเทศพยายามเร่งรัดและคัดค้านประเทศต่าง ๆ ให้ยกเลิกด้วยเห็นว่าเป็นความป่าเถื่อนและละเมิด สิทธิมนุษยชน การเร่งรัดนั้นก็ได้มาถึงประเทศไทย ด้วย ในประเทศไทยเองก็มีผู้เห็นว่าโทษประหาร ชีวิตไม่มีผลในทางลดหรือป้องปรามอาชญากรรม และมีเหตุผลอื่น ๆ ที่เห็นว่าควรยกเลิกโทษประหาร ชีวิต แต่ทว่าเนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ มักจะเป็นการ มองข้างฝ่ายที่ต้องรับโทษประหารชีวิตเท่านั้น มิได้ มองที่มาแห่งโทษและเหตุผลข้างฝ่ายที่ถูกกระทำ หรือถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ประกอบกับความ รุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ยังมีอยู่มาก แม้ในประเทศที่เจริญอย่างสหรัฐ อเมริกาและญี่ปุ่นก็ยังไม้อาจยกเลิกโทษประหาร ชีวิต โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกานั้นพยายามสร้างชื่อ ว่าเป็นผู้นำทางด้านสิทธิมนุษยชน ญี่ปุ่นแม้จะไม ค่อยได้บังคับใช้โทษประหารชีวิต แต่เมื่อเดือน กันยายนปี ๒๕๔๗ ก็มีคดีที่ทำให้ญี่ปุ่นต้องใช้โทษ ประหารชีวิต คือกรณีคนร้ายเข้าไปในโรงเรียนและ ฆ่านักเรียนชาย ๘ คน นักเรียนหญิง ๑ คน บาดเจ็บ ๑๓ คน ครูบาดเจ็บ ๑ คน และคนร้ายให้การต่อศาล ว่า ถ้าเข้าไปในโรงเรียนอนุบาลได้คงฆ่าได้มากกว่า นี้ การเลิกโทษประหารชีวิตนั้นถ้าไม่มีอาชญากรรม ร้ายแรงก็ไม่ต้องใช้อายุแล้ว แต่ถ้าคนยังประกอบ อาชญากรรมร้ายแรง ประชาชนย่อมไม่เห็นด้วยว่า ควรเลิกโทษดังกล่าวในประเทศไทยเองการสำรวจ ความเห็นของประชาชนทุกครั้ง คนส่วนใหญ่ก็ยัง เห็นควรให้ คงโทษประหารชีวิต แสดงว่าใน

ประเทศไทยโทษดังกล่าวยังเป็นเรื่องจำเป็น เหตุผล ทั่วไปอย่างเรื่องสิทธิมนุษยชน ไม่ควรจะอยู่เหนือ ความจำเป็นทางการปกครองได้ เพราะความเห็นดัง กล่าวมาจากประชาชนในระบอบประชาธิปไตย มิใช่ อำนาจเผด็จการ

ปัญหาทางจริยธรรมที่มีการถกเถียงอย่าง กว้างขวางมาเป็นเวลานานปัญหาหนึ่ง คือ โทษ ประหารชีวิตควรมีอยู่ต่อไปในสังคมของเราหรือควร ยกเลิก ในเรื่องนี้มีข้อโต้แย้งมากมายระหว่างฝ่าย สนับสนุนและฝ่ายคัดค้าน โดยต่างก็มีเหตุผลที่น่า เชื่อถือ ดังที่ดวงดาว กวีติกานนท์ อาจารย์ภาควิชา ศิลปศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ได้แสดงไว้ในผลงานเขียนของตน ดังนี้

เหตุผลของฝ่ายสนับสนุน

๑. โทษประหารชีวิตเป็นสิ่งจำเป็นใน กระบวนการยุติธรรม

การลงโทษผู้กระทำผิดต้องคำนึงถึงความ ยุติธรรมเป็นหลัก ความยุติธรรมที่แท้จริงไม่ใช่การ แก้กแค้น แต่หมายถึงการลงโทษที่เหมาะสมกับความ ผิดที่ได้กระทำ ถ้าทำผิดมากแต่ถูกลงโทษน้อย ก็ไม่ เป็นธรรมกับฝ่ายที่ถูกกระทำ การประหารชีวิตนับ เป็นการกระทำที่เหมาะสมและยุติธรรมสำหรับคน ที่ทำผิดร้ายแรง เช่น การทำลายชีวิต คนทั่วไป ย่อมรับโทษประหารชีวิตเพราะรู้ว่าความตายคือ การชดใช้ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับฆาตกรที่โหดเหี้ยม จำคุกตลอดชีวิตนับว่าเบาเกินไป ไม่สามารถทำให้ สังคมยอมรับได้

๒. โทษประหารชีวิตสามารถยับยั้ง อาชญากรรมอย่างได้ผล

ทั้งนี้เพราะทำให้ผู้ที่คิดจะทำผิดเกิดความ กลัวไม่กล้าก่ออาชญากรรมที่รุนแรง ยังมีบทลงโทษ หนักมาก การก่ออาชญากรรมก็ยิ่งมีความเสี่ยงมาก และเมื่อมีความเสี่ยงมากพวกเขาก็จะไม่กล้าก่อ อาชญากรรม การประหารชีวิตนอกจากจะหยุด

ฆาตกรไม่ให้ออกมาฆ่าใครได้อีกแล้ว ยังจะส่งสารไปยั้งนักฆ่าคนอื่น ๆ ว่าฆาตกรจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีชีวิตอยู่ อาจไม่ใช่ฆาตกรทุกคนที่ใช้เหตุผลพิจารณาไตร่ตรองก่อนที่จะลงมือกระทำการฆาตกรรม แต่บางคนและหลายคนอาจใช้ ดังนั้น ความรุนแรงของโทษประหารชีวิตจะหยุดความคิดที่จะก่ออาชญากรรมและสามารถช่วยชีวิตผู้บริสุทธิ์ได้

๓. อาชญากรบางคนเป็นอันตรายเกินกว่าจะยอมให้มีชีวิตอยู่ได้

บุคคลอันตรายบางคนสามารถก่ออาชญากรรมรุนแรง คือ ทำลายชีวิตผู้คนได้ทุกเมื่อ โดยไม่มีเหตุผล เปรียบเหมือนสัตว์ร้ายที่จำเป็นต้องถูกกำจัดเพื่อความปลอดภัยของผู้คนในสังคม บุคคลอันตรายเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นพวกต่อต้านสังคม ความเครียดทำให้เขาใช้ความรุนแรงเพื่อแสดงอารมณ์ เมื่อไม่สามารถควบคุมอารมณ์โกรธได้ก็มีความเสี่ยงสูงมากที่พวกเขาจะกระทำการฆาตกรรม ถ้าไม่ลงโทษประหารชีวิต ฆาตกรเหล่านี้ก็จะกระทำการฆาตกรรมแบบเดิมอีก

๔. รัฐไม่ควรเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการดูแลนักโทษที่ถูกจองจำอยู่ในคุก

ทำไมภาษีของประชาชนส่วนหนึ่งต้องจ่ายไปเพื่อดูแลฆาตกรผู้ซึ่งไม่มีความเคารพในชีวิตมนุษย์และกฎหมายของบ้านเมือง การประหารชีวิตนอกจากจะช่วยกำจัดคนที่อันตรายออกไปจากสังคมแล้ว ยังช่วยประหยัดเงินของรัฐอีกทางหนึ่งด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักโทษบางคนที่มีอาการผิดปกติบางอย่าง ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ นอกจากนี้ในเรื่องจำต่าง ๆ นักโทษก็อยู่กันอย่างแออัดอยู่แล้ว การมีโทษประหารชีวิตจะช่วยแก้ปัญหานี้ได้ ไม่มีเหตุผลเลยที่ผู้ทำลายชีวิตคนอื่นสมควรจะมีชีวิตอยู่ ทำไมภาษีของประชาชนรวมทั้งครอบครัวของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายจึงต้องถูกนำมาใช้เพื่อให้ฆาตกรมีชีวิตต่อไป

ข่าวเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิตผู้กระทำผิดต่อไปนี้น่าจะเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของ

ฝ่ายสนับสนุนโทษประหารชีวิต

“เมื่อวันเสาร์ที่ ๘ พ.ย. ๒๕๕๒ รัฐบาลอินโดนีเซียสั่งประหารชีวิตอิหม่ามชาฮูมุดรา อิหม่าม-อัมโรซี้ นูร์น ฮาซิม และอิหม่ามอาลี กุห์ฟรอน หรือ “มุคลาส” สมาชิกกองกำลังก่อการร้าย เจมาห์ อิสลามียาห์ (เจไอ) ด้วยการยิงเป้า เมื่อเวลา ๒๓.๓๐ น. ตามเวลาท้องถิ่น โทษฐานวางระเบิดถล่มเกาะบาห์ลี เมื่อ ๑๒ ต.ค.๒๕๔๕ เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต ๒๐๒ ศพ โดย ๘๘ ศพ เป็นนักท่องเที่ยวชาวออสเตรเลีย ถือเป็นกรก่อเหตุครั้งรุนแรงที่สุดในรอบสิบปีของอินโดนีเซีย ส่วนเหตุลอบวางระเบิดครั้งที่สองบนเกาะบาห์ลี เมื่อปี ๒๕๔๗ มีผู้เสียชีวิตอีก ๒๐ ศพ โฆษกสำนักงานอธิบดีกรมอัยการอินโดนีเซียแถลงว่า จำเลยทั้งสามมิได้แสดงอาการหรือความรู้สึกเสียใจต่อการกระทำของตัวเอง อีกทั้งยังหวังว่าการพลีชีพของพวกเขาจะก่อให้เกิดการล้างแค้นครั้งใหญ่ตามมาในอินโดนีเซีย ทำให้รัฐบาลอินโดนีเซียสั่งเตรียมพร้อมรับมือเต็มที่ที่ตัวกรุงจาการ์ตา ทั้งตามสถานีตำรวจ ห้างสรรพสินค้า และสถานที่ราชการสำคัญ

เหตุผลของฝ่ายคัดค้าน

๑. ชีวิตทุกชีวิตมีคุณค่าและมีศักดิ์ศรีแม้ชีวิตของฆาตกรที่เลวที่สุด ไม่ว่าใครจะกระทำผิดร้ายแรงขนาดไหน เขาก็ยังเป็นมนุษย์

คุณค่าของชีวิตของผู้กระทำความผิดไม่อาจถูกทำลายโดยความประพฤติชั่วของเขา พวกเขามีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ การประหารชีวิตเป็นการละเมิดสิทธิดังกล่าว ชีวิตในคุกจะให้โอกาสเขาเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงตัวเอง การจำคุกตลอดชีวิตน่าจะ เป็นวิธีการลงโทษที่เหมาะสม เพียงแค่วันโทษตายไม่ใช่การยกโทษให้คนชั่ว แต่เป็นการให้โอกาสคนชั่วได้กลับตัวเป็นคนดี

๒. การประหารชีวิตเป็นการลงโทษที่โหดร้าย ป่าเถื่อนและไร้มนุษยธรรม

ในโลกยุคปัจจุบันการประหารชีวิตถือเป็นความป่าเถื่อนที่ไม่ควรจะมีอยู่ในสังคมของเราอีกต่อไป เพราะเป็นการแสดงถึงความโหดเหี้ยมในจิตใจของผู้คนและการขาดเมตตาธรรมต่อเพื่อนมนุษย์ การประหารชีวิตเป็นการฆ่าอย่างเลือดเย็นที่ทรมาณจิตใจนักโทษที่อยู่ในระหว่างรอเวลาประหาร จะเป็นช่วงเวลาที่น่ากลัวและทุกข์ทรมานสักเพียงใดโทษประหารชีวิตจึงไม่ใช่ทางออกที่ดีในการแก้ปัญหาในสังคมที่เจริญแล้ว

๓. ผู้บริสุทธิ์อาจถูกประหารด้วยความเข้าใจผิดหรือด้วยข้อบกพร่อง ตลอดจนความเข้าใจผิดของกระบวนการยุติธรรม

สำหรับฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับโทษประหารชีวิตข้อโต้แย้งนี้ น่าจะมีน้ำหนักในการจูงใจให้เชื่อได้มากที่สุด เป็นความจริงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ว่า ถ้ายังมีโทษประหารชีวิตไม่ช้าก็เร็วอาจมีคนถูกประหารชีวิตในความผิดที่เขาไม่ได้กระทำเมื่อมีคนถูกตัดสินประหารชีวิต แต่ต่อมาในภายหลังพบว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ถือว่าเป็นเรื่องน่าเศร้า แต่การประหารชีวิตคนบริสุทธิ์ยิ่งน่าเศร้ายิ่งกว่า เพราะถ้าประหารชีวิตผิดก็จะมีโอกาสแก้ตัว เราไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ถ้าประหารชีวิตเขาไปแล้ว

๔. โทษประหารชีวิตไม่ช่วยหยุดยั้งอาชญากรรมรุนแรงได้

โทษประหารชีวิตไม่ทำให้อาชญากรรมเกิดน้อยลง เราไม่สามารถคาดหวังว่าโทษประหารชีวิตจะมีประสิทธิภาพในการหยุดหรือลดอาชญากรรมรุนแรงมากกว่าการจำคุกตลอดชีวิต ความกลัวตายไม่ช่วยลดอาชญากรรม ที่มีคนคิดว่าการมีโทษประหารชีวิตจะช่วยป้องกันอาชญากรรมได้นั้นไม่เป็นความจริง เพราะฆาตกรส่วนใหญ่ทำตามอารมณ์มากกว่าเหตุผล การฆ่าคนมักเกิดจากอารมณ์ชั่ววูบไม่มีเวลาไตร่ตรองถึงโทษที่จะได้รับแต่อย่างใด

บทสรุป

สำหรับโทษประหารในประเทศไทยนั้น มีทั้งผู้ที่เห็นด้วยและคัดค้าน ทั้งนี้เพราะมุมมองที่แตกต่างกัน โดยนักสิทธิมนุษยชนมองว่าการประหารชีวิตเป็นการล่วงละเมิดสิทธิของบุคคลในการมีชีวิตอยู่ แม้ว่าการกระทำคามผิดนั้นจะมีโทษร้ายแรง แต่การฆ่าเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งชีวิตนั้นก็ไม้อาจแก้ไขปัญหาได้ โดยเชื่อว่ามนุษย์เป็นสัตว์ที่มีเหตุผล จึงสามารถเรียนรู้และปรับพฤติกรรม ตลอดจนจนสามารถแก้ไขนิสัยที่ไม่ดีของตนเองได้ ซึ่งขัดแย้งกับนักรัฐศาสตร์ที่มองว่าการประหารชีวิตเป็นเครื่องมือที่จำเป็นของกระบวนการยุติธรรมและเป็นสิ่งจำเป็นที่สมควรมีอยู่ โดยเชื่อว่าโทษประหารชีวิตสามารถยับยั้งการก่ออาชญากรรมอย่างได้ผล เมื่อมีบทลงโทษที่รุนแรงเช่นนี้ ย่อมสร้างความหวาดกลัวให้แก่ผู้คิดจะกระทำความผิดที่ร้ายแรง ทำให้ไม่กล้าที่จะกระทำผิด และมองว่ารัฐไม่สมควรใช้จ่ายเงินภาษีของประชาชนเพื่อมาเป็นค่าดูแลนักโทษประหารเหล่านี้ โทษประหารชีวิตจึงควรมีอยู่ต่อไปเพื่อประโยชน์สุขของสังคมส่วนรวม

โดยส่วนตัวแล้วผมเห็นว่าสมควรให้มีการลงโทษประหารชีวิตต่อไปเพื่อป้องปรามพวกที่คิดจะกระทำผิดร้ายแรง แต่จะมีการประหารจริงหรือไม่ นั้น ควรพิจารณากันเป็นรายๆ ไป ทั้งนี้เพราะเห็นว่าโทษจำคุกตลอดชีวิตนั้นไม่ได้ดีจริงตามคำตัดสินมีพระราชบัญญัติพระราชทานอภัยโทษในวาระสำคัญ ๆ อยู่บ่อย ๆ ขึ้นอยู่กับคดีที่กระทำอยู่ในข่ายที่จะได้รับการอภัยโทษหรือไม่ ถ้าเป็นคดีฆ่าหรือความผิดต่อชีวิตก็จะติดคุกประมาณ ๑๐-๑๕ ปี ถ้าเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็จะติดคุกประมาณ ๑๘-๒๕ ปี นอกจากนี้ กว่าที่จะตัดสินครบทั้ง ๓ ศาล และถวายฎีกาฯ จนครบกระบวนการก็ใช้เวลาอย่างน้อยๆ ๖-๑๐ ปี ไม่ใช่ว่าจะประหารก็ประหารเลย คนที่ทำความผิดก็สมควรได้รับบทลงโทษที่เหมาะสม เพื่อให้ไม่กระทำผิดซ้ำอีกและเป็นการเชือดไก่ให้ลิงดู เป็น

ตัวอย่างแก่คนที่คิดจะกระทำความผิดอีกด้วย ทั้งนี้ หากไม่มีการลงโทษที่รุนแรงเช่นนี้ก็จะไม่มีใครเกรงกลัวที่จะกระทำความผิด เป็นสาเหตุให้เกิดการก่ออาชญากรรม ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรมีอยู่ต่อไป

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงอาศัยบทลงโทษนี้เป็นเครื่องมือในการยับยั้งและป้องกันการก่ออาชญากรรมต่อไป โดยมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากความไม่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายหลังการยกเลิกบทลงโทษนี้ แม้ว่าจะได้รับแรงกดดันจากหลายภาคส่วนที่เห็นว่าไม่สมควรให้มีบทลงโทษประหารชีวิตก็ตามจนกว่าประชาชนส่วนใหญ่จะรู้จักเคารพต่อสิทธิของผู้อื่น เคารพต่อหน้าที่ของตนเอง มีคุณธรรมจริยธรรมประจำใจจนถึงกับเห็น

ว่าการกระทำความผิดเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจและผิดศีลธรรมอันดีงาม มีความโอบอ้อมอารีต่อกัน และเศรษฐกิจของประเทศมีความเจริญขึ้นตลอดจนชีวิตและฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น บ้านเมืองมีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนา ๆ อารยะประเทศที่เจริญแล้ว เมื่อนั้น จึงสมควรที่จะมาพิจารณากันอีกครั้งว่า มีความจำเป็นหรือสมควรที่จะยกเลิกโทษประหารชีวิตเสียดีหรือไม่อย่างไร เพราะเมื่อถึงเวลานั้นแล้ว แม้จะยังมีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ แต่ก็คงไม่มีโอกาสที่จะได้ใช้กับผู้ใดอีกต่อไป

บรรณานุกรม

- Criminal law ความผิดและโทษทางอาญา ;
<http://sites.google.com/site/criminallaw406/home/khwam-phid-laea-thos-thang-xaya>
- โทษประหารชีวิต : <https://th.wikipedia.org> สืบค้นเมื่อ ๒๐๑๔-๐๒-๑๑
- โทษประหารชีวิตในประเทศไทย : <https://th.wikipedia.org>
- บทกำหนดโทษสมัยโบราณ : <http://www.silpathai.net>
- โทษประหารชีวิตของไทย แก้ไขข้อความเมื่อ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ <https://pantip.com>
- ไทยรัฐออนไลน์ ๒๙ มี.ค.๒๕๕๗ : <https://www.thairath.co.th/content/413190>
- Click NLA : National Legislative Assembly : <http://click.senate.go.th/?p=4549>
- กรุงเทพธุรกิจ โดยชานาญ จันทร์เรือง คอลัมน์นิสต์ประจำคอลัมน์ “มองมุมใหม่”
<http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/637829>
- หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ข่าวทั่วไป ๑ มิ.ย.๒๕๖๐ :
<http://www.komchadluek.net/news/regional/280301>
- หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ข่าวทั่วไป ๓ มิ.ย.๒๕๖๐
<http://www.komchadluek.net/news/regional/280642>
- รณรงค์เปลี่ยนแปลงโทษประหารชีวิต ตามหลักสิทธิมนุษยชนสากล กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๗
- คุณค่าและการประเมินคุณค่าเกี่ยวกับชีวิตและสังคม : โทษประหารชีวิต, ปรีชา ช้างขวัญยืนและคณะ
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๕๑
- ย้อนตำนานโทษประหารชีวิต จากอดีตถึงปัจจุบัน, นิจ อักษรา, สำนักพิมพ์ก้าวแรก ๒๕๕๓
- การยกเลิกโทษประหารชีวิตหรือไม่ : เยาวลักษณ์ ตรีเผด็จ, วิทยานิพนธ์หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๒๓
- <https://www.amnesty.or.th> : สืบค้น ๗ มิ.ย ๒๕๖๑

เสนาบดี๗

เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

สทป. น้อมนำแนวคิดการพัฒนาเพื่อพึ่งตนเองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (Self Reliance) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศ สนับสนุนการใช้งานของกองทัพ สร้างความมั่นคงของชาติ

ความมั่นคงของชาติ เป็นศูนย์กลางการดำเนินชีวิตของเราทุกคน คำว่า “ความมั่นคงแห่งชาติ” หรือ (National Security) หมายถึง สภาพที่ชาติสามารถ การดำรงอยู่ด้วยความปลอดภัย ทั้งในด้านเอกราชอธิปไตยบูรณภาพแห่งดินแดน ในด้านความปลอดภัยและผาสุกของประชาชนการป้องกันชาติให้พ้นภัยอันตราย อันเนื่องมาจากการรุกรานจากภายนอก การจารกรรม การวินาศกรรม การทำสงคราม การสังหาร หรือการฆาตกรรมต่าง ๆ ปัญหาเหล่านี้ถือเป็นปัญหาที่สำคัญที่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศและเป็นอันตรายต่อชาติ

ทั้งสิ้น เมื่อชาติไม่มั่นคงก็ส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ด้านเศรษฐกิจ ไม่สามารถทำมาค้าขายได้ตามปกติ ประชาชนไม่สามารถเลี้ยงปากท้องได้
๒. ด้านสังคม สังคมขาดความเข้มแข็ง ประชาชนในชาติขาดความสามัคคี
๓. ด้านจิตวิทยา เกิดความวิตกกังวล ความเครียด ความหวาดกลัว และความสงบสุขของประชาชนในชาติลดลง
๔. ด้านการเมือง ระบบการเมืองไม่มั่นคง รัฐบาลไม่มีเสถียรภาพ ไม่สามารถแก้ไขปัญหอัน

พัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ระยะเวลา ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๖๗) จัดทำขึ้นจากแนวนโยบายที่ต้องการผลักดันการพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศให้เป็นรูปธรรม โดยการสังเคราะห์ข้อมูล นโยบายกระทรวง และการดำเนินการวิจัยและพัฒนา เพื่อปรับให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ภายใต้เป้าประสงค์สนับสนุนให้กองทัพมีอาวุธ ยุทโธปกรณ์และเทคโนโลยีที่จำเป็นในการต่อสู้ภัยคุกคามทุกรูปแบบ การรักษาคุณภาพด้านความมั่นคงของรัฐ และวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศนำไปสู่การผลิตเชิงอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

แผนยุทธศาสตร์สถาบันฯ จึงเป็นแผนที่นำทางวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศของ สทป. มุ่งเน้นการวิจัยพัฒนาที่เป็นรูปธรรมตามความต้องการใช้งาน ส่งเสริมการผลิตยุทโธปกรณ์ภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ สามารถนำเข้าประจำการในกองทัพ เพิ่มพูนการสร้างทรัพย์สินทางปัญญา นำไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ เพื่อพึ่งพา

ตนเองด้านยุทโธปกรณ์ป้องกันประเทศอย่างยั่งยืน สทป. จึงได้น้อมนำแนวคิดการพัฒนาเพื่อพึ่งตนเอง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (Self Reliance) มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติและเป็นหลักในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศ โดยเล็งเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศ เพื่อผลิตยุทโธปกรณ์ตอบสนองความต้องการของกองทัพไทยให้สามารถพึ่งพาตนเองด้านยุทโธปกรณ์ รักษาคุณภาพและผลประโยชน์ของชาติ กองทัพไทยต้องมีความพร้อมทั้งกำลังพลและยุทโธปกรณ์ หากเราไม่เริ่มพึ่งพาตนเองและจัดหาอาวุธจากต่างประเทศเข้าประจำการตามอัตราเพียงอย่างเดียว นอกจากต้องใช้งบประมาณสูง มีราคาแพง ไม่สามารถซ่อมบำรุงยุทโธปกรณ์ที่มีอายุการใช้งานที่จำกัด ยังทำให้ต่างประเทศรู้ถึงอัตราบรรจุ สมรรถนะ และวันปลดประจำการ ย่อมส่งผลต่อความมั่นคงของชาติอย่างแน่นอน หากเป็นเช่นนี้เมื่อเกิดภาวะสงครามแล้วเราจะสามารถป้องกันตนเองได้อย่างไร พระราชดำริ

(Self Reliance) จึงเป็นหัวใจสำคัญของประเทศในเรื่องการพึ่งพาตนเองได้เป็นอย่างดี

แผนยุทธศาสตร์สถาบันฯ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ถือเป็นยุทธศาสตร์หลัก ซึ่งกำหนดเทคโนโลยีเป้าหมายในการวิจัยและพัฒนาตามความต้องการของเหล่าทัพและภาคประชาสังคม สทป. ได้ศึกษาและพัฒนานักวิจัยเพื่อค้นคว้าเทคโนโลยีเป้าหมายในการวิจัยและพัฒนาตามความต้องการของเหล่าทัพและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน ๘ เทคโนโลยี โดยมีผลงานที่เป็นรูปธรรมจากโครงการวิจัยหลัก ๆ ที่สนับสนุนภารกิจทางการทหารและภาคประชาสังคมของ สทป. ดังนี้

๑. เทคโนโลยีจรวดและอาวุธนำวิถี โครงการแรกคือ เทคโนโลยีจรวดและอาวุธนำวิถี ที่มีความแม่นยำสูง นอกจากจะใช้เพื่อป้องกันภัยภายนอกประเทศแล้ว ยังได้นำความรู้จากเทคโนโลยีดังกล่าวมาต่อยอดเป็นจรวดดัดแปรสภาพอากาศ เพื่อช่วยในการทำฝนเทียมในโครงการฝนหลวงร่วมกับกรมการฝนหลวงและการบินเกษตร ยังมีประโยชน์กับพี่น้องเกษตรกรอีกด้วย

๒. เทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทาง

ทหาร โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศแบบรวมศูนย์และโปรแกรมประยุกต์ และโครงการวิจัยและพัฒนาระบบควบคุมและบังคับบัญชา

๓. เทคโนโลยีการจำลองยุทธ์และการฝึกเสมือนจริง โครงการวิจัยและพัฒนาระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริง, โครงการประยุกต์ใช้แผนที่สถานการณ์ร่วม, โครงการวิจัยและพัฒนา ระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริงชุดใหญ่ และโครงการวิจัยและพัฒนา ระบบฝึกเสมือนจริงชุดเล็ก

๔. เทคโนโลยียานไร้คนขับ อากาศยานไร้คนขับ และหุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิด ที่ร่วมกันพัฒนากับทั้งกองทัพบก กองทัพอากาศ สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ไปใช้งานทั้งในการฝึกการรบ และภารกิจมิใช่การรบ

๕. เทคโนโลยียานรบและระบบอาวุธ เช่น ยานเกราะล้อยาง ๘x๘ สำหรับสนับสนุนภารกิจของเหล่าทัพและเทคโนโลยีที่จะวิจัยและพัฒนาต่อไปในอนาคต

สทป. จึงมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีจากองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอด พัฒนาต่อยอดสู่สายการผลิต บูรณาการการทำงานเชื่อมโยงกับทุก

ภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนา นวัตกรรมอาวุธยุทโธปกรณ์ เพื่อตอบสนองการใช้งานของเหล่าทัพที่มีความต้องการหลากหลายมิติ นำไปสู่การผลิตเชิงอุตสาหกรรม ลดการพึ่งพาต่างประเทศและพัฒนาเทคโนโลยีต่อเนื่องสำหรับกาใช้ ประโยชน์ทางภาคสังคม และเป็นการสร้างบุคลากร ให้มีความเชี่ยวชาญและทันสมัยในเทคโนโลยีต่าง ๆ มุ่งเน้นให้เกิดการทำงานในรูปแบบประชารัฐ เพื่อ ผลิตไปสู่การใช้งานในราชการและในเชิงพาณิชย์ ตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ สนับสนุนการพัฒนา ประเทศเพื่อก้าวไปสู่ Thailand ๔.๐ เพื่อให้ยุทธโธปกรณ์สามารถตอบสนองการใช้งานของเหล่าทัพที่มีความ ต้องการหลากหลายมิติ และสามารถพัฒนา เทคโนโลยีต่อเนื่องสำหรับกาใช้ประโยชน์ทางภาค สังคม ให้มีความสำคัญกับการร่วมมือกับหน่วยงาน ภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน นำสู่การผลิตเชิง

อุตสาหกรรม ลดการพึ่งพาต่างชาติ เพื่อความมั่นคง ที่ยั่งยืน ถือเป็นส่วนหนึ่งในการตอบสนองนโยบาย พัฒนาประเทศในการปรับปรุงอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในการส่งเสริมและผลักดันอุตสาหกรรมแห่งอนาคต หรือ New S-Curve ที่ ๑๑ เพื่อสร้างความมั่นคง ประเทศและลดการพึ่งพาการนำเข้ายุทธโธปกรณ์ที่ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศต่อยอดอุตสาหกรรมเดิม ได้แก่ หุ่นยนต์ การบินและโลจิสติกส์ เชื้อเพลิง ชีวภาพและเคมีชีวภาพ ดิจิตอล และการแพทย์ครบ วงจร ได้อย่างแข็งแกร่ง และเป็นสร้างบุคลากร ให้มีความเชี่ยวชาญและทันสมัยในเทคโนโลยี ต่าง ๆ สร้างความภาคภูมิใจในความสามารถของ คนไทยในการพัฒนานวัตกรรมอาวุธยุทโธปกรณ์นำ มาซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เรียนหนังสือต้องช่วยกัน

พันโทธวัช มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ปัจจุบัน แนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ได้รับการยอมรับและส่งเสริมให้เกิดขึ้นในวงการการศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนให้เป็นที่ไปตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งมีเป้าหมายและให้ความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยวิธีจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นไปที่ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่จะเกิดขึ้นจากการได้รับประสบการณ์ตรงจากการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจัดวางไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้กิจกรรมประกอบการเรียนการสอนนั้นสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีเป้าหมาย ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า “แนวคิดข้างต้นนั้นไม่ได้เป็นแนวคิดที่ใหม่ซะทีเดียว หากความเคยชินของการจัดการเรียนการสอนและการป้อนความรู้ในรูปแบบเดิม ๆ อันเป็นภาพฝังในความทรงจำ ย่อมทำให้แนวคิดนี้ยังคงแปลกใหม่สำหรับบางคน” และด้วยกรอบคิดเช่นนี้เองจึงมักมีข้ออ้างต่าง ๆ นานาว่า “ความใหม่ (ที่ไม่ใหม่) ของแนวคิดเช่นนี้ อาจไม่เหมาะสมและไม่สามารถทำได้กับการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนทหาร ผู้มีวัฒนธรรมที่ฝังรากในรูปแบบการเรียนรู้จากการรับคำสั่ง (Passive

Learning)” ดังนั้น ผู้เขียนจึงอยากชี้ชวนกระตุกความคิด ด้วยการบอกเล่าถึงบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ที่ผู้เขียนได้ออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อเปิดหน้าต่างอีกบานของมุมมองนี้ในการจัดการศึกษาให้แก่แก่นักเรียนนายร้อย ว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง

การประยุกต์แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกสู่การจัดการเรียนการสอนนั้น เปรียบเสมือนเส้นทางที่จะนำพาผู้เรียนให้ไปถึงจุดหมายปลายทางแห่งการเรียนรู้ และวิธีการใช้ยานพาหนะขับขึ้นไปบนเส้นทางนั้น ก็คือวิธีการอันหลากหลายที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเดินทางไปสู่เป้าหมายได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ การไปสู่จุดหมายของผู้เรียนอาจมีหลายเส้นทาง มีหลายแนวคิด แต่ในการจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ ผู้เขียนได้เลือกใช้เส้นทางของแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก และเลือกใช้ “วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ” เป็นยานพาหนะที่จะช่วยนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม หักการสำคัญของวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ อาจสรุปได้เป็น

หลักการ ๕ ประการ ผู้สอนต้องคำนึงถึงในการออกแบบกิจกรรม ได้แก่

ผู้เรียนต้องเห็นประโยชน์ร่วมกันจากการทำกิจกรรมกลุ่ม กล่าวคือ ผู้เรียนต้องมีความเชื่อใจว่ากระบวนการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่มนั้น จะสามารถสร้างให้เกิดผลการเรียนรู้อันเป็นประโยชน์ต่อตนเองได้ และเป็นแนวทางการพัฒนาตนเองที่การเรียนรู้เพียงลำพังไม่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ หรือทำได้แต่ไม่ดีเท่ากับการทำงานเป็นกลุ่ม

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการทำงานเป็นกลุ่มนั้น ต้องส่งเสริมให้เกิดการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ตลอดจนการเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นหมู่คณะ (Team Work) ร่วมกันในชั้นเรียน อันนำไปสู่ทักษะทางสังคมด้านต่าง ๆ ในเชิงบวก

กิจกรรมการทำงานกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ นั้น ต้องมีการมอบหมายหน้าที่หรือความรับผิดชอบต่อสมาชิกของกลุ่มเป็นรายบุคคล เพื่อให้เกิดการทำงานตามความรับผิดชอบ ซึ่งความสำเร็จของแต่ละรายบุคคลจะนำไปสู่ความสำเร็จของผลงานกลุ่ม ที่ต้องมาจากการทำงานร่วมกัน

การดำเนินกิจกรรมต้องเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของกลุ่มในเชิงบวก เพื่อเป็นสื่อให้เกิดความร่วมมือและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน

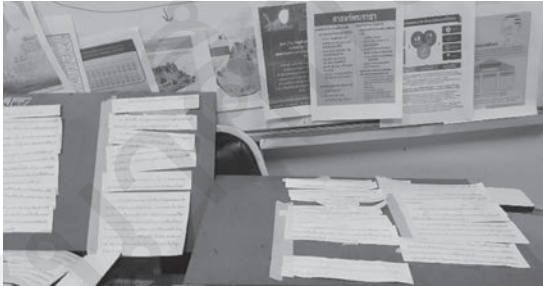
การจัดกิจกรรมต้องมีขั้นตอนการดำเนินการแบบกระบวนการกลุ่มเป็นสำคัญ มุ่งให้เกิดการประสานการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนควรทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความสำเร็จในแต่ละขั้นตอนหรือในแต่ละระดับไปจนถึงผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายร่วมกันของทั้งกลุ่ม

จากหลักการข้างต้น ผู้เขียนในนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชา "หัวข้อพิเศษทางสังคมวิทยา : ศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน" โดยวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ประกอบด้วย ๑) ข้อความรู้เกี่ยวกับพระราชประวัติ พระราชจริยวัตร พระราชดำริ ตลอดจนพระราชดำรัสและพระบรมราชโองการแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ๒) ทักษะการคิดแบบมีเหตุผล และการคิดแบบเชื่อมโยง ๓) ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ๔) การมีวินัย และเคารพความคิดเห็นต่อผู้อื่น และ ๕) ความตระหนักรู้และซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙

การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในการเรียนการสอนประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

การจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียน (นักเรียนนายร้อย) ออกเป็นกลุ่ม โดยพยายามให้แต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิกเท่า ๆ กัน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในครั้งนี้แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๑๑ นาย

กำหนดเป้าหมาย (ชี้แจงโจทย์และผลลัพธ์ของภารกิจ) ได้แก่ การให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จากผู้สอน (ในแต่ละกลุ่มจะได้ข้อมูลที่เหมือนกันเป็นข้อมูลตัวหนังสือ จำนวน ๘๐ ข้อมูล และข้อมูลรูปภาพ จำนวน ๒๕ ข้อมูล) แล้วให้ นนร. แต่ละกลุ่มนำข้อมูลมาจัดเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อค้นหาความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพระราชประวัติ พระราชจริยวัตร พระราชดำริ และพระบรมราชโองการ ที่สะท้อนไป

ผู้หลักการและแนวคิดตามศาสตร์พระราชฯ และ ถูกทำให้เกิดเป็นรูปธรรมจากการดำเนินงานตาม โครงการพระราชดำริต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยผู้สอน ได้แสดงตัวอย่างในการจัดการข้อมูลและการ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจแนวทาง ในการปฏิบัติร่วมกัน

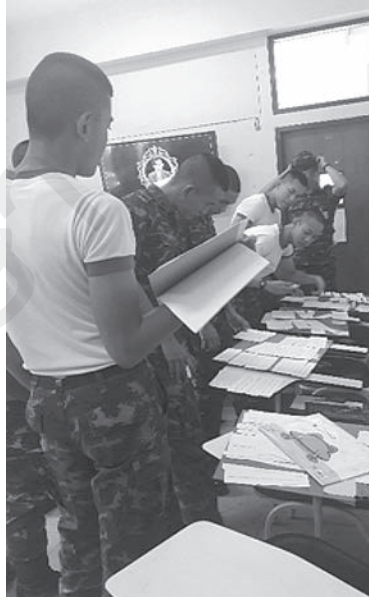
กำหนดขั้นตอนการทำงาน และช่วงเวลาใน การทำงาน โดยให้ผู้เรียนคิดวิธีการในการจัดการ ข้อมูลและภารกิจที่ได้รับด้วยตนเองจากการ วางแผนประชุมของสมาชิกในกลุ่ม โดยให้เวลา วางแผนการทำงาน ๕ นาที เวลาในการศึกษาข้อมูล จากภาพรวม ๕ นาที เวลาในการทำงาน ๕๐ นาที การนำเสนอผลงานการเรียนรู้ ๕ นาที และการตอบ ข้อซักถามซึ่งเป็นการวัดและประเมินผลกิจกรรม ๑๕ นาที

การสร้างปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ที่ผู้สอนกำหนดให้ได้แก่ ความไม่สมบูรณ์ของข้อมูล บางข้อมูลที่ไม่ได้บอกเวลาที่แน่ชัด ซึ่งผู้เรียน สามารถแก้ปัญหาได้จากการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม ด้วยตนเองจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศผ่าน สัญญาณ Wifi ของกองวิชาฯ

การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ด้วยการ เปิดเพลงพระราชนิพนธ์แบบเพลงบรรเลง และเพลง ที่ประพันธ์ขึ้นเพื่อถวายพระเกียรติรัชกาลที่ ๙ ใน ระดับความดังที่เหมาะสมในห้องเรียนระหว่างการทำงาน

ครูผู้สอนสรุปผลการเรียนรู้ และหลักการใน การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจและไม่ให้ผู้เรียน หลงประเด็นหรือต่างคำใจกับผลการเรียนรู้ที่ได้รับ

บรรยากาศการเรียนรู้ในคาบเรียนได้ถูกปรับ เปลี่ยนจากการบรรยายข้อมูลและข้อความรู้ ให้ กลายเป็นการศึกษาข้อมูลนั้น ๆ ด้วยตนเองผ่าน กระบวนการกลุ่ม เพื่อให้เกิดการถกแถลงข้อคิดเห็น ข้อโต้แย้งต่อการทำงานเพื่อตอบโจทย์ที่ผู้สอน กำหนด รวมทั้งทักษะการทำงานเป็นกลุ่มที่ถูก พัฒนาขึ้นจากการจัดกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มไม่ได้ เป็นกลุ่มที่ตนเองคุ้นเคย หรือไม่ได้ร่วมทำงานด้วย กันอย่างคุ้นชินมาก่อน แน่นนอนว่าในหนึ่งชุดข้อมูล ผู้สอนได้จัดเตรียมข้อมูลที่แตกต่างกัน บางข้อมูล เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์ บางข้อมูลเป็นข้อมูลที่ยังไม่ สมบูรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนต้องมีการถกแถลง และหา

ข้อมูลจากแหล่งอื่นเพื่อมาเติมเต็มให้เกิดความสมบูรณ์ อันนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องมากยิ่งขึ้น

ภาพในห้องเรียนจึงมีความแตกต่างไปจากห้องเรียนในรูปแบบเดิมที่ผู้เรียนจะนั่งเรียบร้อยเป็นแถวเป็นแนวและตามองจ้องกระดาน หูฟังแต่สิ่งที่ผู้สอนพูดบรรยาย แต่ภายในห้องเรียนนี้กลับมีความวุ่นวาย มีการส่งเสียงพูดคุยแสดงสีหน้าท่าทาง ดังนั้นจึงมีสภาพห้องเรียนที่ไม่เรียบร้อยเท่าไรนัก เพราะผู้เรียนทุกคนต้องลุกเดินยืนพูดคุยและถกเถียง ซึ่งเป็นการทำงานที่จำลองเหตุการณ์ในชีวิตจริง และเนื่องจากความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลบางข้อมูลทำให้ผู้เรียนต้องมีการโต้แย้งต่อกัน (ผู้เรียนได้ผ่านการฝึกการโต้แย้งด้วยตรรกะของเหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์หรือพวกพ้อง จากกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนก่อนหน้านี้มาแล้ว) ความเห็นต่างที่ทำให้เกิดมุมมองใหม่ในแต่ละประเด็นการวิเคราะห์ ยิ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดและสร้างสรรค์ความสัมพันธ์ในการยอมรับทัศนะของเพื่อนได้มากยิ่งขึ้น บางคู่มือการโต้แย้ง (แบบถึงพริกถึงขิง) แต่ก็เป็นการใช้เพื่อหาข้อสรุปที่ดีที่สุดมิใช่เป็นการโต้เถียงที่เอาชนะ เนื่องจากทุกชั้นตอน

มีเงื่อนไขเวลาเป็นข้อจำกัด ทุกคนต้องมุ่งความสำเร็จของงานมากกว่าความสะใจ ที่สำคัญข้อสรุปหรือผลงานของกลุ่มต้องเป็นสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มยอมรับและเห็นพ้องต้องกัน เพื่อสามารถนำเสนอและตอบข้อซักถามของผู้สอนต่อผลงานนั้น ๆ ได้อย่างชัดเจนและสมเหตุสมผล ดังนั้น บทสรุปสุดท้ายที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องช่วยกันนำเสนอข้อมูลและช่วยกันตอบข้อซักถามตลอดจนคำถามของผู้สอน จึงแสดงให้เห็นทักษะการทำงานเป็นกลุ่มที่เติมเต็มการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ผู้สอนต้องมีความจับใจและเฝ้าสังเกตการณ์บรรยากาศในห้องเรียน เพื่อควบคุมให้เป็นไปในแนวทางที่สร้างสรรค์

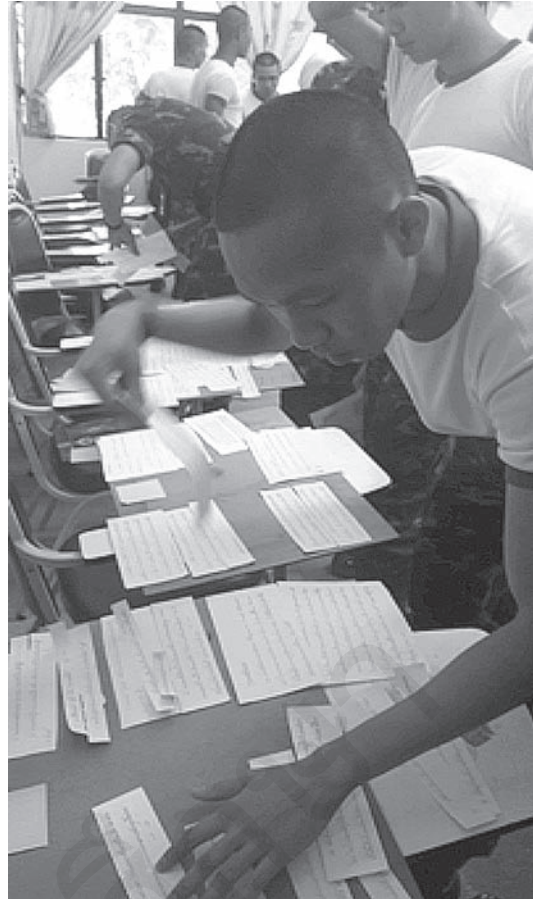
พฤติกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นผ่านการทำกิจกรรมข้างต้น ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนทุกคนเกิดการกระบวนกรเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีการตอบสนองโต้แย้ง ยอมรับ เติมเต็ม และแก้ไขความคิดของตนเอง ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างให้เกิดทักษะความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดี ดังการสะท้อนผลการเรียนรู้จากวิธีการดังกล่าวของผู้เรียนที่ขอหยิบยกมานำเสนอเพียงบางนาย เพราะเนื้อที่ของการเขียนบทความมีจำกัด ดังนี้

“สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมทำให้รู้ว่าการเรียนรู้บางการเรียนรู้ใช้เวลาเพียงน้อยนิด แต่การเรียนรู้บางอย่างต้องใช้เวลาทั้งชีวิตเพื่อเรียนรู้ในสิ่งนั้น แต่การที่จะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นล้วนต้องมีกระบวนการที่ดี ซึ่งการทำกิจกรรมในครั้งนี้ได้ ทำให้ผมได้เปิดมุมมองในการศึกษา ที่คำนึงถึงกระบวนการมากกว่าคำตอบ ทั้งนี้กระบวนการการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ ผู้เรียนต้องมีจิตใจที่ปราศจากอคติ พร้อมทั้งเปิดรับมุมมองใหม่ ๆ ที่นักเรียนนายร้อยควรตระหนัก ในการทำกิจกรรม จะต้องมีการวางแผนการทำงานต้องเป็นระบบ คิดให้เป็นระบบ เริ่มจากตัวเอง ว่าต้องทำอะไร จากนั้นไปกลุ่ม ต่อไปก็เป็นในภาพรวมของห้อง การทำกิจกรรมทำให้ทราบอีกว่า การเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน การเรียนจะมุ่งเน้นไปที่ความรู้ ให้ความสำคัญกับความรู้ ซึ่งในการเรียนควรจะเน้นไปในด้านการฝึกฝน การพัฒนาทักษะ เพื่อให้เกิดความชำนาญมากกว่า ทำยที่สุด การทำงานต้องคำนึงถึง การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่า และหลังจากการทำงานว่าหลังจากการดำเนินกิจกรรม จะต้องไม่ทิ้งภาระให้กับคนอื่น”

“จากการเรียนคาบนี้เกิดกระบวนการเรียนรู้คือทักษะแต่ละทักษะเกิดจากการสังสมประสบการณ์ แล้วตกผลึกจนสามารถกลายเป็นทักษะใหม่ ๆ จากสิ่งที่มีอยู่แล้ว เปิดโลกการเรียนรู้จากการท่องจำข้อความเป็นการวิเคราะห์และหาเหตุผลในข้อมูลมากขึ้นครับ”

“ผมก็ฟังทราบว่า “การปิดทองหลังพระเอ่อ...มันมีอยู่จริง ๆ” แต่ไม่เคยไปดูหรือว่าเคยเห็นเลย การศึกษาที่ผ่านมา มักเป็นการท่องจำ อัดความรู้ บทความทฤษฎีจนลืมไปว่า การเรียนรู้ มันอาจจะใช้ศิลป์และศาสตร์รวมเข้าด้วยกัน บางทีการที่เราเริ่มสนใจจากจุดเล็ก ๆ และจัดระบบให้ตนเอง อาจจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดจากนั้นการเริ่มลงรายละเอียดในเนื้อหา และหาที่มาของเหตุผล อาจจะต้องใช้ศิลปะและอารมณ์มากกว่าการท่องจำ”

“เนื้อหาที่กระผมได้เรียนรู้ในคาบนี้ เป็นเนื้อหาที่

เยอะพอสมควร แต่สามารถทำให้กระผมและเพื่อน ๆ สามารถเรียนรู้ได้เกือบทั้งหมด ในเวลาจำกัด โดยไม่มีใครหลับ โดยไม่มีใครรู้ตัว ว่านี่แหละ คือ สิ่งที่อาจารย์ กำลังป้อนให้อยู่ หลังจากจบคาบแล้ว ก็ได้เข้าใจและรู้สึกตัวอีกทีกับเนื้อหาเข้าไปซะแล้ว และทำให้ไม่เบื่ออีกด้วย นี่แหละครับ Active Learning for Cadets”

“จากการเรียนการสอนในคาบที่ผ่านมาเป็นการเปิด หัวข้อ การสอนในเรื่องของศาสตร์ พระราชา ซึ่งเป็นสิ่งที่ตัวผมเองเคยคิดมาก่อนหน้านี้ว่าผมพอมีความรู้อยู่บ้างแล้ว แต่แค่จะมาหาความรู้เพิ่มเติมในบางส่วน ซึ่งหลังจากการทำกิจกรรมในคาบเรียนนั้นก็ทำให้ผมได้ พบว่า “จริง ๆ แล้วผมไม่รู้อะไรเลย” อย่างไรก็ตามแต่ศาสตร์พระราชาเลยครบบขนาดคำถามที่ผมคิดว่าผมรู้คำตอบมาตลอด เช่น

คำถามที่ว่า “ทำไมคนไทยถึงรักในหลวงรัชกาลที่ ๙” ผมยังตอบได้แบบแค่ผิวเผินขนาดที่เด็กประถมยังตอบได้ดีกว่าผมเลยด้วยซ้ำ ดังนั้นสิ่งที่ผมอยากจะบอกก็คือ วิชานี้ทำให้ผมได้เปิดโลกทัศน์ใหม่ในมุมมองเดิม ๆ ที่ผมคิดว่าผมรู้อยู่แล้วให้เห็นว่าแท้จริงแล้วตัวผมเองไม่รู้อะไรเลย”

“จากการเรียนการสอนในคาบที่ผ่านมา ใจความหลักสำคัญที่สุดคือ การเรียนรู้และทำความเข้าใจความสำคัญกับคำว่า ศาสตร์พระราชา ให้มากยิ่งขึ้น ต้องขอบอกก่อนเลยว่า องค์ความรู้ เนื้อหา ที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องราวเหล่านั้นนั้นมีเยอะมาก และยากที่จะทำความเข้าใจให้ลึกซึ้ง เพื่อที่จะนำไปประยุกต์ต่อยอดใช้ให้เกิดประโยชน์เพียงแค่การมานั่งอ่านทำความเข้าใจกับตัวอักษรในหนังสือ หรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ผมสามารถบอกได้เลยว่า ยากที่จะเข้าใจและมีอารมณ์ ความรู้สึกร่วม เข้าไปกับศาสตร์ที่ทรงคุณค่านี้ แต่การเรียนรู้ ศึกษาในคาบที่ผ่านมารวมถึง คาบก่อนหน้านั้น ล้วนตรงกันข้ามกับการเรียนรู้ศึกษาแบบเดิม ๆ ที่เราค้นซึน คือ การมานั่งอ่านหรือนั่งเรียนจากอาจารย์ผู้สอนให้หมดครบชั่วโมงไป เพราะการเรียนรู้ที่ผมได้รับการถ่ายทอด และใช้ศึกษาเป็นการเรียนรู้แบบ Active learning คือ ตัวผู้เรียนต้องตื่นตัว ต้องใช้การคิดวิเคราะห์ อย่างเป็นเหตุเป็นผล บนพื้นฐานของความถูกต้องดีงามในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจารย์ผู้สอนตั้งขึ้นมา ซึ่งผลลัพธ์สุดท้ายจากการเรียนรู้หรือทำกิจกรรม จะเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้ผู้รับการเรียนรู้มีความเข้าใจ มีความรู้ในระดับที่ลึกซึ้งเห็นภาพชัดเจนมากขึ้นกว่าการนั่งเรียนนั่งจดที่เราค้นซึนกัน”

“โดยปกติแล้วส่วนตัวของผู้เรียนพอจะทราบพระราชกรณียกิจต่าง ๆ มาบ้าง แต่อาจไม่ทราบองค์ประกอบของแต่ละโครงการอย่างละเอียดว่าเป็นโครงการเกี่ยวกับอะไรและเกิดขึ้นในปีใด การเปิดโลกการเรียนรู้ในคาบที่ผ่านมาทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว เกิดการเรียนรู้จากการอ่าน การเขียน (Time Line)

ทำให้เกิดการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งถือเป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นการมุ่งเน้นที่กระบวนการเรียนการสอนในคาบที่ผ่านมาจึงเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ และหลักการสู่การสร้างความคิดรวบยอด ทำให้ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน (พระราชกรณียกิจต่าง ๆ) ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนและคิดอย่างมีระบบมากยิ่งขึ้น”

“การเปิดโลกทัศน์ในห้องเรียนจะได้รับมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับกระบวนการสอน ครูผู้สอนและที่สำคัญขึ้นอยู่กับนักเรียนจากคาบเรียนที่ผ่านมา ผมคิดว่า เป็นการเรียนผ่านความรู้สึกจริง ๆ คือไม่ต้องมีเนื้อหาหนัก แต่เราเข้าใจในสิ่งที่ครูต้องการจะสื่อ ทำให้ผมรู้ว่า เราต้องสนใจสิ่งรอบข้างให้มากขึ้น เพราะมีหลายอย่างที่เรามองข้ามหลายอย่างที่เราไม่รู้”

“จากการเรียนการสอนในชั่วโมงที่ผ่านมา ทำให้ทราบว่าในการทำงานหรือปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ต้องมีการวางแผนก่อนเสมอ ซึ่งในการวางแผนนั้นต้องอาศัยทั้งความรู้และประสบการณ์ ทั้งจากที่เราศึกษาหาความรู้เอง และสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกปลูกฝังและถ่ายทอดมาตั้งแต่ในอดีต ทั้งจากบุคคลในครอบครัว และบุคคลอื่น ๆ ส่งผลให้สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นกระบวนการคิดของแต่ละบุคคลตามที่ได้รับ การปลูกฝังมา สุดท้าย การเรียนการสอนมักชี้ให้เห็นว่า บางสิ่งบางอย่างไม่ได้เกิดขึ้นจากความรู้และประสบการณ์ในปัจจุบัน หากแต่เกิดจากการอบรมสั่งสอนในอดีตจนกลายเป็นนิสัยหรือเป็นกิจวัตรที่ทำอยู่เป็นประจำนั่นเอง”

“จากการศึกษาคาบที่ผ่านมา ผมได้รับการเปิดโลกการเรียนรู้ ๒ เรื่องครบ ได้แก่ ๑) การใช้

Power Point ในการสอนคนเป็นกระบวนการที่ง่ายแต่เราใช้กันแบบที่ไม่น่าสนใจมาตลอด power=พลัง point = จุด ดังนั้นรวมกัน Power Point ก็คือจุดเล็กที่มีพลัง ส่วนเล็กนิดเดียวก็สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนและเข้าใจง่ายแต่ทุกวันนี้เราใช้กันโดยใส่ตัวหนังสือลงมากมาย ทำให้ไม่น่าสนใจและน่าเบื่อครับ ๒) การที่อาจารย์ใช้การหลอกล่อในการสอนครับ คือการสร้างกิจกรรมให้พวกผม ทำ Time Line ของเอกสารของอาจารย์ครับ ซึ่งการทำแบบนี้ทำให้เข้าถึงข้อมูลโดยแทบไม่ต้องสอนเลย ผลดีคือพวกผม ไม่หลับเลย แม้ข้อมูลจะเยอะ แล้วยังฝึกการทำงานร่วมกันไปในตัวครับ”

จากบทสะท้อนการเรียนรู้บางส่วนของสมาชิกในห้องเรียนข้างต้น น่าจะเป็นภาพบรรยากาศ

แห่งการเรียนรู้ที่ชัดเจน ซึ่งไม่จำเป็นต้องอธิบายอะไรมากไปกว่า การที่ผู้เขียนจะขอเชิญชวนให้ผู้สอนหันมาลองใช้วิธีการสร้างการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยผู้เขียนจะมีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในการออกแบบการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ให้แก่บุคคลที่สนใจ ถ้าท่านคิดอยากเปลี่ยนแปลงและอยากออกแบบการเรียนการสอนที่ต่างไปจากเดิม กรุณาติดต่อผู้เขียนได้โดยตรง เพื่อสร้างการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้แก่ลูกศิษย์ผู้เป็นที่รักและเป็นกำลังสำคัญของแผ่นดินร่วมกัน

การเมืองการปกครอง

เวียดนามปกครองด้วยระบอบสังคมนิยม โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม (Communist Party of Vietnam; CPV) เป็นพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวในประเทศ โครงสร้างการปกครองของเวียดนามแบ่งออกเป็น ๓ ระดับคือ

๑. สภาแห่งชาติ (The National Assembly หรือ Quoc-Hoi) เป็นองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ มีอำนาจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญและการออกกฎหมายต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีอำนาจให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งและถอดถอนประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี

๒. องค์กรฝ่ายบริหาร ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและบริหารประเทศ

๓. รัฐบาลท้องถิ่น (People's Committee of Province) เวียดนามมีสภาประชาชนและคณะกรรมการประชาชนประจำท้องถิ่นเป็นองค์กรบริหารสูงสุดประจำท้องถิ่น โดยรัฐบาลท้องถิ่นจะบริหารงานตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎระเบียบที่รัฐบาลกลางบัญญัติไว้

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

เวียดนามจัดได้ว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่รวดเร็ว อีกทั้งเวียดนามยังเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ทำให้เวียดนามมีทรัพยากรธรรมชาติสำคัญ ๆ มากมาย และยังมีพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกอีกด้วย เวียดนามมีพืชเศรษฐกิจสำคัญ คือ ข้าวเจ้า ยางพารา ชา กาแฟ และยาสูบ สำหรับแร่ส่งออกที่สำคัญ คือ เหล็ก ถ่านหินแอนทราไซต์ นอกจากนี้ ยังมีก๊าซธรรมชาติและน้ำมันอีกด้วย ช่วงประมาณ ๗๐๐ ปีก่อนพุทธกาล - พ.ศ. ๑๔๘๑ ประเทศเวียดนามตกอยู่ภายใต้การปกครองของราชวงศ์จีน ทำให้ได้รับอิทธิพลด้านศิลปวัฒนธรรม การปกครอง และแนวคิดขงจื้อมาจากจีน ใน พ.ศ. ๒๓๔๔ เวียดนามได้รับอิสรภาพจากจีน ด้วยความช่วยเหลือ

จากเมอซีเออร์ ปิกโน เอด เบออง (Pigneu fe Behaine) มิชชันนารีชาวฝรั่งเศส และความสามารถของแม่ทัพเหงียน อัน (Nguyen Anh) ซึ่งต่อมาได้สถาปนาตนเองขึ้นเป็นจักรพรรดิญาลอง ต่อมาในสมัยพระเจ้ามิงห์หม่าง มีนโยบายต่อต้านคาทอลิกเป็นเหตุให้ฝรั่งเศสเข้าแทรกแซงเวียดนาม และใน พ.ศ. ๒๔๒๖ เวียดนามก็ตกเป็นอาณานิคมของประเทศฝรั่งเศส โดยฝรั่งเศสได้แบ่งเวียดนามออกเป็น ๓ ส่วน คือ อาณานิคมโคชินจีนในภาคใต้ เขตอารักขาอันนามในตอนกลาง และเขตอารักขาตั้งเกียในภาคเหนือ ใน พ.ศ. ๒๔๘๔ เกิดขบวนการเวียดนามหัวขึ้น เพื่อขับไล่ฝรั่งเศสโดยมีโฮจิมินห์เป็นผู้นำ ในพ.ศ. ๒๔๘๗ เวียดนามทำอนุสัญญาเจนีวา เพื่อสงบศึกกับฝรั่งเศส เป็นผลให้เวียดนามต้องแบ่งประเทศออกเป็น ๒ ส่วน คือ เวียดนามเหนือภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์ และเวียดนามใต้ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ เกิดสงครามเวียดนาม เป็นสงครามระหว่างเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ สงครามนี้ยุติลงได้ด้วยชัยชนะของเวียดนามเหนือ ทำให้เวียดนามรวมกันเป็นหนึ่งเดียวภายใต้ชื่อประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ผู้นำคนสำคัญของประเทศเวียดนาม

โฮจิมินห์ เป็นนักปฏิวัติชาวเวียดนาม ซึ่งในภายหลังได้กลายมาเป็นนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม (เวียดนามเหนือ) หลังจากสิ้นสุดของสงครามเวียดนาม ไซ่ง่อน เมืองหลวงเก่าของเวียดนามใต้ ได้ถูกเปลี่ยนชื่อมาเป็นนครโฮจิมินห์ เพื่อเป็นเกียรติแก่โฮจิมินห์ โฮจิมินห์เป็นบุคคลที่ชาวเวียดนามถือว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการประกาศอิสรภาพของเวียดนาม โฮจิมินห์เกิดเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๓๓ ที่หมู่บ้านฮองตูลู จังหวัดเงอัน ตอนบนของเวียดนาม เดิมชื่อ **เหงียนซิมห์คุง** บิดาคือ เหงียนซิมช็อค โฮจิมินห์

เป็นบุตรชายคนที่ ๒ ของครอบครัว เหยียนชินซอค ผู้บิดาเป็นข้าราชการท้องถิ่นที่ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่นอกบ้าน วันหนึ่งเมื่อโฮจิมินห์อายุ ๑๑ ปี ขณะพ่อไม่อยู่บ้าน แม่ได้เสียชีวิตขณะให้กำเนิดบุตรชายคนที่ ๓ ทำให้เขาต้องอยู่ในความดูแลของญาติ ๆ โฮจิมินห์เริ่มต้นการศึกษาตามประเพณีจีน คือเรียนหนังสือจีนและปรัชญาขงจื้อ เมื่อเป็นวัยรุ่นบิดาจึงได้ส่งเข้าเรียนโรงเรียนตามแบบฝรั่งเศส แม้ว่าพ่อของโฮจิมินห์จะเป็นข้าราชการแต่ก็มักวิจารณ์การบ้านการเมืองประมาณว่าเป็นโฉนเวียดนามจึงต้องเป็นเมืองขึ้นฝรั่งเศสได้ง่าย อันทำให้พ่อต้องถูกพักงานไปในที่สุด และต้องร่อนเร่ไปทำงานตามที่ต่าง ๆ ขณะที่โฮอยู่กับญาติ ๆ ที่เว้ นี่ก็เป็นปมในใจโฮจิมินห์อีกประการหนึ่งว่าพ่อต้องถูกลงโทษเพราะไปพูดในเรื่องที่ใคร ๆ ก็รู้ว่าเป็นความจริง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๑ โฮจิมินห์ได้เข้าเรียนที่สถาบันแห่งชาติที่เมืองเว้ วันหนึ่งโฮได้ช่วยชวานากลุ่มหนึ่งที่ประท้วงข้าราชการระดับสูงเขียนคำร้องเป็นภาษาฝรั่งเศสเพื่อให้ข้าราชการฝรั่งเศสเข้าใจ นั่นเป็นการปฏิวัติครั้งแรกที่ทำให้โฮจิมินห์ต้องออกจากสถาบัน

เมื่อโตขึ้น โฮจิมินห์ได้สัมผัสกับการเมืองเป็นครั้งแรกจากการที่เป็นล่ามภาษาฝรั่งเศสให้กับชวานาที่ถูกเจ้าอาณานิคมฝรั่งเศสกดขี่ ในช่วงนี้โฮจิมินห์ได้กล่าวว่า ตนได้เห็นการกดขี่และความอยุติธรรม รวมถึงการได้เห็นชวานาถูกยิงตายต่อหน้าต่อตา ต่อมาโฮจิมินห์รู้ตัวว่า ตนเองต้องได้รับการศึกษาที่มากขึ้นและออกไปท่องโลกกว้างเพื่อเปิดโลกทัศน์ของตน ในปี พ.ศ. ๒๔๕๔ จึงได้ย้ายจากเวียดนามไปเป็นพ่อครัวในประเทศฝรั่งเศส ด้วยการสมัครเป็นลูกเรือบนเรือเดินสมุทรที่ฝรั่งเศสซึ่งเป็นประเทศเจ้าอาณานิคมของเวียดนามในขณะนั้น และได้ศึกษาเรียนต่อที่นั่น โฮจิมินห์ในขณะนั้นใช้ชื่อว่า **เหงวียน อ้าย โกว๊ก** ซึ่งแปลว่า “เหงวียนผู้รักชาติ” โฮจิมินห์ได้ติดต่อกับชาวเวียดนามในฝรั่งเศสเพื่อรวมตัวกันเรียกร้องอิสรภาพจากชาติมหาอำนาจ

ตะวันตกหลายชาติ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ในฐานะโฆษกของกลุ่ม แต่ทว่าก็ได้รับการรังเกียจและถูกกีดกันออกมา เมื่อโฮจิมินห์พยายามจะยื่นหนังสือต่อวุฒิสภา วุฒิสภา ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ขณะเดินทางมายังฝรั่งเศส เพื่อลงนามในสนธิสัญญาแวร์ซายหลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง

ต่อมาโฮจิมินห์ก็ได้ย้ายจากฝรั่งเศสไปสหรัฐอเมริกาและอังกฤษตามลำดับ หลังจากนั้นก็ได้เข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์จีนซึ่งเมื่อรัฐบาลก๊กมินตั๋งของเจียงไคเช็คเริ่มการปราบปรามสังคมนิยม นั้นโฮจิมินห์ได้หลบหนีจากจีนมายังจังหวัดนครพนม ประเทศไทย โดยได้บวชเป็นพระภิกษุทำการสอนลัทธิสังคมนิยมให้ชาวไทย โดยใช้ชื่อว่า “ลุงโฮ” โดยช่วงแรกที่หลบหนีในประเทศไทยนั้นเริ่มจากขึ้นเรือที่ทำน้ำเอสบี (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของโรงแรมแม่น้ำ) ไปยังจังหวัดพิจิตร จากนั้นได้เดินทางไปต่อยังจังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย โดยใช้ชื่อว่า “แฒ่าจีน” ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๖๖ ไปจนถึง พ.ศ. ๒๔๗๔ ท่านได้พำนักอยู่ ณ บ้านของนายเดี่ยว เหยียนวัน เลขที่ ๔๘ หมู่ที่ ๕ บ้านนาจอก ตำบลหนองญาติ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม รวมเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยทั้งสิ้น ๗ ปี ในระยะนี้โฮจิมินห์ต้องเดินทางไปหลบซ่อนในหลายประเทศ ใช้ชื่อปลอมหลายชื่อ ซึ่งครั้งหนึ่ง โฮจิมินห์ได้ถูกตำรวจฮ่องกงจับโดยไม่มีความผิด ได้ถูกขังคุกนานเป็นระยะเวลา ๑ ปีเต็ม ในช่วงนี้โฮจิมินห์สภาพร่างกายย่ำแย่มาก เป็นโรคขาดสารอาหาร แต่ก็ได้รับการช่วยเหลือให้พ้นออกมา จากเพื่อนเก่าในสมาคมชาวเวียดนามในฝรั่งเศส รวมถึงเชื่อว่า มีโจว เอินไหล นายกรัฐมนตรีของจีน ซึ่งเป็นสหชาติที่ดีต่อโฮจิมินห์ร่วมด้วย

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ยุติลงในปี พ.ศ. ๒๔๘๘ เวียดนามได้ประกาศที่จะต่อสู้เพื่อให้เวียดนามหลุดพ้นจากสภาพการเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศสอย่างเปิดเผย ด้วยความต้องการที่จะเป็น

เอกราช จึงได้มีการสู้รบกันอย่างหนักเป็นเวลานานถึง ๘ ปี จนกระทั่งกองกำลังเวียดมินห์ของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามสามารถโจมตีป้อมปราการสำคัญของฝรั่งเศส ที่เตียนเบียนฟูแตกลงในวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๗ วิกฤติการณ์สงครามครั้งนั้นมีทางที่จะรุกรานจนกลายเป็นสงครามระหว่างประเทศ ฝรั่งเศสยอมรับความพ่ายแพ้และต้องสงบศึก ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการลงนามใน “อนุสัญญาเจนีวา พ.ศ. ๒๔๙๗” ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีผลให้เวียดนามถูกแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ เวียดนามเหนือ และเวียดนามใต้ โดยมีเส้นขนานที่ ๑๗ องศาเหนือเป็นเส้นแบ่งเขตเวียดนามเหนือ ยึดถือการปกครองแบบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ ภายใต้การนำของโฮจิมินห์

ต่อมา เมื่อมีความพยายามที่จะรวมเวียดนามทั้งสองส่วนเข้าด้วยกัน เวียดนามเหนือจึงได้ส่งกำลังกองโจรเวียดกงเข้าก่อวุ่นและแทรกซึมเข้าไปในเวียดนามใต้อย่างต่อเนื่อง โดยแฝงเข้ามาในลักษณะผู้ลี้ภัยและผู้อพยพ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๘ เรื่อยมา จากนั้นได้มีการปฏิบัติรุกรานด้วยอาวุธ และกำลังทหารอย่างรุนแรง ตลอดจนโฆษณาชวนเชื่อชักจูงใจราษฎรเวียดนามใต้ซึ่งได้ผลเป็นอย่างดี ประกอบการดำเนินการนโยบายด้านการบริหารประเทศของรัฐบาลเวียดนามใต้ประสบความสำเร็จล้มเหลว จึงไม่สามารถต่อต้านได้เพียงลำพังตนเอง และได้ร้องขอความช่วยเหลือจากมิตรประเทศฝ่ายโลกเสรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๘ เวียดนามใต้ตกอยู่ในจุดอ่อนแหลมที่สุด จนรัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ส่งกำลังทหารเข้าไปปฏิบัติการในเวียดนามใต้พร้อมด้วยกำลังทหารของพันธมิตรอีก ๖ ประเทศ คือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สเปน ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ และประเทศไทย ซึ่งผลออกมาก็คือการพ่ายแพ้ของสหรัฐอเมริกา ทำให้ ๒ ประเทศ รวมเข้าด้วยกันในนามของประเทศเวียดนามที่มีการปกครองระบอบสาธารณรัฐสังคมนิยมที่ปกครองด้วยพรรคคอมมิวนิสต์ตั้งเช่นการปกครองของเวียดนามเหนือ

สงครามอินโดจีน : สงครามเอกราชเวียดนาม

วันที่ ๒ กันยายน ๒๔๘๘ แม้ว่าฝ่ายสัมพันธมิตรผู้ชนะสงครามจะตกลงกันให้จักรวรรดิอังกฤษและทหารจีนคณะชาติเข้ายึดครองอินโดจีนเอาไว้ คอยฝรั่งเศสกลับมาก็ตาม แต่ด้วยความเชื่อมั่นว่าตนมีความเข้มแข็งพอแล้ว โฮจิมินห์ในฐานะประธานพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามได้ยื่นขึ้นบนเจดีย์ตึกโรงละครแบบฝรั่งเศสในกรุงฮานอย เคียงข้างเขาเป็นธงสีแดงมีรูปดาวสีเหลือง ๑ ดวงตรงกลาง ประกาศอิสรภาพเวียดนามว่า “ทุกคนถือกำเนิดเท่าเทียมกัน มีสิทธิเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง สิทธิเหล่านี้ได้แก่สิทธิแห่งการดำรงชีวิต มีเสรีภาพ และแสวงหาความสุข” แต่เพียงปึกว่าให้หลัง โฮจิมินห์ก็พาพรรคพวกออกจากกรุงฮานอยและระบุนุ่ข้อขัดข้องของญวนอย่างชัดเจน-ฝรั่งเศสโฮจิมินห์คิดว่าเขาคงจะทำสงครามกับฝรั่งเศสเท่านั้น และไม่เคียดคิดที่จะทำสงครามกับชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกคือสหรัฐอเมริกาโฮจิมินห์แก่เกินไปที่จะได้เห็นบั้นปลายของสงคราม คำสั่งเสียก่อนตายของเขาระบุถึงข้าศึกผู้ยิ่งใหญ่ของเขา

“การต่อสู้อย่างกล้าหาญของเราต่อสหรัฐอเมริกา ผู้รุกราน เราจะพบกับความยากลำบากและเสียสละอย่างสูง แต่เราเชื่อมั่นว่า เราจะชนะในที่สุด และนั่นเป็นความจริงอย่างแท้จริง”

โฮจิมินห์คงคิดไม่ถึงว่า “เราจะชนะในที่สุด” ของเขาไม่นานอย่างที่เขาคิด เพราะเพียง ๖ ปีหลังจากเขาถึงแก่กรรม สหรัฐอเมริกาโดยประธานาธิบดีกล่าวเองว่า-สหรัฐอเมริกาสูญเสียเวียดนามแล้ว

การต่อสู้เพื่ออิสรภาพ

เชื้อสายคอมมิวนิสต์จากการปฏิวัติในรัสเซียได้แผ่เข้าไปในฝรั่งเศส เป็นพรรคคอมมิวนิสต์ฝรั่งเศสตั้งแต่ยุคต้นของลัทธิคอมมิวนิสต์ โฮจิมินห์เป็นผู้หนึ่งที่เป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ฝรั่งเศสตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๖๓ และ ๕ ปีต่อมา เขาได้เป็นผู้

หนึ่งในการก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้นมาขึ้นใน กว่างตง (กวางตุ้ง) พรรคนี้เติบโตขึ้นเป็นลำดับแม้ว่า จะอยู่นอกประเทศก็ตามและบางครั้งทำท่าจะแตก แยก โฮจิมินห์ก็รวบรวมกุมไว้ได้ ต่อมาในปี ๒๔๗๓ เกิดความอดอยากแห้งแล้ง พรรคของโฮจิมินห์ได้ ยุยงชาวนาก่อการกบฏและทำได้รุนแรงกว่ากลุ่ม ชาตินิยมที่เคยกระทำมา แต่พรรคคอมมิวนิสต์ก็ยัง เติบโตไม่พอและการกวาดล้างอย่างทารุณโหดร้าย ทำให้กบฏต้องหลบลบไป

ความพ่ายแพ้ของฝรั่งเศสในยุโรปต่อเยอรมนี ในปี ๒๔๘๓ ได้เปลี่ยนรัฐบาลฝรั่งเศสเป็นรัฐบาลหุ่น ของเยอรมนี แต่ความตกลงที่ฝรั่งเศสทำกับเยอรมนี ไม่มีผลถึงอินโดจีน อินโดจีนยังเป็นของฝรั่งเศสและ ข้าหลวงใหญ่ฝรั่งเศสก็ยังปกครองอินโดจีนอยู่แม้จะ ไม่ชอบหน้ารัฐบาลหุ่นของตัวเองก็ตามที่ ในปีนั้นนั้นเองญี่ปุ่นก็ได้ก้าวเข้ามาในอินโดจีนโดยนัยว่าเข้ามา เป็นผู้ไกล่เกลี่ยกรณีพิพาทของไทยโดยรัฐบาล จอมพล ป.พิบูลสงครามกับรัฐบาลวิซีของฝรั่งเศส อันเนื่องจากรัฐบาลไทยได้เรียกร้องเอาดินแดนใน อินโดจีนที่ไทยเคยเสียให้ฝรั่งเศสไปเมื่อร้อยกว่าปี ก่อนคืนมา (เพราะเห็นว่าฝรั่งเศสอ่อนกำลังลงใน ยุโรปและคงจะไม่สามารถจะปกป้องดินแดนในอินโดจีนได้) ทั้งนี้ความประสงค์ของญี่ปุ่นที่หันเหมายัง อินโดจีนก็เพื่อสร้างวงไพบูญลย์มหาเอเชียบูรพา เพื่อ การนี้ญี่ปุ่นจึงได้ขอใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่ ตั้งเกี่ย คำตอบจากฝรั่งเศสล่าช้าทำให้ญี่ปุ่นใช้กำลัง เข้าโจมตีชายแดนและไฮฟอง จนฝรั่งเศสยอมให้ ญี่ปุ่นคุมสนามบินและท่าเรือทุกแห่งได้ และภาย หลังที่ญี่ปุ่นโจมตีเพิร์ลฮาร์เบอร์แล้ว ข้าหลวงใหญ่ ฝรั่งเศสก็ต้องยอมร่วมมือกับญี่ปุ่นให้อินโดจีนเป็น ทางผ่านของกองทัพญี่ปุ่น ญี่ปุ่นเองไม่ขัดขวางแต่ อย่างใดต่อการที่ฝรั่งเศสดำเนินการปราบปรามพวก กบฏในเวียดนาม

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๗ ญี่ปุ่นเริ่มอ่อนกำลังลงใน ทางแปซิฟิกและฝ่ายสัมพันธมิตรมองเห็นชัยชนะ อยู่ร่ำไร สฐานะของอินโดจีนจึงถูกหยิบยกขึ้นมา

พิจารณา ประธานาธิบดีรูสเวลท์ของสหรัฐฯ เห็นว่า ฝรั่งเศสควรปล่อยอินโดจีนเสียที่ ขณะเดียวกัน กองทัพจีนคณะชาติของเจียงไคเช็คก็ประสงค์จะเข้าไป มีอิทธิพลบริเวณตั้งเกี่ยอย่างที่ดินเคยมีในสมัย โบราณ เมื่อสัมพันธมิตรปลดปล่อยฝรั่งเศสจากการ ยึดครองของเยอรมนีได้แล้ว ฝรั่งเศสในอินโดจีนก็คิด จะขับไล่กองทัพญี่ปุ่นให้ออกไปจากอินโดจีนบ้าง สหรัฐอเมริกาได้ส่งอาวุธทางอากาศให้แก่ทหาร ฝรั่งเศสในอินโดจีนเท่าที่สหรัฐฯเห็นว่าจำเป็น แต่ ญี่ปุ่นก็รู้และไหวตัวทันยังคงควบคุมการบริหารบ้าน เมืองไว้ได้

วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๔๘๗ ญี่ปุ่นได้แจ้งแก่ จักรพรรดิบ่าว ดัย ว่า จักรพรรดิของพระองค์เป็น อิศรภาพจากฝรั่งเศสแล้วหลังจากอยู่ในอาณานิคม ของฝรั่งเศสเป็นเวลา ๖๐ ปี พระเจ้าจักรพรรดิก็ ชอบใจเป็นธรรมดาที่จะได้ปกครองบ้านเมืองเอง ด้วยการหนุนหลังจากญี่ปุ่น การปกครองของพระ เจ้าบ่าว ดัยจะพอไปได้ แต่ก็เพียงบางส่วนเท่านั้น และเมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามโลก ก็เหลือแต่เพียงพรรค คอมมิวนิสต์ที่เป็นกลุ่มหรือสถาบันเดียวที่มีแผนและ จัดระเบียบไว้ อันสามารถจะปกครองประเทศได้ข้อ ตกลงที่กรุงเตหะรานและเมืองปอตสדםตกลงกันว่า ทหารจักรภพอังกฤษจะยึดครองอินโดจีนใต้เส้น ขนานที่ 16 และทหารจีนคณะชาติจะอยู่เหนือเส้น ขนานนั้นขึ้นไป ความหวังของคนเวียดนามที่คิดว่า จะได้อิสรภาพหลังสงครามโลกสิ้นสุดลงจึงล้มเหลว แต่ด้วยความเชื่อมั่นว่าตนมีความแข็งแรงพอแล้ว พรรคคอมมิวนิสต์ก็ประกาศสถาปนาสาธารณรัฐ เวียดนามที่ฮานอยให้เป็นอิสรภาพในวันที่ ๒ กันยายน ๒๔๘๘ และไม่กี่วันต่อมาจักรพรรดิบ่าวดัย ก็ประกาศ สละราชสมบัติ

จุดเด่นของพรรคคอมมิวนิสต์ในเวียดนามที่ ทำงานได้ผลกว่ากลุ่มชาตินิยมหรือกลุ่มชาวยุวน อื่น ๆ ในการกอบกู้อิสรภาพอยู่ที่อุดมคติที่ได้รับมา จากเลนินและเป็นฝ่ายตรงข้ามกับลัทธินายทุนที่ ฝรั่งเศสใช้อยู่ในอินโดจีน รัสเซียเองก็จ้องดูผล

ประโยชน์ที่ตนแพร่ลัทธินี้ไว้และเฝ้ามองการต่อต้านจักรวรรดินิยมในเอเชียอยู่เหมือนกันแต่ด้วยความใกล้ชิดกับจีนและเนื้อแท้ของเวียดนามคล้ายจีนมากกว่ารัสเซีย โฮจิมินห์จึงเลือกวิธีของเหมาเจ๋อตงมาดำเนินการด้วยความเข้าใจ ด้วยความใจเย็น ความอดทน และการทำงานหนักในการรวบรวมพลังของมวลชนอันได้แก่ชาวนาเป็นส่วนใหญ่

ในการต่อสู้กับกองทัพญี่ปุ่นในอินโดจีนก่อนสงครามโลกยุติลงนั้น พวกชาตินิยมได้เข้ามาร่วมมือกับพรรคคอมมิวนิสต์และได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายสัมพันธมิตร นับตั้งแต่เรื่องการฆ่า การช่วยเหลือ เซลยศึกและการรบบแบบกองโจร ซึ่งก่อนนั้นในปี พ.ศ. ๒๔๘๖ พวกคอมมิวนิสต์อยู่ได้แต่ตามเทือกเขาแถบตั้งเกียเท่านั้น แต่สองปีต่อมาคือในปี ๒๔๘๘ ก็คลุมพื้นที่ ๖ จังหวัดระหว่างฮานอยกับพรมแดนจีนไว้ได้ และเมื่อสงครามโลกทางแปซิฟิกใกล้ยุติ โฮจิมินห์ก็หวังว่าฝรั่งเศสจะยอมรับอิสรภาพของเวียดนามตามที่ญี่ปุ่นให้ไว้และจะไม่มีการต่อสู้ด้วยกำลังกันอีก

แต่สงครามโลกจบลงโดยรัฐบาลของชาร์ล เดอ โกลของฝรั่งเศสผู้กลับไปตั้งรัฐบาลพลัดถิ่นต่อสู้กับกองทัพเยอรมนีได้รับชัยชนะกลายเป็นวีรบุรุษสงคราม เขาจึงถือว่าสถานะของอินโดจีนที่รัฐบาลวิชีซึ่งเป็นรัฐบาลหุ่นของเยอรมนีได้ตกลงอะไรเกี่ยวกับอินโดจีนไว้จะต้องกลับคืนดั้งเดิมเหมือนก่อนสงคราม และเดอโกลได้ส่งคนมายังเวียดนามในนามฝรั่งเศสทันที การปกครองชาวเวียดนามใต้ที่มีไซ่ง่อนเป็นศูนย์กลางและมีทหารอังกฤษคอยหนุนหลัง เป็นไปโดยง่าย แต่ต่างออกไปในเวียดนามเหนือที่คอมมิวนิสต์ปกครองส่วนใหญ่เอาไว้ และยัง มีทหารจีนเข้ามายึดครองตามเมืองใหญ่อยู่ด้วย

โฮจิมินห์เห็นว่าอิสรภาพของเวียดนามน่าจะ ได้มาโดยสันติวิธีและเสนอเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๔๘๙ ว่า เวียดนามเป็นรัฐอิสระในจักรภพฝรั่งเศส ทำนองรัฐอิสระในจักรภพอังกฤษ ทหารฝรั่งเศสจะ มีอยู่ในเวียดนามเหนือ แต่เพียงช่วงเวลา ๕ ปีเท่านั้น

และช่วยฝึกสอนชาวญวนให้ด้วย แต่วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ปีเดียวกันนั้น ข้าหลวงใหญ่ฝรั่งเศสผู้ เป็นนายพลเรือก็ประกาศสาธารณรัฐโคชินไชน่า อัน มีผลให้เวียดนามแบ่งเป็น ๒ ส่วนอีก โดยส่วนเหนือ จะเป็นรัฐในอารักขา และมีทหารฝรั่งเศสเข้าไปเพิ่มเติมในเวียดนามเหนือด้วย เป็นการแสดงถึงการใช้กำลัง

การต่อต้านมีขึ้นบ่อยครั้งจนกระทั่งวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ปีนั้นเรือลาดตระเวนฝรั่งเศสในท่าเรือไฮฟอง ก็ยิงปืนใหญ่เข้าไปในฝูงชน มีผู้เสียชีวิตราว ๖,๐๐๐ คน วันที่ ๑๙ ธันวาคม สถานีพลังงานต่าง ๆ ในฮานอยถูกฝ่ายคอมมิวนิสต์ทำลายและเป็น สัญญาณสงครามเวียดนามยุคใหม่ ทหารคอมมิวนิสต์ ญวนหรือเวียดนามก็ได้ถอนตัวออกจากฮานอยเพื่อ ทำการสู้รบตามยุทธศาสตร์ของตน ความคิดในการ ปลดแอกจากการถูกปกครองของนักล่าอาณานิคม ย่อมเกิดขึ้นแก่บรรดาชาวพื้นเมืองผู้รักอิสรเสรี สำหรับเวียดนามนายพลโหว่เหิงเยนก็ยก รัฐมนตรี กลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุดและสมาชิกสภา การเมืองกลางของเวียดนามเหนือ ได้กล่าวทางวิทยุ กระจายเสียงเป็นภาษาญวน เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๑๘ ที่กรีนิช เขาได้สรรเสริญโฮจิมินห์ ความตอน หนึ่งว่า “ในต้นศตวรรษที่ ๒๐ ชายหนุ่มญวนผู้รัก ชาติอย่างแรงกล้าผู้หนึ่งได้พบแสงสว่างว่าไรเป็น ครั้งแรกในการกู้ชาติ และชาวญวนยุคใหม่ของ มนุษยชาติได้เกิดขึ้นแล้วด้วยการปฏิวัติตุลาคมของ นักสังคมนิยมชาวรัสเซีย”

เหิงเยนอายุก็อก ผู้ต้องตกเป็นพลเมืองของประเทศราชได้พบว่า วิถีทางสมัยใหม่ที่จะช่วยชาติ ให้พ้นมือทหารราช ก็คือ การปฏิวัติของกรรมราชี่ฟและ ลัทธินิยม การต่อสู้ด้วยการปฏิวัติอันยาวนานกว่า ๔๐ ปี ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า วิถีทางที่เขาเลือกไว้นั้น เป็นวิถีทางเดียวที่ถูกต้องอันจะสามารถบรรลุ อิสรภาพ เสรีภาพและความผาสุกอย่างแท้จริง วิถี ทางนี้ยังเป็นหนทางเดียวในการปลดแอกชาติต่าง ๆ นับไม่ถ้วนที่ยังตกอยู่ในเงื้อมมือของอาณานิคมและ

จักรวรรดินิยมอีกด้วย ไฮจิมีนทร์ เป็นผู้รักชาติผู้ยิ่งใหญ่ ความรักชาติและพลเมืองของลุงโฮลึกซึ้งและไพศาลสุดประมาณ ท่านได้ทุ่มเทชีวิตทั้งหมดในการปลดแอกชาติและประชาชน ท่านเป็นชาวคอมมิวนิสต์ญวนคนแรก ด้วยสำนึกจากตัวอย่างของไฮจิมีนทร์ผู้ยิ่งใหญ่ ชาวญวนรุ่นนี้จึงดำรงเจตนารมณ์ของท่าน อันเป็นเจตนารมณ์ของพรรคด้วยเช่นกันต่อไป ในการเสริมสร้างเวียดนามที่สงบสุข เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นอิสระ เป็นประชาธิปไตย และเป็นชาติที่พหุพลัทธิสภาพร กับทั้งสนับสนุนกระตุนเตือนต่อการปฏิวัติของโลก..”

จะเห็นได้ว่าชาวเวียดนามได้ร่วมจิตร่วมใจกันปลดแอกจากฝรั่งเศสได้สำเร็จในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ภายใต้ผู้นำอย่างไฮจิมีนทร์ผู้รักชาติบ้านเมือง ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่ชาติมหาอำนาจอย่างฝรั่งเศสที่เป็นฝ่ายชนะสงครามโลก จะยอมยกดินแดนที่ตนยึดครองให้หลุดมือไป แต่ประวัติศาสตร์ก็ได้บันทึกชัยชนะของชาวเวียดนามในสงครามที่เดียนเบียนฟู ขับไล่ฝรั่งเศสพ้นประเทศ และสถาปนาตนเองเป็นเอกราช แต่ความสงบก็อยู่ได้เพียงไม่กี่ปี เพราะไม่นานหลังจากฝรั่งเศสเก็บกระเป๋ากลับบ้าน ลุงแซมจอมลวงโลกก็ก้าวเข้ามา รุกรานจนเกิดเป็นสงครามยืดเยื้อเป็นสิบปีไม่ง่ายเลยที่ประเทศเล็กๆประเทศหนึ่งจะสามารถต่อสู้เพื่อปกป้องเอกราชของชาติเขาไว้ได้ถึงสองครั้งสองคราติด ๆ กัน และชาติที่เขาต่อสู้ด้วยก็เป็นมหาอำนาจทั้งนั้น

เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๑๒ ประธานาธิบดีไฮจิมีนทร์ ท่านผู้นำที่ปรีชาสามารถ วีรบุรุษผู้ปลดแอกประเทศชาติ นักรบคอมมิวนิสต์สากลชั้นยอด บุคคลดีเด่นด้านวัฒนธรรมของมวลมนุษยชาติ ได้จากชนชาวเวียดนามหัวนินรันตร์ เหลือไว้แต่ความเศร้าเสียดายให้แก่ประชาชนเวียดนามและเพื่อนมิตรทั่วโลก ตอบรับความปรารถนาอย่างที่สุด ของสมาชิกพรรค นายทหารทั่วกองทัพ และประชาชนเวียดนามในทั่วประเทศ คณะกรรมการเมืองศูนย์กลาง

พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ได้มีมติว่า ด้วยจิตใจอันเคารพรักษาที่สุดมิได้ต่อท่านประธานาธิบดีไฮจิมีนทร์ พวกเราต้องปฏิบัติภารกิจที่ดีที่สุดในการเก็บรักษา ร่างของท่านประธานาธิบดีในระยะยาวและสร้างสุสานให้กับท่าน

ปัจจุบันนี้บริเวณเขตสุสานลุงโฮ เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจที่สุดของกรุงฮานอย และทั่วประเทศเวียดนาม โดยเฉพาะคนเวียดนามที่มาจากต่างจังหวัด เวลาที่พวกเขามาเยือนฮานอย จะต้องแวะมาเยือนสุสานลุงโฮ เพราะว่าการมาสักการะลุงโฮ ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ดีงาม เป็นการแสดงความกตัญญูรู้คุณต่อวีรบุรุษของชาติ รู้จักรักหาความเป็นมาของตนเอง เป็นขวัญและกำลังใจและเป็นความภาคภูมิใจของลูกหลานเวียดนามทุกคน ภาพของคนชรา ลูกเล็กเด็กแดง ประชาชนคนธรรมดา พนักงานข้าราชการ ถึงแม้สถานภาพของแต่ละคนจะต่างกัน แต่เมื่อทุกคนมาสักการะที่สุสานของลุงโฮ จะรู้สึกปลอดภัยสงบสบาย สงบร่มเย็น ชาวต่างชาติจำนวนมากที่มาเยือนเวียดนามและได้มาคารวะที่สุสานลุงโฮต่างมีความรู้สึกตรงกันว่า น้อยมากที่จะหาผู้นำในโลกที่ประชาชนเคารพรักมากเท่ากับลุงโฮ นอกจากกิจกรรมการมาเคารพสุสานแล้ว หน้าสุสานลุงโฮเป็นลานกว้างมีชื่อเรียกว่าจัตุรัสบาติงห์ ยังมีกิจกรรมการชุมนุมสวนสนามของเหล่าทหารและประชาชนเวียดนามในโอกาสครบรอบ สำคัญ เช่น วันชาติเวียดนาม เป็นต้น มีการแสดงทางศิลปวัฒนธรรมและการละเล่นพื้นเมืองในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ ด้วย ในช่วงไม่กี่ปีมานี้คู่รักชายหญิงคนรุ่นใหม่ได้มีธรรมเนียมปฏิบัติใหม่เกิดขึ้น นั่นคือการวางช่อดอกไม้เคารพที่หน้าสุสานลุงโฮ ในวันแต่งงานของพวกเขา นับเป็นธรรมเนียมที่ดีมีสาระทีเดียว ทุกวันเวลาเช้าและเย็นจะมีพิธีเคารพธงชาติหน้าสุสานลุงโฮด้วย ภาพของประเทศชาติกับผู้นำอันเป็นที่รักผสมผสานสอดคล้องยิ่งเพิ่มคุณค่าความเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของสุสานลุงโฮและจัตุรัส

บาดึงให้ได้เป็นอย่างดี

โฮจิมินห์ เป็นผู้กล้าที่เข้มแข็ง มุ่งมั่น และเป็นนักอุดมคติที่ไม่เคยมั่งใหญ่ใฝ่สูง ใช้ชีวิตเรียบง่าย สมถะ สวมเสื้อผ้าง่าย ๆ อาศัยในบ้านไม้หลังเล็ก ใช้เวลาว่างวาดรูปและเขียนบทกวี อ่อนน้อมถ่อมตน แต่มั่นคงในอุดมการณ์ ตลอดระยะเวลาของการต่อสู้ยาวนาน โฮจิมินห์ แก้ไขปัญหาความขัดแย้งอุปสรรคต่าง ๆ และก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำที่ได้รับการยอมรับ เขามีทั้งความมุ่งมั่น อดทน และชาญฉลาด เป็นนักอุดมคติที่ไม่เคยแสดงออกถึงความมั่งใหญ่ใฝ่สูงเยี่ยงผู้นำทางการเมืองโดยทั่วไป แม้จะขึ้นมาเป็นประธานาธิบดีแล้วก็ยังใช้ชีวิตที่เรียบง่ายเกือบจะเหมือนนักบุญ แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าเรียบ ๆ ไร้เครื่องประดับยศใด ๆ สวมรองเท้าแตะทำด้วยยางรถยนต์ อยู่บ้านไม้หลังเล็ก ๆ นอนเตียงไม้แข็ง ๆ กินอาหารที่ประกอบไปด้วยข้าวและผักธรรมดา ใช้เวลาส่วนหนึ่งวาดรูปและเขียนบทกวี เขาปฏิเสธที่จะไม่เดินทางไปรับเครื่องยศชั้นสูงสุด ซึ่งสหภาพโซเวียตจะมอบให้ โดยกล่าวว่า เขาจะรับมันได้ก็ต่อเมื่อสหรัฐฯ ออกไปพ้นเวียดนามแล้วเท่านั้น แม้ โฮจิมินห์ จะจากไปนานแล้ว แต่เขาก็ยังสามารถครองใจ

ประชาชนชาวเวียดนามไว้ได้อย่างเหนียวแน่น โลกสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ไม่ได้โหดร้ายเลวทราม หรือน่าหวาดกลัวอย่างที่มหาอำนาจฝั่งโลกเสรีชิงชังและรังเกียจ ขนาดนายกรัฐมนตรีมาเลเซียผู้ปักธงอยู่ข้างโลกเสรีมาตลอดยังต้องบอกว่า ไม่ว่าโฮจิมินห์จะเป็นยังไง และทำผิดอะไรไปบ้าง แต่เขาก็เป็นหนึ่งในมหาบุรุษแห่งศตวรรษนี้อย่างไม่ต้องสงสัยและเขาควรได้รับเกียรติในสิ่งที่เขาทำมา แม้ประเทศในโลกเสรีจะบอกว่าเป็นความผิดพลาดก็ตาม ด้วยเหตุนี้ ชาวเวียดนามจึงรักและศรัทธาเขามาก และได้ยกย่องให้เป็น “บิดาแห่งเวียดนาม” และในปี ๒๕๓๐ องค์การยูเนสโกได้ประกาศให้เขาเป็นบุคคลสำคัญของโลก ต่อมาได้กำหนดให้วันเสียชีวิตของเขา เป็น “วันชาติเวียดนาม” และเปลี่ยนชื่อเมืองไซ่งอน (Saigon) เป็น “โฮจิมินห์ซิตี้” (Ho Chi Minh City) เพื่อเป็นเกียรติแก่เขาด้วย

บรรณานุกรม

- ข้อมูลทั่วไปของประเทศเวียดนาม. สืบค้นจาก <http://th.wikipedia.org> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑)
- ประวัติโฮจิมินห์. สืบค้นจาก <http://th.wikipedia.org> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑)
- ประวัติศาสตร์ประเทศเวียดนาม. สืบค้นจาก <http://th.wikipedia.org> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑)
- “ลุงโฮ” วีรบุรุษเวียดนาม ทศพิทธาธรรมครองใจ. สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑)
- วันนี้ในอดีต ๑๙ พ.ค. ๒๔๓๓ วันเกิด ‘โฮ จิ มินห์’ บิดาแห่งเวียดนาม. สืบค้นจาก <http://www.komchadluek.net> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑)
- อรรถพล อุดร, ประธานาธิบดีโฮจิมินห์ ท่านผู้นำที่ปรีชาสามารถ วีรบุรุษผู้ปลดแอกประเทศไทย

Why Do We Say What We Say?

ก่อนที่จะตอบคำถาม “ทำไมเราถึงพูดสิ่งที่เราพูด” ตามที่ขอบทความข้างต้น ผู้เขียนขอนำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาเป็นพื้นฐานให้เกิดความเข้าใจคุณลักษณะที่เป็นสากล (**Universal**) ของภาษาเสียก่อนคือ ๑. มีความสร้างสรรค์ (**Creativity**) ภาษาสามารถปรับเปลี่ยนไปตามนวัตกรรม ความแปลกใหม่ของความคิด ประสบการณ์ และสถานการณ์ในชีวิตมนุษย์ ๒. มีความสมมติเป็นเกณฑ์ (**Arbitrariness**) (นิรเกณฑ์) : คำนิยามศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน นั่นก็คือไม่มีความสัมพันธ์ที่เป็นธรรมชาติระหว่างรูปแบบของคำและความหมาย ๓. ความเป็นหน่วยที่แยกแยะได้ชัดเจน (**Discreteness**) หน่วยของภาษามีขอบเขตที่แบ่งแยกได้ชัดเจน หน่วยใหญ่กว่าทางภาษาศาสตร์ประกอบไปด้วยหน่วยที่เล็กกว่าลงไป ๔. มีความเปลี่ยนแปลง (**Mutability**) คุณลักษณะของภาษาคือเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา ๕. มีการเข้าถึงได้ยาก (**Inaccessibility**) นั่นก็คือคือความรู้ทางภาษาศาสตร์โดยส่วนใหญ่เป็นเรื่องของจิตใต้สำนึก เราไม่อาจหยั่งเข้าไปรับรู้ในจิตของผู้พูดได้ พื้นฐานทางภาษาศาสตร์เบื้องต้นเกี่ยวกับคุณลักษณะสากลของภาษาทุกภาษาในโลก ถึงแม้ผู้สนใจภาษาโดย

ทั่วไปที่ไม่ได้ศึกษาวิชาภาษาศาสตร์จะเข้าใจได้ไม่ลึกซึ้งในทันที แต่ก็ยังต้องกล่าวถึงเพราะจะสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องภาษาที่เราสงสัยได้อย่างกว้างขวาง เช่นกรณีที่ผู้เขียนไปรอยไถ่เป็นหัวเรื่องเป็นต้น ในภาษาอังกฤษที่ผู้คนสนใจศึกษาหาความรู้ เพิ่มพูนทักษะต่าง ๆ นานา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์สำนวน สำเนียง และเรื่องจิตภาวะอื่น ๆ ในภาษานั้นบ่อยครั้งที่เดียวที่เรามีความสงสัยว่าเหตุใดเราจึงพูดอย่างที่เราพูด เราอาจที่กักเอาโดยใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมามาน่าจะเป็นเช่นนั้นเช่นนี้ เมื่อค้นคว้าไปนาน ๆ ก็จะพบว่าเราเดาถูกบ้างผิดบ้าง ก็เกิดความสนุกสนานในการเก็บเกี่ยวภาษาไปเรื่อย ๆ ตัวอย่างที่ยกมาให้เห็นได้มีมากมาย หากเราขอมเปิดใจรับรู้และเข้าใจลักษณะสากลของภาษาที่อาร์มภพทมาข้างต้นเราก็จะเป็นผู้ใช้ภาษาที่มีความเข้าใจแยบยลและใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างของคุณลักษณะทางภาษาที่เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา (**Mutability**) ที่เห็นได้ชัดเจนในภาษาอังกฤษก็คือการเพิ่มคำศัพท์ใหม่เข้ามาในภาษาเป็นจำนวนมากอันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีสิ่งประดิษฐ์

ใหม่ ๆ นวัตกรรมและแนวความคิดด้านต่าง ๆ ศัพท์เหล่านี้เรียกว่า **Neologisms** ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาเราได้เห็นคำเช่น **internet, email, cloning, genetic engineering** และอื่น ๆ อีกมากมาย คำศัพท์เหล่านี้จะคืบคลานเข้ามาในภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง หากเรายังอ่านเขียนอยู่ตลอดเวลา ตัวอย่างคำที่ใช้กันมากขึ้นของ **Social Networking and Technology Neologisms** ก็มีเช่น

๑. **Google (V) to use an online search as the basis for looking up information on the World Wide Web** จะเห็นได้ว่าคำกริยานี้ถูกนำมาใช้ทั้งในการพูดและเขียนเนื่องจาก **“Google”** เป็น **Search Engine** ที่ผู้ใช้ **Social Networking** รู้จักกันดี และเมื่อมี **verb to google** ได้ เราก็จะเห็นคำนี้แปลงเป็น คำคุณศัพท์ (**Adjective**) ได้ นั่นก็คือ คำว่า **Ungoogleable: a term for something that cannot be “googled” (cannot be found easily using the web search engine)** เมื่อเราค้นหาสิ่งที่เราต้องการไม่พบ เราก็จะกล่าวว่าสิ่งนั้น **“ungoogleable”**

๒. **Crowdsourcing: the activity of getting a large group of people to contribute to a project or task, especially by using a website where people can make contributions; for example, online proofreading services**

Crowdsourcing เป็นปฏิบัติการที่เริ่มแพร่หลายใน **Social Networking** โดยการทำให้กลุ่มคนมาช่วยกันปฏิบัติการกิจให้สำเร็จลุล่วงสู่เป้าหมายเดียวกัน ทั้งทางด้านนวัตกรรม การแก้ไขปัญหา การทำงานให้มีประสิทธิภาพในองค์กรและอุตสาหกรรมหลายประเภท ตัวอย่างประโยชน์ของ **Crowdsourcing** ในด้านธุรกิจก็มีเช่นใช้เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพทางธุรกิจทำให้องค์กรสามารถใช้ประโยชน์จากความคิดสร้างสรรค์และความรู้ของผู้ใช้บริการหรือผู้สนใจในธุรกิจนั้น ๆ เพื่อมาส่งเสริมและทำให้บริษัทเติบโตก้าวหน้าได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เช่น

การณรงค์ทางการตลาด การค้นคว้าหาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ การหาทางแก้ไขภาวะติดตันทางธุรกิจ ผู้บริโภคขององค์กรต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะเสนอแนวทางต่าง ๆ ที่สำคัญและคำตอบที่องค์กรปรารถนาโดยเต็มใจ ผู้บริโภคอาจได้รับการขอบคุณด้วยรางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ

๓. **Geobragging: repeated status updates noting your location in an attempt to get attention or make other people jealous**

ในยุค **Social Networking** เฟื่องฟู ผู้คนที่อยู่ใน **Social Networking Community** ที่เดินทางไปหลากหลายจุดหมายก็มักจะชอบแสดงถิ่นที่อยู่ของตนเองให้ผู้อื่นทราบด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานา นิยามคำศัพท์นี้เป็นการตีความของเจ้าของภาษาเนื่องจากพฤติกรรมการทำซ้ำ ๆ ซาก ๆ ของผู้ใช้ **Social Network**

๔. **App: Software application for a smartphone or tablet computer**

คำศัพท์บัญญัติใหม่นี้เป็นที่รู้จักอย่างดีของผู้คนที่ยังไม่ยอมจำนนต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ถ้าใครยังใช้ **Smart Phone** หรือ **Tablet** ชนิดต่าง ๆ อยู่ ก็ต้องเข้าใจว่า **“App”** คืออะไร หากไม่ยุ่งเกี่ยวกับ apps ต่าง ๆ นานา อุปกรณ์ราคาแสนแพงของท่านก็จะไร้ค่าไม่คุ้มราคาแพง ๆ ที่ท่านจ่ายเงินมาแน่นอน

๕. **Troll: An individual who posts inflammatory, rude, and obnoxious comments to an online community**

เคยมีเพื่อนร่วมงานของผู้เขียนแฉะเวียนมาถามคำศัพท์ที่ภาษาไทยเรียก “นักเลงคีย์บอร์ด” ซึ่งหมายถึงผู้ที่ชอบใช้แป้นพิมพ์เป็นที่ระบายอารมณ์ในการออกความคิดเห็นใน **Social Network** ใช้คำหยาบเป็นอาวุธ พูดจาใส่ร้าย ยุยงปลุกปั่น ก่อให้เกิดความเกลียดชังเป็นวงกว้าง บังเอิญวันนั้นมีเจ้าของภาษาอยู่ในวงสนทนา จึงได้คำตอบอย่างรวดเร็ว ผู้เขียนนึกถึงที่มาที่ไปของคำว่า **“Troll”** ผู้

เขียนเคยมีตุ๊กตา Troll ที่เพื่อนชาวต่างชาติให้เป็นของขวัญ หน้าตาอัปลักษณ์พิกลอยู่พอควร ในช่วงเวลานั้นคือยุค 1980's เป็นเรื่องชวนหัวเสียมากกว่า เพราะมีทั้งการ์ตูนและภาพยนตร์เกี่ยวกับ Troll อยู่พอสมควร

คำนิยามของ Troll คือ a mythical, cave dwelling being depicted in folklore as either a giant or a dwarf, typically having a very ugly appearance ส่วนคำจำกัดความใน Internet Slang ก็คือ A troll is a person who sows discord on the Internet by starting quarrels or upsetting people, by posting inflammatory, extraneous, or off-topic messages in an online community with the intent of provoking readers into an emotional response or of otherwise disrupting normal, on-topic discussion, often for the troll's amusement.

ศัพท์บัญญัติเกี่ยวกับ Troll นี้ อาจมาจากลักษณะนิสัยของ Troll ในภาพยนตร์การ์ตูน ซึ่งมักอยู่ในสภาวะมีความสุข บันเทิงเรีงรมย์ตลอดเวลา ร้องเพลง เต็มราทั้งวัน แต่ Troll ก็มีความทุกข์จากการต้องหนีไม่ไหว พวก Bergens ที่เป็นสิ่งมีชีวิตที่ใหญ่กว่าและมีแต่ความทุกข์มาจับกิน ซึ่งการกิน Troll จะทำให้ Bergens มีความสุขได้เหมือนพวก Trolls ผู้เขียนค้นคว้ามาถึงตอนนี้ก็เริ่มสับสนว่าทำไมจึงไม่เรียก “นักเลงคีย์บอร์ด” ว่า Bergens แต่ก็ยุติความคิดไว้เท่านี้เพราะวัฒนธรรม Troll ไม่ใช่เรื่องใกล้ตัวคนไทย

รูปภาพตัวอย่างของ Troll ที่เป็นตุ๊กตาก็น่ารักดี ไม่ได้อัปลักษณ์น่าเกลียดน่ากลัวเหมือนรูปที่ถ่ายทอดมาจากคำบรรยายในแบบ Mythical Appearance อาจสรุปได้ว่าพวก “นักเลงคีย์บอร์ด” เป็นพวกน่าเกลียดน่ากลัวเหมือนหน้าตา Troll นี้เอง

๖. Ego surfer: A person who boosts his ego by searching for his own name on Google

and other search engines.

ผู้เล่น Social Network จำนวนไม่น้อยต้องยอมรับว่าเคยค้นหาชื่อตนเองใน Search Engines ต่าง ๆ อาจเป็นด้วยความอยากรู้อยากเห็น หรือวัตถุประสงค์อื่น ๆ

นอกจาก Social Networking and Technology Neologisms แล้วก็ยังมี Popular Culture Neologisms เช่น ๑. Brangelina: used to refer to supercouple Brad Pitt and Angelina Jolie คำศัพท์ใหม่นี้อาจเป็นตัวอย่งคำศัพท์ที่อยู่ได้ไม่นานเนื่องจากความเปลี่ยนแปลงทางสถานะภาพการสมรส การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน

๒. Metrosexual: A man who dedicates a great deal of time and money to his appearance ในยุคที่ความเท่าเทียมทางเพศและสิทธิในการเลือกแสดงออกทางเพศสภาพให้ตรงกับ ความปรารถนาของแต่ละบุคคลอยู่ในช่วงขาขึ้น เราก็จะเห็นเพศชายใช้สิทธิสภาพส่วนบุคคลในการดูแลหน้าตา ร่างกาย อย่างเต็มพ่าเต็มไหล่เพศหญิง เครื่องสำอางที่เคยเป็นของเพศหญิงเท่านั้นก็มีคู่แข่งทางการตลาดเพิ่มขึ้นมาอย่างทัดเทียม เครื่องประติณโคมของสตรีเพศทุกชนิด นูรูษเพศก็ซื้อหาในแบบฉบับของตนเองได้ไม่น้อยหน้ากัน

๓. Muffin Top: This refers to the (often unsightly) roll of fat the appears on top of trousers that feature a low waist

หลายคนคงรู้จักอาหารเข้าแบบฝรั่งที่หาซื้อได้ในร้านอาหารจานด่วน รูปร่างของ Muffin มีส่วนบนที่ฟูออกด้านข้างเหมือนขนมถั่วฟูของไทยเรา

เจ้าของภาษานำเอาสิ่งที่เห็นใกล้ตัวมาสร้างคำศัพท์ใหม่ให้เกิดภาพพจน์ในการใช้ภาษาที่เราเรียกว่า อุปมาอุปมัย (**Metaphor**) คนเริ่มอ้วนปึกเฮอร์เริ่มใหญ่ห้อยออกมา ยิ่งใส่กางเกงเฮอร์ดำก็ยิ่งเห็นชัดเจนขึ้น มองดูเหมือนส่วนยอดของ **Muffin** อย่างไรก็ตามอย่างนั้น นี่เองจึงเป็นที่มาของสำนวน **Muffin Top** ภาษาทุกภาษามีคุณลักษณะที่สร้างสรรค้อย่างที่กล่าวมาข้างต้น หากผู้สนใจภาษาสังเกตและสืบค้นต่อก็คงจะเกิดความสนุกสนานได้ไม่แพ้ความบันเทิงในรูปแบบอื่น ๆ

๔. **BFF: stands for best friends forever. Used to state how close you are to another individual.**

คนรุ่นอายุสักสามสิบห้าลงมาจะคุ้นชินกับการใช้ตัวอักษรย่อในการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (**Email**), **Twitter**, **Social Networking** ทั้งหลาย คำย่อเช่นนี้มีมากมาย ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสาร คำย่อจำนวนไม่น้อยที่กลายเป็นคำที่ถูกนำมาใช้ในการพูดจากัน **BFF** เป็นเพียงตัวอย่างให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของภาษาเนื่องด้วยกาลเวลา สภาพแวดล้อม และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่หยุดหย่อน

๕. **Chilax: To calm down or relax, it is a slang term used when someone is starting to get uptight about something that is happening.**

ตัวอย่างสุดท้ายของ **Neologisms** ที่เกิดมาจาก **Popular Culture** ก็คือการสร้างคำใหม่โดยการรวมส่วนของคำที่มีอยู่แล้วให้เกิดคำใหม่และความหมายใหม่ ในทางภาษาศาสตร์จะเรียกขบวนการนี้ว่า “**Blending**” “**Chilax**” น่าจะมาจากคำว่า **Chill+Relax** การสร้างคำจากขบวนการ “**Blending**”

ในภาษาอังกฤษที่ทราบกันดีอยู่แล้วและมีมานานพอสมควรก็เช่น **brunch** มาจาก **breakfast+lunch smog** มาจาก **smoke+fog motel** มาจาก **motor+hotel biotech** มาจาก **biology+technology** เป็นต้น

การค้นคว้าอันนำมาสู่การสาธยายเรื่องภาษานั้นสามารถทำได้หลากหลายแง่มุม ผู้ที่มีความสนใจสามารถทำการค้นคว้าได้ด้วยตนเอง การค้นคว้าทำให้เราต้องอ่านเพิ่มเติมมากมายจากหลายแหล่ง จากเรื่องหนึ่งนำไปสู่อีกเรื่องหนึ่ง ความรู้จะบังเกิดในช่วงขบวนการอ่านนี่เองไม่ว่าจะอ่านจากหนังสือหรือ **Internet** และผลพลอยได้ก็คือความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ข้อมูลที่เราได้มา ส่วนผลผลิตสุดท้ายก็คือการถ่ายทอดไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการบอกเล่าหรือเขียนสาธยายก็สุดแท้แต่ผู้เขียนเห็นว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์กับผู้อ่านในทางกว้างขวาง และครั้งนี้ก็เช่นกัน ผู้เขียนคิดว่าได้บอกเล่าเรื่องที่มีประโยชน์ในการรับรู้ อาจจะยังไม่หมด ขอติดไว้เป็นบทความครั้งหน้าก็แล้วกัน

References: ภาพจาก Internet Images, WIKIPEDIA, ศัพท์ภาษาศาสตร์ฉบับราชบัณฑิต

เสนาศึกษา

พลเอก ทรงพล ไพนุพงศ์

ภาพกราฟิกแผนที่ประเทศปากีสถานพร้อมด้วยเมืองที่สำคัญ
ทางด้านตะวันออกคืออินเดียประเทศคู่ขัดแย้งติดต่อกันมาจนถึง ๗๑ ปี

ปากีสถาน

กับระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์ในอวกาศ

ทวีปเอเชียมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในหลายภูมิภาค พร้อมทั้งมีปฏิบัติการทางทหารขนาดใหญ่เกิดขึ้นหลายครั้งเป็นสงครามตามแบบแม้ว่าสงครามได้ยุติแล้ว แต่ความขัดแย้งยังคงมีอยู่เพียงแต่รอเวลาความขัดแย้งครั้งใหม่เมื่อสถานการณ์ในภูมิภาคมีความเกือกวม อินเดียและปากีสถานทั้งสองประเทศได้พัฒนาระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์ ประกอบด้วยขีปนาวุธพิสัยใกล้ (SRBM) ขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) และขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) พร้อมด้วยหัวรบนิวเคลียร์ มีอำนาจการทำลายล้างสูงแต่ความขัดแย้งยังคงอยู่... บทความนี้ กล่าวถึงปากีสถานกับระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์ที่จะนำเข้าสู่ประจำการในอวกาศ

๑. กล่าวทั่วไป

ปากีสถานมีพื้นที่ ๘๘๑,๙๑๓ ตารางกิโลเมตร ประชากร ๒๐๙.๙ ล้านคน และชายฝั่งทะเลยาว ๑,๐๔๖ กิโลเมตร เพื่อบ้านทางด้านทิศตะวันออกคือ อินเดีย มีพื้นที่ขนาด ๓,๒๘๗,๒๖๓ ตารางกิโลเมตร ประชากร ๑,๓๒๔.๑ ล้านคน และชายฝั่งทะเลยาว ๗,๕๑๖.๖ กิโลเมตร แนวชายแดนของสองประเทศ ปากีสถาน-อินเดีย ยาว ๒,๙๑๒ กิโลเมตร อินเดีย มีพื้นที่ขนาดใหญ่เป็นลำดับสองของเอเชีย รองจาก สาธารณรัฐประชาชนจีน ความยาวจาก ทิศตะวัน

ออก-ตะวันตก ขนาด ๒,๙๓๓ กิโลเมตร และความกว้างจากทิศ เหนือ-ใต้ ขนาด ๓,๒๑๔ กิโลเมตร

๒. ภัยคุกคามทางทหาร

ประเทศปากีสถานมีภัยคุกคามทางทหารคือประเทศอินเดีย ความขัดแย้งเกิดขึ้นในอดีตรวมทั้งสิ้น ๔ ครั้ง (พ.ศ. ๒๔๙๐ เรียกว่า สงครามแคชเมียร์ครั้งที่หนึ่ง พ.ศ. ๒๕๐๘ พื้นที่การรบบริเวณแนวชายแดนของสองบริเวณทางด้านปากีสถานตะวันตก พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นการรบขนาด

ภาพกราฟิกแผนที่ประเทศปากีสถานและอินเดีย ทะเลทรายธาร์ พื้นที่ ๒๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร (อินเดีย ๑๗๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร และปากีสถาน ๓๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร) เป็นเส้นแบ่งเขตแดนของสองประเทศ เป็นสถานที่ทดสอบระเบิดนิวเคลียร์ของทั้งสองประเทศ

ใหญ่พื้นที่การรบทางด้านปากีสถานตะวันออกใช้ เวลาทำการรบนาน ๑๓ วัน นำมาสู่เกิดประเทศใหม่คือ บังกลาเทศ และปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เรียกว่าสงครามที่คาร์กิล รัฐจัมมู และแคชเมียร์ ทำการรบนาน ๒ เดือน) จากปฏิบัติการทางทหารขนาดใหญ่หลายครั้งมีผลกระทบต่อความมั่นคงระดับภูมิภาคและในระดับโลก เวลาต่อมาต่างก็ได้เร่งรัดพัฒนาระบบอาวุธตามแบบและระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์ให้มีความทันสมัยทั้งสามกองทัพ

กองทัพอินเดียมีกองกำลังทางยุทธศาสตร์ (Strategic Forces Command; SFC) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อบังคับบัญชากองกำลังทางยุทธศาสตร์ของทั้งสามกองทัพคือ กองทัพบก กองทัพอากาศ และกองทัพอากาศ ขีปนาวุธที่สำคัญคือ ขีปนาวุธพิสัยไกลแบบพริทวิ-๑ (Prithvi-I) น้ำหนัก ๔,๔๐๐ กิโลกรัม ระยะยิงไกล ๑๕๐ กิโลเมตร ติดตั้งบนยานยนต์ ประจำการกองทัพบก ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้พัฒนาเป็นรุ่นพริทวิ-๒ (Prithvi-II) ระยะยิงไกล ๒๕๐-๓๕๐ กิโลเมตร ประจำการกอง

ทัพอากาศ และพริทวิ-๓ (Prithvi-III) ยาว ๘.๕๖ เมตร น้ำหนัก ๕,๖๐๐ กิโลกรัม ระยะยิงไกล ๓๕๐-๖๐๐ กิโลเมตร ประจำการกองทัพอากาศ ทำการยิงทดสอบครั้งแรกปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ผลิตรวม ๓๐ หน่วย ขีปนาวุธรุ่นใหม่แบบอัคนี-๑ (Agni-I) น้ำหนัก ๑๒,๐๐๐ กิโลกรัม หัวรบหนัก ๑,๐๐๐-๒,๕๐๐ กิโลกรัม (หัวรบนิวเคลียร์ขนาด ๑๕-๒๕๐ กิโลตัน) ยาว ๑๕.๐ เมตร ติดตั้งบนยานยนต์ และระยะยิงไกล ๗๐๐-๙๐๐ กิโลเมตร ประจำการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผลิตทั้งสิ้น ๑๒ หน่วย ขีปนาวุธรุ่นใหม่แบบอัคนี-๒ (Agni-II) น้ำหนัก ๑๖,๐๐๐ กิโลกรัม หัวรบหนัก ๑,๐๐๐ กิโลกรัม (หัวรบนิวเคลียร์ขนาด ๑๕-๒๕๐ กิโลตัน) ยาว ๒๑.๐ เมตร ติดตั้งบนยานยนต์ และระยะยิงไกล ๒,๐๐๐-๓,๕๐๐ กิโลเมตร ประจำการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ขีปนาวุธพิสัยกลางแบบอัคนี-๓ (Agni-III) น้ำหนัก ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม หัวรบหนัก ๒,๕๐๐ กิโลกรัม (หัวรบนิวเคลียร์ขนาด ๑๕-๒๕๐ กิโลตัน) ยาว ๑๗.๐ เมตร ติดตั้งบน

ขีปนาวุธแบบชาฮี-๑ (Shaheen-I) กองทัพอากาศ ระยะยิงไกล ๗๕๐ กิโลเมตร หัวรบขนาด ๑,๐๐๐ กิโลกรัม น้ำหนัก ๙,๕๐๐ กิโลกรัม ยาว ๑๒.๐ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๐ เมตร และติดตั้งระบบนำวิถี

ขีปนาวุธพิสัยกลางแบบชาฮีน-๓ (Shaheen-III) กองทัพอากาศ ระยะเวลา ๒,๗๕๐ กิโลเมตร ความเร็ว ๑๘ มัค และมีระบบนำวิถี

ยานยนต์ วิถีโคจรสูง ๔๕๐ กิโลเมตร และระยะยิงไกล ๓,๕๐๐-๕,๐๐๐ กิโลเมตร กองทัพอากาศอินเดียได้ทำการยิงทดสอบเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ประสบความสำเร็จในการยิง ปัจจุบันกำลังพัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลางรุ่นใหม่แบบอัคนี-๕ (Agni-V) น้ำหนัก ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม หัวรบหนัก ๑,๕๐๐ กิโลกรัม (หัวรบนิวเคลียร์) ยาว ๑๗.๕ เมตร ติดตั้งบนยานยนต์ ความเร็ว ๒๔ มัค และระยะยิงไกล ๕,๐๐๐-๘,๐๐๐ กิโลเมตร ทดสอบการยิงครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ประสบความสำเร็จในการยิง และทดสอบการยิงครั้งที่ห้าเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ระยะยิงไกล ๔,๙๐๐ กิโลเมตร ประสบความสำเร็จในการยิง กองทัพเรืออินเดียประจำการด้วยเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธขนาด ๖,๐๐๐ ตัน ขีปนาวุธรวม ๑๒ ท่อยิง (K-15 ระยะยิง ๑,๙๐๐ กิโลเมตร ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๕๓) เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ประจำการเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ มีฐานยิงขีปนาวุธใหม่เพิ่มขึ้น เป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์

อินเดียทดสอบระเบิดนิวเคลียร์ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ทำการทดสอบใต้ดินขนาด ๑๒ กิโลตัน ต่อมาทำการทดสอบระเบิดนิวเคลียร์รวมทั้งสิ้น ๘ ครั้ง (ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ขนาด ๔๓-๔๕

กิโลตัน) พื้นที่ทดสอบใต้ดินอยู่ที่ทะเลทรายธาร์ (Thar) ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ (ทะเลทรายธาร์ ติดต่อกับรัฐของอินเดียรวม ๔ รัฐ คือ ราชสถาน हरยาณา ปัญจาบ และคุชราต พร้อมทั้งส่วนของปากีสถานติดต่อกัน ๒ จังหวัดคือ สินธ์ และปัญจาบ)

๓. ปากีสถานกับระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์

๓.๑ ขีปนาวุธและหัวรบนิวเคลียร์

ภัยคุกคามทางด้านอาวุธยุทธศาสตร์ เป็นผลให้กองทัพปากีสถานพัฒนาขีปนาวุธพิสัยใกล้รุ่นฮัทฟ-๑ (Hatf-I) ระยะยิงไกล ๗๐ กิโลเมตร น้ำหนัก ๑,๕๐๐ กิโลกรัม หัวรบขนาด ๕๐๐ กิโลกรัม (ชนิดไม่นำวิถี) ยาว ๖.๐ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๕๖ เมตร ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงแข็ง และติดตั้งบนยานยนต์ ประจำการกองทัพบกปี พ.ศ. ๒๕๓๒ พัฒนาเป็นรุ่นฮัทฟ-๑เอ (Hatf-IA) มีระยะยิงไกล ๑๐๐ กิโลเมตร ประจำการกองทัพบกปี พ.ศ. ๒๕๓๘ พัฒนาเป็นรุ่นฮัทฟ-๑บี (Hatf-IB) ติดตั้งระบบนำวิถี ประจำการกองทัพบกปี พ.ศ. ๒๕๔๔ หน่วยงานหลักในการพัฒนาขีปนาวุธคือ เคอาร์ทแอล (Kahuta Research Laboratories; KRL) ตั้งอยู่ที่จังหวัดปัญจาบ และหน่วยงานวิจัยอวกาศ (Space Research Commission) ตั้งอยู่ที่จังหวัดสินธ์ พัฒนาเป็นรุ่นฮัทฟ-๓ กาช์นาวิ (Ghaznavi/Hatf-III) ระยะยิงไกล ๓๒๐ กิโลเมตร น้ำหนัก ๕,๒๕๖ กิโลกรัม หัวรบขนาด ๗๐๐ กิโลกรัม ยาว ๙.๖๔ เมตร และติดตั้งบนยานยนต์ ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ผลิตขึ้น ๓๐ หน่วยยิง พัฒนาเป็นรุ่นฮัทฟ-๔ (Hatf-IV) ระยะยิงไกล ๗๕๐ กิโลเมตร น้ำหนัก ๙,๕๐๐ กิโลกรัม หัวรบขนาด ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ยาว ๑๒.๐ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๐ เมตร มีระบบนำวิถี และติดตั้งบนยานยนต์ ประจำ

ขีปนาวุธรุ่นใหม่ของบาบิล (Ababeel) ขีปนาวุธพิสัยกลาง มีระยะยิงไกล ๒,๒๐๐ กิโลเมตร มีระบบนำวิถี หัวรบระเบิดแรงสูง (หรือหัวรบนิวเคลียร์) ชนิดหลายหัวรบ เปิดเผยข้อมูลวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

การกองทัพบกปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เรียกว่าซาฮีน-1 (Shaheen-I/Hatf-IV) ระยะยิงไกลเพิ่มขึ้นเป็น ๙๐๐ กิโลเมตร น้ำหนัก ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม มีชื่อเรียกใหม่ว่าซาฮีน-1เอ (Shaheen-IA/Hatf-IV) ทดสอบการยิงขีปนาวุธซาฮีน-1 (Shaheen-I/Hatf-IV) วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประสบความสำเร็จในการยิงทดสอบ ทดสอบการยิงอีกครั้ง เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ปากีสถานเริ่มต้นแนวความคิดพัฒนาระเบิดนิวเคลียร์ในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หลังจากสงครามในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ (สงครามที่ต้องสูญเสียดินแดนปากีสถานตะวันออก เป็นประเทศใหม่คือ บังกลาเทศ) สมัยของประธานาธิบดีซัลฟีการ์ อาลี บุตโต (Zulfikar Ali Bhutto) ประธานาธิบดีลำดับที่สี่ อยู่ในตำแหน่งระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๑๖ โครงการพัฒนาระเบิดนิวเคลียร์มีความก้าวหน้าได้ทดสอบหัวรบนิวเคลียร์ครั้งแรก (ใต้ดิน) เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ หัวรบขนาด ๓๒ กิโลตันทำการทดสอบหัวรบนิวเคลียร์อีก ๖ ครั้ง (ครั้งที่หก เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ หัวรบขนาด ๑๕ กิโลตัน) สำหรับติดตั้งหัวรบของขีปนาวุธทดแทนของเดิมคือหัวรบดินระเบิดแรงสูง หัวรบใหม่เป็นหัวรบนิวเคลียร์ที่มีอำนาจการทำลายล้างสูง ผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหัวรบนิวเคลียร์

คือดอกเตอร์ เอ คิว ข่าน (Dr.Abdul Qadeer Khan) เกิดเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๙ เมืองโฆพาด (อังกฤษยังปกครองอินเดีย) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาฟิสิกส์จากมหาวิทยาลัยการาจี พ.ศ. ๒๕๐๓ ศึกษาต่อที่ประเทศเยอรมนีและประเทศเนเธอร์แลนด์ เดินทางกลับสู่ประเทศปากีสถาน ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ โครงการการพัฒนาหัวรบนิวเคลียร์ของประเทศปากีสถานเรียกว่าโปรเจกซ์-๗๐๖ (Project-706) เริ่มต้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๒๖

พัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลางฮาทฟ์-๕ (Hatf-V/Ghauri-I) มีระยะยิงไกล ๑,๒๐๐-๑,๕๐๐ กิโลเมตร น้ำหนัก ๑๕,๘๐๐ กิโลกรัม หัวรบระเบิดแรงสูง(หรือหัวรบนิวเคลียร์) ยาว ๑๕.๙ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๓๕ เมตร ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงเหลว วิถีโคจรสูง ๓๕๐ กิโลเมตร มีระบบนำวิถี และติดตั้งบนยานยนต์ ประจำการเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นเทคโนโลยีมาจากขีปนาวุธแบบโรดอง-๑ (Rodong-1) ประเทศเกาหลีเหนือประจำการปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ทดสอบการยิงเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ประสบความสำเร็จ พัฒนาเป็นรุ่นฮาทฟ์-๕เอ (Haft-VA/Ghauri-II) น้ำหนัก ๑๗,๘๐๐ กิโลกรัม หัวรบหนัก ๑,๒๐๐ กิโลกรัม (หัวรบนิวเคลียร์ ๑๕-๓๐ กิโลตัน) และระยะยิง ๑,๕๐๐-

ขีปนาวุธพิสัยใกล้ รุ่นพริทวิ-๒ (Prithvi-II) น้ำหนัก ๔,๖๐๐ กิโลกรัม ยาว ๘.๕๖ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๑๐ เซนติเมตร และระยะยิงไกล ๒๕๐-๓๕๐ กิโลเมตร ประจำการกองทัพอากาศอินเดีย

ขีปนาวุธพิสัยกลางแบบอัคนี-๕ (Agni-V) น้ำหนัก ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม ยาว ๑๗.๕ เมตร หัวรบหนัก ๑,๕๐๐ กิโลกรัม (หัวรบนิวเคลียร์) ติดตั้งบนยานยนต์ ความเร็ว ๒๔ มัค ระยะยิงไกล ๕,๐๐๐-๘,๐๐๐ กิโลเมตร กองทัพอินเดียเตรียมนำเข้าประจำการ

๑,๘๐๐ กิโลเมตร ทดสอบการยิงเมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ พัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลาง ฮาท์ฟ-๖ (Hatf-VI/Shahen-II) ระยะยิงไกล ๑,๕๐๐-๒,๐๐๐ กิโลเมตร น้ำหนัก ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม หัวรบระเบิดแรงสูง (หัวรบนิวเคลียร์) ยาว ๑๗.๕ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๔ เมตร ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงแข็ง มีระบบนำวิถี และติดตั้งบนยานยนต์ ประจำการกองทัพบก พ.ศ. ๒๕๕๗ ทดสอบการยิงเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

พัฒนาจรวดร่อนแบบบาเบอร์-๑ (Hatf-VII/Babur-I) น้ำหนัก ๑,๕๐๐ กิโลกรัม หัวรบขนาด ๔๕๐ กิโลกรัม (หัวรบนิวเคลียร์) ระยะยิง ๗๐๐ กิโลเมตร ประจำการกองทัพบกปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ปรับปรุงเป็นรุ่นบาเบอร์-๒ (Babur-II) ระยะยิงไกล ๗๕๐ กิโลเมตร ปรับปรุงเป็นรุ่นบาเบอร์-๓ (Babur-III) ระยะยิง ๔๕๐ กิโลเมตร นำเข้าประจำการกองทัพเรือ ทดสอบการยิงเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ระยะ ๗๐๐ กิโลเมตร ประสบความสำเร็จในการยิง และทำการทดสอบการยิงจรวดบาเบอร์-๓ (Babur-III) จากเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้าที่ระยะ ๔๕๐ กิโลเมตร เมื่อวันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ประสบ

ความสำเร็จในการยิง เป็นระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์ที่จะใช้ทำการยิงตอบโต้ และได้พัฒนาเป็นจรวดร่อนแบบบัด (Hatf-VIII/Ra'ad) น้ำหนักขนาด ๑,๑๐๐ กิโลกรัม หัวรบระเบิดแรงสูง (หรือหัวรบนิวเคลียร์) และระยะยิง ๓๕๐ กิโลเมตร ประจำการกองทัพอากาศ ทดสอบการยิงครั้งที่เจ็ด เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

๓.๒ กองกำลังทางยุทธศาสตร์

กองทัพอากาศอินเดียหน่วยงานควบคุมอาวุธทางยุทธศาสตร์เรียกว่าเอ็นซีเอ (National Command Authority; NCA) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ กองบัญชาการอยู่ที่กรุงอิสลามาบัด มีกำลังพลประมาณ ๒๑,๐๐๐ นาย ผู้บังคับบัญชาชั้นยศพลโท เพื่อจะควบคุมกองกำลังทางยุทธศาสตร์กองทัพบก (Army Strategic Forces Command; ASFC) กองบัญชาการตั้งอยู่ที่เมืองจรวานปินดี จัดตั้งเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ผู้บัญชาการชั้นยศพลโท กองกำลังทางยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ (Air Force Strategic Command; AFSC) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ ผู้บัญชาการชั้นยศพลอากาศโท กำลังรบคือฝูงบินขับไล่ที่ ๑๖ และฝูงบินขับไล่ที่ ๒๖ และ

จรวดร่อนบาเบอร์-๓ (Babur-III/Haft-VII) น้ำหนัก ๑,๕๐๐ กิโลกรัม หัวรบ ๕๕๐ กิโลกรัม (หรือนิวเคลียร์) ความเร็ว ๐.๘ มัค ระยะยิง ๕๕๐ กิโลเมตร ประจำการกองทัพเรือ (ทำการยิงจากเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้าชั้นอกุสต้า-๙๐ปี) ขนาด ๑,๗๖๐ ต้นประจำการ ๓ ลำ

กองกำลังทางยุทธศาสตร์กองทัพเรือ (Naval Strategic Forces Command; NSFC) กองบัญชาการตั้งอยู่ที่กรุงอิสลามาบัด จัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้บัญชาการชั้นยศพลเรือโท

๔. ระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์ใน อนาคต

๔.๑ ชาฮีน-๓ (Shaheen-III)

พัฒนาให้มีขีดความสามารถเพิ่มมากขึ้นเป็นรุ่นใหม่ของชาฮีน-๓ (Shaheen-III) ขีปนาวุธพิสัยกลาง มีระยะยิง ๒,๗๕๐ กิโลเมตร ความเร็ว ๑๘ มัค มีระบบนำวิถี และติดตั้งบนยานยนต์ (WS5

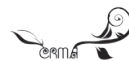
1200) ผลิตจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ทดสอบการยิงเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ทางตอนใต้ของประเทศบริเวณชายฝั่งทะเลอาระเบียประสบความสำเร็จในการยิงทดสอบ นำเข้าประจำการกองกำลังทางยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ (AFSC)

๔.๒ อบาบีล (Ababeel)

ต่อมาพัฒนาให้มีขีดความสามารถเพิ่มมากขึ้นเป็นรุ่นใหม่ของบาบีล (Ababeel) เป็นขีปนาวุธพิสัยกลาง มีระยะยิงไกล ๒,๒๐๐ กิโลเมตร มีระบบนำวิถี หัวรบระเบิดแรงสูง (หรือหัวรบนิวเคลียร์) ชนิดหลายหัวรบ และ ติดตั้งบนยานยนต์เปิดเผยข้อมูลวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ นำประจำการกองกำลังทางยุทธศาสตร์กองทัพบก (ASFC)

๕. บทสรุป

ความขัดแย้งของสองประเทศเพื่อนบ้านคือ อินเดีย-ปากีสถาน เป็นความขัดแย้งมายาวนานจากสงครามครั้งแรกติดต่อกัน ๗๑ ปี แต่ความขัดแย้งยังคงมีอยู่ เมื่อทั้งสองประเทศประจำการด้วยระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์ หรืออาวุธทำลายล้างสูง จึงทำให้ภูมิภาคเอเชียใต้มีความเสี่ยงภัยสูง การเจรจาเพื่อลดความขัดแย้งยังคงมีอยู่ แต่สถานการณ์แวดล้อมในภูมิภาคต้องอยู่ในภาวะสงบจึงจะทำให้ลดความขัดแย้งลง

บรรณานุกรม

๑. [en.wikipedia.org/wiki/National_Command_Authority_\(Pakistan\)](http://en.wikipedia.org/wiki/National_Command_Authority_(Pakistan))
๒. en.wikipedia.org/wiki/Agni-III
๓. en.wikipedia.org/wiki/Agni-I
๔. [en.wikipedia.org/wiki/Prithvi_\(missile\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Prithvi_(missile))
๕. en.wikipedia.org/wiki/Shahin-III
๖. en.wikipedia.org/wiki/Indo-Pakistani_wars_and_conflicts
๗. en.wikipedia.org/wiki/Project-๗๐๖
๘. en.wikipedia.org/wiki/Abdul_Qadeer_Khan
๙. en.wikipedia.org/wiki/Thar_Desert

หมายเหตุแห่งสยาม ราชวงศ์จักรี (CHAKRI MONARCH)

ตอนที่ ๔

ราชวงศ์จักรีนับถือว่าสืบเชื้อสายมาจาก ราชวงศ์พระร่วง (สมัยสุโขทัย) หรือราชวงศ์สุโขทัย (สมัยอยุธยา) ซึ่งเป็นราชวงศ์เดียวกัน นับตั้งแต่ สมเด็จพระมหาธรรมราชาธิราช (ขุนพิเรนทรเทพ) เจ้าพระยาโกษาธิบดี (ปาน) จนถึง สมเด็จพระชนกาทิบัติ (ทองดี) และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑ สถาปนาราชวงศ์จักรี ครองกรุงรัตนโกสินทร์ นั้น ลำดับราชวงศ์จักรีจึงตั้งต้นราชวงศ์ ตั้งแต่ สมเด็จพระชนกาทิบัติ (ทองดี)

กล่าวคือ สมเด็จพระชนกาทิบัติ (ทองดี) เป็นสมเด็จพระปฐมบรมมหาชนกแห่งปฐม กษัตริย์ราชวงศ์จักรี มีพระอัครชายา พระนามเดิม ว่า “ดาวเรือง” (บางแห่งว่าชื่อ “หยก”) เป็นพระธิดา ของพระยาอภัยราชา สมุหนายก ในกรุงศรีอยุธยา มีพระราชโอรส และพระราชธิดา ๗ พระองค์ นั่นคือ เป็น ราชสกุลชั้นที่ ๑ เป็นปฐมวงศ์ของพระราช วงศ์จักรี ดังนี้

ราชสกุลวงศ์ชั้นที่ ๑ ของราชวงศ์จักรี

พระอัครชายาเดิม (ดาวเรือง) มีพระโอรส พระธิดา ๕ พระองค์ดังนี้

(๑) สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิง กรมพระยาเทพ สุขาวดี (พ.ศ. ๒๒๗๒-๒๓๔๒) พระนามเดิม ว่า “สา” มีพระภักดาชื่อ หม่อมเสม เป็นที่พระอินทร รัक्षा เจ้ากรมพระตำรวจวังหน้าในสมัยกรุงศรี

อยุธยา ซึ่งถึงแก่กรรมในสมัยนั้น สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิง องค์นี้สิ้นพระชนม์เมื่อวันศุกร์ เดือน ๑๒ แรม ๑๐ ค่ำ ปีมะแม พ.ศ. ๒๓๔๒ พระชันษาได้ ๗๐ ปีเศษ

(๒) พระเจ้ารามณรงค์ ไม่ปรากฏพระนาม เดิมว่าอย่างไร ได้เข้ารับราชการเป็นทหาร เป็นขุน รามณรงค์ และสิ้นพระชนม์เสียตั้งแต่ครั้งกรุง ศรีอยุธยา

(๓) สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิง กรมพระศรีสุดา รักษ์ (พ.ศ. ๒๒๘๒-๒๓๔๒) พระนามเดิมว่าแก้ว มี พระภักดาชื่อเจ้าขรรค์เงิน ซึ่งถึงแก่อสัญกรรมก่อน แล้วในสมัยกรุงธนบุรี สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิงองค์นี้ สิ้นพระชนม์วันอาทิตย์ เดือน ๘ แรม ๑๑ ค่ำ ปี มะแม พ.ศ. ๒๓๔๒ มีพระชันษาได้ ๖๐ ปีเศษ

(๔) พระบาทสมเด็จพระบรมราชาธิราช รามาทิบัติ (พ.ศ. ๒๒๗๙-๒๓๕๒) พระนามเดิม ว่า “ทองด้วง” พระราชสมภพในแผ่นดินสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวบรมโกษฐ์ เมื่อวันพุธที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๒๗๙ ตรงกับวันพุธ เดือน ๔ แรม ๕ ค่ำ ปี มะโรง

ได้เข้ารับราชการเป็นมหาดเล็กในเจ้าฟ้า อุกุมพร กรมขุนพรพินิจ และอุปสมบทพร้อมสำนักวัด มหาทาสลายร่วมกับสมเด็จพระเจ้าตากสิน ต่อมาได้ รับการแต่งตั้งเป็นหลวงยกกระบัตร เจ้าเมืองราชบุรี ได้รับราชการเป็นพระราชวรินทร์เจ้ากรมพระตำรวจ นอกขวา เป็นพระยาอภัยรัตนฤทธิ จางวางพระ

ตำรวจฝ่ายขวา เป็นพระยายมราช เจ้าพระยาจักรี สมุหกลาโหม และสมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึก แม่ทัพในแผ่นดินกรุงธนบุรี ตามลำดับ

เมื่อมีชันษาได้ ๔๖ พรรษาได้ปราบจลาจล ในกรุงธนบุรี ได้เสด็จผ่านพิภพปราบดาภิเษกเป็น พระปฐมกษัตริย์ราชวงศ์จักรีในวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๓๒๕ ปีชวด ดำรงสิริราชสมบัติอยู่ ๒๘ พรรษา

พระองค์เสด็จสวรรคตเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๓๕๒ เดือน ๙ แรม ๑๓ ค่ำ ปี มะเส็ง พระชนมายุได้ ๗๓ พรรษา

พระนามที่ใช้เรียกกันแต่เดิมนั้นคือ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แผ่นดินตัน ต่อมาในรัชกาลที่ ๓ จึงได้อัญเชิญพระนามพระพุทธรูปที่รัชกาลที่ ๓ สร้างอุทิศถวายในพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม คือพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกย์ มาเป็นพระนามว่า พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ ๑ ภายหลังได้รับการยกย่องให้เป็นมหาราช จึงเรียก พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

(๕) สมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาท (พ.ศ. ๒๒๘๖-๒๓๔๖) พระนามเดิมว่า “บุญมา” ทรงพระราชสมภพในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกษฐ์ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๒๘๖ เดือน ๑๑ ขึ้น ๑ ค่ำ ปีกุน เวลา ๒ ยามเศษ

ได้เข้ารับราชการเป็นมหาดเล็กในเจ้าฟ้าเอกทัศน์ กรมขุนอนุรักษ์มนตรี ต่อมาได้รับแต่งตั้งเป็นนายสุจินดา มหาดเล็กหุ้มแพร ครั้นเมื่อเสียกรุงศรีอยุธยา ได้ลอบหนีออกจากกรุงมาเข้ารับราชการอยู่กับพระยาตาก (สิน) หรือพระยาวชิรปราการ ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระมหามন্ত্রী เจ้ากรมพระตำรวจในขวา เป็นพระอนุชิตราชาจางวางพระตำรวจฝ่ายขวา เป็นพระยายมราช และเจ้าพระยาสุรสีห์พิษณุวาทราช ผู้สำเร็จราชการเมืองพิษณุโลก ตามลำดับ

เมื่อพระชันษาได้ ๔๐ พรรษา สมเด็จพระบรมเชษฐาธิราชได้ตั้งราชวงศ์ จึงมีพิธีอุปราชาภิเษก พระอนุชิตราชของคนี้ขึ้นเป็นสมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาท ตำแหน่งพระมหาอุปราชา เมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๕ พระองค์เสด็จสวรรคตเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๓๔๖ เดือน ๑๒ แรม ๔ ค่ำ ปีกุน พระชนมายุได้ ๖๐ พรรษา พระนามที่เรียกกันทั่วไปคือ พระยาเสือ

สำหรับพระบิดาและพระโอรสของสมเด็จพระชนกาทิบัติที่ประสูติจากพระอัครชายาและพระชนนีพระองค์อื่น ๆ อีก คือ

พระน้องนางของพระอัครชายาดาวเรือง ไม่ปรากฏชื่อ มีพระธิดาองค์เดียว คือ

(๖) เจ้าฟ้ากรมหลวงนรินทรเทวี พระนามเดิม ชื่อ กุ เป็นพระธิดาที่เกิดจากพระชนนี ผู้เป็นพระน้องนางของพระอัครชายาเดิม (ดาวเรือง) มีพระภักดาชื่อ หม่อมมุก ซึ่งเป็นบุตรของ เจ้าพระยามหาสมบัติ ในรัชกาลที่ ๑ นั้น หม่อมมุก ผู้นี้ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็น กรมหมื่นนรินทรพิทักษ์

พระองค์เสด็จอยู่วังวิมวัดโพธาราม (วัดพระเชตุพน) จึงเรียกกันว่า “เจ้าครอกวัดโพธิ์” เมื่อรัชกาลที่ ๑ ตั้งราชวงศ์ ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นพระองค์เจ้าหญิงกุ มีพระชนม์อยู่ถึงรัชกาลที่ ๓ สิ้นพระชนม์เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๗๐ ภายหลัง พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ โปรดเกล้าฯ สถาปนาพระนามพระอัฐิเป็น เจ้าฟ้ากรมหลวงนรินทรเทวี (ต้นสกุล นรินทรกุล)

เจ้าจอมมารดามา ชาวพิษณุโลก มีพระโอรสองค์เดียวคือ

(๗) เจ้าฟ้ากรมหลวงจักรเจษฎา พระนามเดิมว่า ลา เป็นโอรสพระองค์น้อยที่เกิดจากเจ้าจอมมารดามา ชาวพิษณุโลก เมื่อเสียกรุงศรีอยุธยา ได้ติดตามสมเด็จพระชนกาทิบัติ (ทองดี) และเจ้าจอมมารดามาขึ้นไปอยู่ที่เมืองพิษณุโลก ต่อมาสมเด็จพระชนกาทิบัติพระบิดาถึงแก่อสัญกรรมจึงได้ปลงพระศพและอัญเชิญพระอัฐิมารวมถวายพระบาทสมเด็จพระ

พระพุทธรูปปางอุ้มบาตร รัชกาลที่ ๑ และ สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาท

เมื่อรัชกาลที่ ๑ ตั้งราชวงศ์ จึงได้รับการ สถาปนาขึ้นเป็นเจ้าฟ้ากรมหลวงจักรเจษฎา วังที่ประทับนั้นอยู่ตรงบางลำภู ใกล้บ่อนพระสุเมรุ พระองค์สิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๑ เมื่อ เดือน ๗ ปี เถาะ พ.ศ. ๒๓๕๐ (ต้นสกุล เจษฎาวงกูร)

ราชสกุลวงศ์ชั้นที่ ๒ ของพระราชวงศ์ จักรีนัน เป็นดังนี้

๑. สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิงกรมพระยาเทพ สุตาวัตติ (สา) มีพระภักศดาชื่อพระอินทรักษา (หม่อม เสม) มีพระโอรสพระธิดา ๔ พระองค์ คือ

(๑) เจ้าฟ้ากรมหลวงอนุรักษเทเวศร์ (พ.ศ. ๒๒๙๙-๒๓๔๙) พระนามเดิมชื่อทองอิน ประสูติในรัชกาลสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศขึ้น เมื่อวันที่วันจันทร์ เดือน ๕ ขึ้น ๗ ค่ำ ปีชวด พ.ศ. ๒๒๙๙ ได้รับราชการเป็นที่ พระยาสุริยอภัย ในสมัยกรุงธนบุรีนั้นได้นำทัพไปแจ้งให้สมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึก (ทองด้วง) ซึ่งยกทัพไปตีเมืองเขมรให้ทราบเหตุการจลาจลในกรุงธนบุรี

เมื่อรัชกาลที่ ๑ ตั้งราชวงศ์ จึงได้รับการ สถาปนาขึ้นเป็น เจ้าฟ้ากรมพระราชวังหลัง มีวังอยู่ในสวนลั่นจี่ริมคลองบางกอกน้อย และทิวคตในรัชกาลที่ ๑ เมื่อวันที่วันเสาร์ เดือนอ้าย ขึ้น ๑๐ ค่ำปีชวด พ.ศ. ๒๓๔๙ พระชันษา ๖๑ ปี (ต้นสกุลปาลกะวงศ์ และเสนีย์วงศ์)

(๒) เจ้าฟ้ากรมหลวงวิเบศรบดินทร (พ.ศ. ๒๒๙๖-๒๓๒๘) พระนามเดิมชื่อนุญเมือง ประสูติปีระกา พ.ศ. ๒๒๙๖ ได้รับราชการเป็นที่ พระอภัยสุริยา ในสมัยกรุงธนบุรี ประทับอยู่ที่พระราชวังเดิม กรุงธนบุรี สิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๑ เมื่อวันที่วันจันทร์ เดือน ๘ อุตราชาศม ขึ้น ๑๒ ค่ำ ปี มะเส็ง พ.ศ. ๒๓๒๘

(๓) เจ้าฟ้ากรมหลวงนรินทรธรรณเรศ (พ.ศ. ๒๓๐๐-๒๓๔๐) พระนามเดิมชื่อทองจิ้น ประสูติปีฉลู พ.ศ. ๒๓๐๐ ได้รับราชการเป็นหลวง

นายฤทธิ อุบุตไปปักกิ่ง มีวังอยู่ที่สวนมังคุดเหนือ วัดบางหว้าใหญ่ และสิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๑ เมื่อปีมะเส็ง พ.ศ. ๒๓๔๐ พระชันษา ๔๑ ปี (ต้นสกุล นรินทรางกูร)

(๔) เจ้าฟ้าหญิงทองคำ ประสูติปีมะเส็ง พ.ศ. ๒๓๐๔ สิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๑

๒. พระเจ้ารามณรงค์ มีพระธิดา ๑ พระองค์คือ

“เจ้าสี” คนทั้งหลายเรียก “เจ้าครอกสี” สิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๑ ในรัชกาลที่ ๔ ได้สถาปนาพระอัฐิขึ้นเป็น กรมขุนรามินทรสุดา

๓. สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิงกรมพระศรีสุดารักษ์ (แก้ว) มีพระภักศดาชื่อ เจ้าขรรค์เงิน เป็นคน ตระกูลเศรษฐี มีพระโอรสพระธิดา ๖ พระองค์ คือ

(๑) เจ้าฟ้าชายต้น (พ.ศ. ๒๓๐๒-๒๓๔๘) ได้รับสถาปนา เป็น เจ้าฟ้ากรมหลวงเทพพิทักษ์ ประสูติปีเถาะ พ.ศ. ๒๓๐๒ และสิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๑ เมื่อวันที่วันจันทร์ เดือน ๔ ขึ้น ๑๔ ค่ำ ปีฉลู พ.ศ. ๒๓๔๘ พระชันษา ๔๗ ปี (ต้นสกุล เทพหัสดิน)

(๒) เจ้าฟ้าหญิงฉิม (พ.ศ. ๒๓๐๕-?) ประสูติเมื่อ พ.ศ. ๒๓๐๕ ในรัชกาลที่ ๔ ได้สถาปนาพระอัฐิเป็น เจ้าฟ้ากรมขุนอนันต์คนาริ

(๓) เจ้าฟ้าชาย สิ้นพระชนม์ตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์

(๔) สมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินี (พ.ศ. ๒๓๑๐-๒๓๗๙) พระนามเดิม “บุญรอด” ประสูติวันอาทิตย์ เดือน ๑๐ แรม ๑๒ ค่ำปีถุน พ.ศ. ๒๓๑๐ เป็นอัครมเหสีของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ คนทั้งหลายเรียก “สมเด็จพระพันวษา” สวรรคตในรัชกาลที่ ๓ เมื่อวันที่วันอังคาร เดือน ๑๑ ขึ้น ๘ ค่ำ ปีวอก ตรงกับวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๓๗๙ มีพระชนมายุ ๗๐ พรรษา ในสมัยรัชกาลที่ ๔ โปรดเกล้าฯ เสด็จพระปรมาภิไธยเป็น “สมเด็จพระศรีสุริเยนทราธิบดี”

(๕) เจ้าฟ้าจ้อย (พ.ศ. ๒๓๑๓-๒๓๖๕)

ประสูติวันเสาร์ เดือน ๑๐ ขึ้น ๑๒ ค่ำ ปีชวด พ.ศ. ๒๓๑๓ ในรัชกาลที่ ๒ ได้รับราชการกำกับกรมวัง และ กรมมหาดไทย ต่อมาได้รับการสถาปนาขึ้นเป็น เจ้าฟ้ากรมหลวงพิทักษ์มนตรี และสิ้นพระชนม์เมื่อ วันจันทร์ เดือน ๗ ขึ้น ๗ ค่ำ ปีมะเมีย พ.ศ. ๒๓๖๕ พระชันษา ๕๓ ปี (ต้นสกุล มนตรีกุล)

(๖) เจ้าฟ้าเกษตร (พ.ศ. ๒๓๑๖-๒๓๗๓) ประสูติวันพุธ เดือน ๔ แรม ๑-ก ค่ำ ปีมะเส็ง พ.ศ. ๒๓๑๖ ในรัชกาลที่ ๒ ได้รับราชการทรงกำกับกรม มหาดไทยต่อจาก เจ้าฟ้ากรมหลวงพิทักษ์มนตรี พระเชษฐา ต่อมาได้รับการสถาปนาเป็น เจ้าฟ้ากรม ขุนอิศรานุกัษ และสิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๓ เมื่อ วันศุกร์ เดือน ๔ ขึ้น ๗ ค่ำ ปีชวด พ.ศ. ๒๓๗๓ พระ ชันษา ๕๘ ปี (ต้นสกุล อิศจากร)

๔. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รามาธิบดี

(ทองด้วง) ทรงมีพระราชโอรสพระราชธิดากับ สมเด็จพระอมรินทราบรา (นาค) บรมราชินี (วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๒๘๐-๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๐๙) ก่อนขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ รวม ๙ พระองค์ด้วยกัน ดังนี้

(๑) สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิง ไม่ปรากฏ พระนาม สิ้นพระชนม์เสียครั้งกรุงศรีอยุธยา

(๒) สมเด็จพระเจ้าฟ้าชาย ไม่ปรากฏ พระนาม สิ้นพระชนม์เสียครั้งกรุงศรีอยุธยา

(๓) **สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิง กรมขุน กษัตราอนุชิต** พระนามเดิมว่า “ฉิมใหญ่” เรียกกัน ว่า “เจ้าครอกฉิมใหญ่” เป็นพระราชชายาของสมเด็จพระ เจ้ากรุงธนบุรี (พระเจ้าตากสิน) สิ้นพระชนม์เสีย ตั้งแต่ครั้งกรุงธนบุรี เมื่อปีกุน พ.ศ. ๒๓๒๒ มีพระ ราชโอรสคือ เจ้าฟ้าสุพันธุ์วงศ์ ต่อมาได้สถาปนา เป็น กรมขุนกษัตราอนุชิต พระเจ้าหลานเธอใน รัชกาลที่ ๑

(๔) **สมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมหลวงอิศร สุนทร** (วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๓๑๐-๒๑ กรกฎาคม ๒๓๖๗) พระนามเดิมว่า “ฉิม” ประสูติวันพุธ เดือน ๔ ขึ้น ๗ ค่ำ ปีกุน ตรงกับวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ.

๒๓๑๐ เมื่อพระราชบิดาปราบดาภิเษกเป็นสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑ นั้น ทรงได้รับการสถาปนา เป็นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวง อิศจรสุนทร ต่อมาปีชวด พ.ศ. ๒๓๔๙ ได้รับ พระราชทานอุปราชาภิเษกเป็นพระมหาอุปราชา กรมพระราชวังบวรสถานมงคล จนถึงปีมะเส็ง พ.ศ. ๒๓๕๒ ได้เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติเป็น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๒ เสด็จดำรง สิริราช สมบัติ ๑๖ ปี สวรรคตเมื่อวันพุธ เดือน ๘ แรม ๑๑ ค่ำ ปีมอก ตรงกับวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๓๖๗ พระชนมายุ ๕๘ พรรษา

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๒ มีพระราชโอรสอันประสูติแต่พระศรีสุริเยนทรา บรมราชินี (เจ้าฟ้านุญรอด) พระอัครมเหสี ๓ พระองค์ ดังนี้

๑) **เจ้าฟ้าชาย สิ้นพระชนม์** ในวัน ประสูติ พ.ศ. ๒๓๔๔

๒) **เจ้าฟ้าชายมงกุฎ สมมุติเทววงศ์ พงสอิศรกษัตริย์ ขัตติราชกุมาร** ประสูติวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๓๔๗ คือ พระบาทสมเด็จพระ จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔

๓) **เจ้าฟ้าชายจุฑามณี** (๔ กันยายน พ.ศ. ๒๓๕๑-๒๔๐๘) ได้เป็นสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมขุน อิศจรรังสรรค์ ต่อมาภายหลังได้บรมราชาภิเษก เป็น พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว

นอกจากนี้สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาล ที่ ๒ มีพระราชโอรสและพระราชธิดาที่ประสูติจาก เจ้าจอมมารดาอื่น ๆ อีกรวมทั้งสิ้น ๗๓ พระองค์ พระราชโอรสที่สำคัญ คือ

๔) **พระองค์เจ้าชายทับ** ประสูติวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๓๓๐ - ประสูติจากสมเด็จพระ ศรีสุลาสัย (เจ้าจอมมารดาเรียม) ในรัชกาลที่ ๒ ได้เป็นกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ และได้ครองราชย์ เป็นพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๓ (สวรรคตวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๓๙๔)

(๕) **สมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมหลวงศรีสุนทรเทพ** พระนามเดิมชื่อ “แจ่ม” ประสูติเมื่อปีชวด พ.ศ. ๒๓๑๓ ในแผ่นดินกรุงธนบุรี ในรัชกาลที่ ๑ ได้สถาปนาเป็นเจ้าฟ้า กรมหลวงศรีสุนทรเทพ สิ้นพระชนม์เมื่อวันอาทิตย์ เดือน ๙ แรม ๑ ค่ำ ปีเถาะ พ.ศ. ๒๓๕๐ ในรัชกาลที่ ๑ พระชันษา ๓๘ ปี

(๖) **สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิง** ไม่ปรากฏพระนาม สิ้นพระชนม์เสียตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ เมื่อแผ่นดินกรุงธนบุรี

(๗) **สมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมขุนเสนานุรักษ์** พระนามเดิมชื่อ “จ้อย” ประสูติวันจันทร์ เดือน ๕ ขึ้น ๗ ค่ำ ปีมะเส็ง ตรงกับวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๓๑๕ ในรัชกาลที่ ๑ นั้นได้รับสถาปนาเป็นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนเสนานุรักษ์ ต่อมา พ.ศ. ๒๓๕๐ ได้เลื่อนพระยศเป็น กรมหลวง ฯ เป็นพระบัตินุรน้อย ในรัชกาลที่ ๒ ได้พระราชทานอุปราชากิเชกเป็น พระมหาอุปราชา กรมพระราชวังบวรสถานมงคล เมื่อปีมะเส็ง พ.ศ. ๒๓๕๒ ประทับอยู่ที่พระราชวังเดิม กรุงธนบุรี เสด็จดำรงพระยศเป็นมหาอุปราชาได้ ๘ ปี สวรรคตเมื่อวันพุธ เดือน ๘ อุตราชาคม ขึ้น ๓ ค่ำ ตรงกับวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๓๖๐ พระชนมายุได้ ๓๗ ปี

(๘) **สมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิง** ไม่ปรากฏพระนาม สิ้นพระชนม์เสียยังทรงพระเยาว์ ในแผ่นดินกรุงธนบุรี

(๙) **สมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมหลวงเทพยวดี** พระนามเดิมชื่อ “เอื้อง” ประสูติเมื่อวันอังคาร เดือน ๗ ขึ้น ๗ ค่ำ ปีระกา พ.ศ. ๒๓๒๐ เป็นพระธิดาคนสุดท้ายของสมเด็จพระอมรินทราบรมราชินีในรัชกาลที่ ๑ ได้รับพระราชทานพระนามว่า เจ้าฟ้าประไพวดี (บางแห่งว่าประภาวดี) ครั้นถึงปีมะโรง พ.ศ. ๒๓๕๑ ได้รับสถาปนาเป็น สมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมหลวงเทพยวดี สิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๒ เมื่อวันเสาร์ เดือน ๙ แรม ๒ ค่ำ ปีมะแม พ.ศ. ๒๓๖๖ พระชันษา ๔๗ ปี

นอกจากนี้สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑ มีพระราชโอรสพระราชธิดา กับพระสนม อื่น ๆ อีกรวม ๔๒ องค์ สำหรับพระองค์ที่สำคัญควรทราบ ได้แก่

- พระองค์เจ้าชายอรุโณทัย (๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๓๒๘-๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๗๓) พระนามเดิมชื่อ “พระองค์ช้าง” ได้เป็นกรมหมื่นศักดิ์พลเสพ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๐ และได้อุปราชากิเชกเป็นกรมพระราชวังบวรสถานมงคล ในรัชกาลที่ ๓ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๗ พระองค์ประสูติจากเจ้าจอมมารดา น้อยใหญ่

- พระองค์เจ้าชายवासกรี (๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๓๓๓- ๒๓๙๖) พระนามเดิมชื่อ “वासกรี” ทรงผนวชเมื่อ พ.ศ. ๒๓๔๕ ประทับอยู่ ณ วัดพระเชตุพน ในสมัยรัชกาลที่ ๖ ได้สถาปนาเป็นสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส สมเด็จพระสังฆราชเจ้า เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๔ พระองค์ประสูติจากเจ้าจอมมารดาจ้อย (ทำทองกันดาล)

- พระองค์เจ้าหญิงจันทบุรี (พ.ศ. ๒๓๔๑-๒๓๘๑) ได้เป็นพระราชชายานารีในรัชกาลที่ ๒ และทรงมีเจ้าฟ้า ๔ พระองค์ ต่อมาได้รับสถาปนาเป็นเจ้าฟ้ากุลชลทิพยวดี พระองค์ประสูติจากเจ้าจอมมารดาทองสุก

๕. สมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมพระราชวังบวร มหาสุรสิงหนาท (บุญมา) ทรงมีพระโอรสพระธิดาที่ประสูติจากเจ้าจอมมารดาหลายคน รวม ๔๓ พระองค์ สำหรับที่สำคัญควรทราบ คือ

(๑) เจ้าฟ้าหญิงพิกุลทอง (พ.ศ. ๒๓๒๐-๒๓๕๓) ในรัชกาลที่ ๑ ทรงสถาปนาเป็นกรมขุนศรีสุนทร ประสูติจากเจ้าศิริรดา น้องนางของพระเจ้ากาวิละ เจ้าเมืองเชียงใหม่

(๒) พระองค์เจ้าหญิงดาราวดี (พ.ศ. ๒๓๒๘-?) ประสูติเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๓๒๘ ได้เป็นพระชายาของกรมพระราชวังบวร มหาศักดิ์พลเสพ สิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๔ ประสูติ

จากเจ้าจอมมารดาน้อย

๖. เจ้าฟ้ากรมหลวงนรินทรเทวี (กุ)
หรือ “เจ้าครอกวัดโพธิ์” มีพระภักศดา คือ พระองค์เจ้า
กรมหมื่นนรินทรพิทักษ์ (หม่อมมุก) บุตรของ
เจ้าพระยามหาสมบัติในรัชกาลที่ ๑ ซึ่งสิ้นชีพิตักษัย
ปีกุน เมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๘ มีพระโอรสด้วยกัน ๒
พระองค์ คือ

(๑) พระองค์เจ้าชายฉิม (พ.ศ. ๒๓๒๓-
?) ประสูติปีชวด พ.ศ. ๒๓๒๓ ในรัชกาลที่ ๒ นั้นได้
รับการสถาปนาขึ้นเป็น กรมหมื่นนรินทรเทพ สิ้น
พระชนม์ในรัชกาลที่ ๒

(๒) พระองค์เจ้าชายเจ๋ง (พ.ศ. ๒๓๒๙-
๒๓๗๔) ประสูติวันพุธเดือน ๙ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ตรงกับ
วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๓๒๙ ได้รับการสถาปนา
ขึ้นเป็น กรมหมื่นนเรนทรบริรักษ์ และสิ้นพระชนม์

ในรัชกาลที่ ๓ เมื่อวันพฤหัสบดี เดือน ๕ ขึ้น ๔ ค่ำ
ปีเถาะ พ.ศ. ๒๓๗๔ พระชันษา ๔๖ ปี

๗. เจ้าฟ้ากรมหลวงจักรเจษฎา (ลา) มี
พระโอรสและพระธิดากับเจ้าจอมมารดาหลาย
พระองค์ ไม่ปรากฏพระนามที่สำคัญ

ราชวงศ์จักรีน้นับราชวงศ์ตั้งแต่ สมเด็จพระ
ชนกาธิบดี (ทองดี) แห่งพระปฐมภักศตริย์คือ สมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว แผ่นดินต้น (ทองด้วง) หรือพระบาท
สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชรัชกาลที่ ๑
แล้ว ได้มีราชสกุลวงศ์สืบราชสันตติวงศ์ ครองราชย์
เป็นภักศตริย์ราชวงศ์จักรีต่อเนื่องรัชกาลมาจนถึง
รัชกาลปัจจุบัน

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

“แค่ไม่ป่วย ก็ช่วยชาติได้แล้ว”

พ.อ. นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์

สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.) กองบัญชาการกองทัพไทย

การที่สุขภาพร่างกายของเราไม่ป่วยนั้น มีผลดีมากมายทั้งต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ เนื่องด้วยถ้าร่างกายของเราเจ็บป่วยจนต้องเข้ารักษา หรือ ต้องเข้าสถานพยาบาลเพื่อรับการรักษาด้วยแล้ว จะมีค่าใช้จ่ายในการรักษา ค่าเสียเวลาในการทำงาน ค่าเสื่อมสุขภาพกายและใจตามมาอีกมากซึ่งมีผลทางตรงต่อตนเอง ครอบครัว เพื่อนร่วมงาน แล้วมีผลทางอ้อมต่อหน่วยงาน สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นการที่เรารักษาสุขภาพของเราให้แข็งแรงไม่เจ็บป่วย ย่อมส่งผลดีทางตรงต่อตนเอง ครอบครัว ส่งผลดีทางอ้อมต่อสังคมและประเทศชาติ ถ้าทุกคนมีสุขภาพดีแข็งแรงก็สามารถช่วยชาติได้ โดยเฉพาะข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ และคนในครอบครัว เพราะถ้าเจ็บป่วยประเทศชาติโดยรัฐบาลจะต้องเสียงบประมาณในด้านสวัสดิการจ่ายค่ารักษาพยาบาลผ่านสิทธิ์สวัสดิการจ่ายตรงกรมบัญชีกลาง จึงมีเหตุผลที่สำคัญว่า ทำไมเราจึงต้องดูแลตนเองให้มีสุขภาพดีอยู่เสมอ การดูแลสุขภาพตนเองเป็น

กิจกรรมที่แต่ละคนต้องปฏิบัติและยึดเป็นแบบแผนในการปฏิบัติเพื่อให้มีสุขภาพดีโดยแบ่งเป็น ๒ ลักษณะตามสภาวะร่างกาย คือ

๑. การดูแลสุขภาพตนเองในสภาวะปกติ

เป็นการดูแลสุขภาพตนเองและสมาชิกในครอบครัวให้มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์อยู่เสมอ ได้แก่

- การดูแลส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้สุขภาพแข็งแรง สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข เช่น การออกกำลังกาย การสร้างสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ดี งดสูบบุหรี่ งดดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ หลีกเลี่ยงจากยาเสพติดและสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

- การป้องกันโรค เพื่อไม่ให้เจ็บป่วยเป็นโรค เช่น การไปรับภูมิคุ้มกันโรคต่างๆ การไปตรวจสุขภาพเบื้องต้นตามภาวะเสี่ยงต่อการเกิดโรค รวมถึงการป้องกันตนเองไม่ให้ติดโรคจากสิ่งแวดล้อม

๒. การดูแลสุขภาพตนเองในสภาวะเจ็บป่วย

เป็นการดูแลสุขภาพตนเองตามสภาวะร่างกายขณะเกิดอาการของโรคภายใต้แผนการดูแลรักษาของทีมแพทย์พยาบาล ควบคุมไม่ให้มีการแพร่

กระจายของโรคที่สามารถติดต่อไปยังบุคคลอื่นได้ รวมถึงการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจตามมภาวะ หลังการรักษาพยาบาลให้หายจากสภาวะเจ็บป่วย

การดูแลสุขภาพตนเอง ให้มีสุขภาพสมบูรณ์ และแข็งแรงอยู่เสมอ จะต้องปฏิบัติกิจกรรมในด้าน การส่งเสริมสุขภาพอย่างสม่ำเสมอในชีวิตประจำวัน โดยยึดหลักสุขบัญญัติแห่งชาติ ๑๐ ประการ จาก การรณรงค์ของกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

๑. ดูแลรักษาร่างกาย และของใช้กับ ร่างกายให้สะอาด

★ อาบน้ำทุกวัน อย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง

★ การรักษาอนามัยของดวงตา ดวงตา เป็นอวัยวะสำคัญ เราควรหวงแหนและให้ความ เอาใจใส่ ควรปฏิบัติดังนี้

- อ่านเขียนหนังสือ ส่องดูมือถือ เล่น Smartphone Tablet ทำงานหน้าคอมพิวเตอร์ ในระยะ ห่างประมาณ ๑ ฟุต ในระดับสายตาที่เหมาะสมไม่ ก้มคอมากจนเกินไป โดยมีแสงสว่างเพียงพอให้แสง เข้าทางด้านซ้ายหรือด้านตรงข้ามกับมือที่ถนัด หาก รู้สึกเพี้ยนสายตาคควรพักผ่อนคลายสายตาโดยการหลับตา

หรือมองไปไกล ๆ ชั่วครู่ และไม่ควรรู้สายตาต่อ เนื่องกันนานเกิน ๑ ชั่วโมง รวมเวลาไม่ควรเกิน ๔ ชั่วโมงต่อวัน

- ดูแลโทรทัศน์ในระยะห่างจากจอโทรทัศน์ อย่างน้อย ๑ เมตรครึ่ง

- บำรุงสายตาด้วยการรับประทานอาหารที่มี คุณค่า เช่น มะละกอสุก ฟักทอง และผักนึ่ง เป็นต้น

- ใส่แว่นกันแดด กรณีต้องออกไปกลางแจ้ง หรือในที่ที่มีแสงแดด รวมทั้งเวลาที่ต้องมองในที่ที่มีแสง สว่างมาก

- ตรวจสายตาอย่างน้อยปีละครั้ง ถ้าสายตา ผิดปกติ ให้พบจักษุแพทย์เพื่อตรวจสอบและ ประกอบแว่นสายตา

★ การรักษาอนามัยของหู หูเป็นอวัยวะที่ สำคัญอย่างหนึ่งของร่างกาย ที่จะต้องเอาใจใส่ดูแล ให้ถูกต้อง ดังนี้

- เช็ด บริเวณใบหู และรูหู เท่าที่นิ้วจะเข้าไป ได้ ห้ามใช้ของแข็งแคะขี้ใบหู รูด

- ผู้ที่มีประวัติว่า มีการอักเสบของหูบ่อย ต้อง ระวังไม่ให้น้ำเข้าหูหรือแคะหู

- หากมีน้ำเข้าหู ให้ดึงใบหูไปด้านหลังและเอียงหูข้างนั้นลงน้ำจะไหลออกมาได้เอง ใช้ไม้พันสำลีเช็ดบริเวณช่องหูด้านนอก

★ ใส่เสื้อผ้าที่สะอาด ไม่อับชื้น และให้ความอบอุ่นเพียงพอ การรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องนอนเป็นสิ่งสำคัญเสื้อผ้าที่ใช้แล้วทั้งชั้นนอกและชั้นในต้องมีการซักทำความสะอาดทุกครั้งแล้วนำไปผึ่งหรือตากแดดให้แห้ง ประการสำคัญ การสวมเสื้อผ้าต้องทำให้เหมาะสมกับสภาพอากาศ 'ไม่ใส่เสื้อผ้าซ้ำหรือซักไม่สะอาด อับชื้น เพราะจะทำให้เกิดโรคผิวหนังได้'

๒. รักษาฟันให้แข็งแรง และแปรงฟันทุกวันอย่างถูกต้อง

แปรงฟันอย่างน้อยวันละ 3 ครั้ง หรือทุกครั้งหลังรับประทานอาหาร หลีกเลียงขนมหวาน เช่น ลูกอม น้ำหวาน ควรบ้วนปากทุกครั้งหลังรับประทานอาหาร 'ไม่ใช้ฟันขบเคี้ยวของแข็งหรือเคี้ยวสิ่งที่เหนียวย่อยยาก'

๓. ล้างมือให้สะอาดก่อนรับประทานอาหารและหลังการขับถ่าย

ควรล้างมือให้สะอาดทุกครั้ง ก่อนและหลังการปรุงอาหาร รวมทั้งก่อนรับประทานอาหารและหลังการขับถ่าย เป็นการป้องกันการแพร่เชื้อ และติดเชื้อโรคได้ ควรล้างมือให้ถูกวิธี ดังนี้

★ ให้มือเปียกน้ำ ฟอกสบู่ ถูให้ทั่วฝ่ามือ ด้านหน้า และด้านหลังมือ

★ ถูตามง่ามนิ้วมือ และซอกเล็บให้ทั่ว เพื่อให้สิ่งสกปรกหลุดออกไป พร้อมทั้งถูข้อมือด้วย

★ ล้างน้ำให้สะอาด แล้วเช็ดมือให้แห้งด้วยผ้าที่สะอาด

๔. รับประทานอาหารสุก สะอาด ปราศจากสารอันตราย และหลีกเลี่ยงอาหารรสจัด สีฉูดฉาด

★ เลือกซื้ออาหารสด สะอาด ปลอดภัย โดยคำนึงถึงหลัก ๓ ป. คือ ประโยชน์ ปลอดภัย ประหยัด

★ ปรุงอาหารที่ถูกสุขลักษณะ และใช้เครื่องปรุงรสที่ถูกต้อง โดยคำนึงถึงหลัก ๓ ส. คือ สด สะอาด สุขเสมอ

★ รับประทานอาหารให้ครบ ๕ หมู่ เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย

★ รับประทานอาหารปรุงสุกใหม่ และใช้ช้อนกลางในการรับประทานอาหารร่วมกัน

★ หลีกเลียงการรับประทานอาหารสุก ๆ ดิบ ๆ อาหารรสจัด อาหารใส่สีฉูดฉาด

★ ดื่มน้ำสะอาดอย่างน้อยวันละ ๘-๑๐ แก้ว ดื่มน้ำอืดลม น้ำหวาน น้ำผลไม้ รับประทานผลไม้สดสะอาดดีกว่า

๕. งดบุหรี่ สุรา สารเสพติด การพนัน และการสำส่อนทางเพศ

★ ไม่เสพสารเสพติดทุกชนิด เช่น บุหรี่ สุรายาบ้า กัญชา กาว ทินเนอร์

★ งดเล่นการพนันทุกชนิด

★ ไม่มั่วสุมทางเพศ สวมถุงยางอนามัย ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์

๖. สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวให้อบอุ่น

★ ทุกคนในครอบครัวช่วยกันทำงานบ้าน

★ มีการปรึกษาหารือ และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

★ การเผื่อแผ่เข้าใจซึ่งกันและกัน

★ การทำบุญ และได้ทำกิจกรรมสนุกสนานร่วมกัน

๗. ป้องกันอุบัติเหตุด้วยความไม่ประมาท

★ ดูแล ตรวจสอบ และระมัดระวังอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน เช่น ไฟฟ้า เต้าแก๊ส ของมีคม ภูเขียงที่จุดบูชาพระ และไม้ขีดไฟ

★ ระมัดระวังเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในที่สาธารณะ เช่น การใช้ถนน โรงฝึกงาน สถานที่ก่อสร้าง และชุมชนแออัด เป็นต้น

๘. ออกกำลังกายสม่ำเสมอ และตรวจสุขภาพประจำปี การออกกำลังกายช่วยให้ร่างกายแข็งแรง เจริญเติบโตสมวัย กระตุ้นให้กระดูกยาวขึ้น แข็งแรงขึ้น ทำให้สูงสง่า บุคลิกดี และยังช่วยผ่อนคลายความเครียด จากการทำงาน ตลอดจนเพิ่มภูมิต้านทานแก่ร่างกาย โดยออกกำลังกายอย่างน้อย สัปดาห์ละ ๓ วัน ครั้งละ ๒๐-๓๐ นาที ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายและวัย ควรมีการอบอุ่นร่างกาย (warm up) ก่อนออกกำลังกายและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ (cool down) หลังออกกำลังกายทุกครั้ง และต้องตรวจสอบสุขภาพประจำปีอย่างน้อยปีละครั้ง

๙. ทำจิตใจให้ร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ

- ★ พักผ่อน และนอนหลับให้เพียงพอ
- ★ จัดสิ่งแวดล้อมทั้งในบ้าน และนอกบ้าน ให้น่าอยู่
- ★ มองโลกในแง่ดี ให้อภัย และยอมรับข้อบกพร่องของคนอื่น

★ เมื่อมีปัญหาไม่สบายใจ ควรหาทางผ่อนคลายในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

๑๐. มีสำนึกต่อส่วนรวม ร่วมสร้างสรรค์สังคม

ใช้ทรัพยากร เช่น น้ำ ไฟ อย่างประหยัด หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดพิษต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ถุงพลาสติก โฟม ตลอดจนการร่วมมือกันรักษาความสะอาด และเป็นระเบียบของสถานที่ทำงาน และที่พัก เป็นต้น

สุดท้ายนี้มีข่าวแจ้ง... สำหรับ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ และคนในครอบครัว

4 พ.ค. 61
เริ่มใช้สิทธิเบิกจ่ายตรงค่ารักษาพยาบาล ด้วยบัตรประชาชน ประเภทผู้ไปขอออก

ผู้มีสิทธิบัตรประชาชนใช้สิทธิได้ที่สถานพยาบาลของรัฐ และเอกชนที่เข้าร่วมโครงการทั่วประเทศ ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค 0416.4 /ว 143 ลงวันที่ 19 มีนาคม 2561

ผู้มีสิทธิ และ บุคคลในครอบครัว
ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด ผู้รับบำนาญ เป็นต้น

ผู้มีสิทธิ/คู่สมรส/บิดา/มารดา บุตร (อายุ 7 - 20 ปี) ใช้บัตรประชาชน	คู่สมรส/บิดา/มารดา ชาวต่างชาติ มีเลข 13 หลัก ไปใช้เลข 13 หลัก ที่ทหารราชการออกให้
บุตร (อายุต่ำกว่า 7 ปี) ใช้เลขบัตรประชาชนของเด็ก และบัตรประชาชนผู้ดูแล	หากไม่มีเลข 13 หลัก ให้ใช้เลขที่กรมบัญชีกลางกำหนด

อย่าลืม ! บัตรประชาชนแล้วด้วยบัตรในการใช้สิทธิสวัสดิการข้าราชการ

หากลืม ? บัตรประชาชน หรือ เอกสารที่รวมข้อมูลจากคนละ หรือบัตรประชาชนหาย ต้องจ่ายเงินค่ารักษาไปก่อนแล้วนำเงินเสร็จสิ้นเงิน ไปเบิกกับส่วนราชการต้นสังกัด

บัตรประชาชนรุ่นเก่า / บัตรเสียไม่สามารถใช้ทำธุรกรรมได้ ให้แสดงบัตรเพื่อไปเจ้าหน้าที่บันทึกเลข 13 หลักแทนได้

ผู้ไปขอคืนเสียง / ผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านการเคลื่อนไหว ให้แสดงบัตรประชาชนของผู้มีสิทธิร่วมกับบัตรประชาชนของผู้ดูแลได้

ข้อมูลเพิ่มเติม Call Center หมายเลขโทรศัพท์ 02 270 6400 จ. - ศ. เวลา 08.30 - 16.30 น. กรมบัญชีกลาง www.cgd.go.th

ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป เริ่มใช้แค่เพียงบัตรประชาชนใบเดียว เพื่อยื่นใช้สิทธิเบิกจ่ายตรงค่ารักษาพยาบาลได้ทันที ณ โรงพยาบาลรัฐและเอกชนที่เข้าร่วมโครงการ ๑,๓๑๗ แห่ง โดยไม่ต้องสแกนนิ้วแล้วรอตรวจสอบสิทธิเบิกจ่ายตรงอีก ไม่ต้องสำรองจ่ายและกลับไปทำเรื่องเบิกที่ต้นสังกัด หรือพกบัตรจ่ายตรงให้ยุ่งยากอีกนับเป็นอีกหนึ่งโครงการดีที่จัดให้ เพื่อความสุขของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ และคนในครอบครัวทุกคน ครับ

ขอขอบคุณข้อมูลและภาพสวยจาก
<https://sites.google.com/site/maquegolf/health>
<https://health.kapook.com/view6623.html>
<https://www.yuzuhealthy.com/>
 กรมบัญชีกลาง <http://www.cgd.go.th/cs/internet>

เสนาศึกษา

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๑ : ความพยายาม

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖

คุณธงเจิมสุดที่รัก

อย่าแปลกใจเลยนะคะกับคำขึ้นต้นที่คุณไม่เคยได้เห็นมาก่อนแต่นั้นคือสิ่งที่ฉันอยากจะบอกคุณเป็นลำดับแรกในจดหมายฉบับนี้ และก็คงจะเป็นโอกาสสุดท้าย ทั้งที่คำนี้ตั้งก้องอยู่ในใจฉันตลอดมา และจะเป็นเช่นนี้ตลอดไป...

อ่านข้อความทั้งหมดจบลง ธงเจิมค่อย ๆ ลดกระดาษจดหมายลงบนหน้าอก มีความสุขอย่างไม่เคยมีมาก่อนในชีวิตกับคำตอบที่เฝ้าคอยมานานแสนนาน แม้ถึงที่สุดแล้วจะไม่สามารถสมหวังในความรักได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนก็ตาม แต่มันก็เพียงพอแล้วสำหรับเขา

“ความรักที่ผมมอบให้คุณนั้น เป็นความรักที่เพียงขอให้ได้รัก จะได้รับรักตอบหรือไม่ ผมไม่ใส่ใจ...ขอเพียงได้รักก็เป็นความสุขที่สุดของผมแล้ว...” เขายังจำถ้อยคำของตนได้ดี

ธงเจิมขยับตัวแล้วก็รู้สึกเจ็บปวดไปทั้งร่าง จากกองร้อยร้องห้ามด้วยความเป็นห่วงทำให้ธงเจิมต้องหยุดการเคลื่อนไหวเพราะไม่อาจทนต่อความเจ็บปวดที่รุมเร้าเข้ามาได้ เหลือบมองไปที่หน้าอกซึ่ง

มีผ้าพันแผลผืนใหญ่พันไว้ โลหิตสีแดงเข้มเริ่มไหลซึมจนเกือบกระดาดาจดหมายที่วางไว้ตรงหัวใจ ธงเจิมอนนิ่งหลับตาลง พยายามรวบรวมความอดทนเอาชนะความเจ็บปวด จิตใจครุ่นคิดตัดสินใจเรื่องสำคัญบางอย่าง แล้วลืมหายใจ

“เปลี่ยยังอยู่ใช่ไหม ?” จากกองร้อยพยักหน้า “เอาผู้หมวดขึ้นเปลหน่อย...”

“จะไปไหนครับ หมวดประยูรสั่งห้ามเคลื่อนย้ายเด็ดขาดนะครับ ให้รอหมอ...” จากกองร้อยโต้แย้ง

“พาหมวดไปที่หน้าสโมสรมหาวิทยาลัยหน่อยไม่เป็นไรหรอก ใกล้นิดเดียวเอง ทางนี้ทิ้งไว้คนหนึ่งพอหมวดประยูรมาก็ให้ตามไปแล้วกัน...” ธงเจิมพูดเสียงเด็ดขาด แม้น้ำเสียงจะอ่อนระหอยมากขึ้นตามลำดับ

สบสายตาผู้บังคับหมวดอีกครั้ง จากกองร้อยหันมาพยักหน้าให้ทหารในบังคับบัญชาที่ร่วมเฝ้าดูอาการของธงเจิมทำตามความต้องการ...

ผู้คนแขกเหรื่อบริเวณงานมงคลสมรสเริ่มบางตาลง เสียงวงดนตรีไทยเดิมเริ่มบรรเลงบทเพลงกล่อมห่อ เจ้าบ่าวเจ้าสาวและพ่อแม่ทั้งสองฝ่ายร่วม

ยื่นส่งผู้มาร่วมงานตรงบริเวณสนามหญ้าที่ใช้จัดงาน เลี้ยงรับรอง

ทันใดนั้น เสียงพูดคุยก็เงียบกริบลง ทุกคนในงานหยุดการเคลื่อนไหว สายตาจับจ้องไปยังจุดใกล้เคียงที่เจ้าบ่าวเจ้าสาวยืนอำลาแขก เมื่อรถยนต์ทหารสี่ล้อวิ่งเข้ามาหนึ่งคันที่ช้า ๆ ไฟหน้าเปิดสนิทแล้วหยุดลงไม่ห่างออกไปมากนัก ก่อนที่นายทหารคนหนึ่งในชุดสนามมอมแมมยับย่นก็ก้าวเดินลงจากรถ หันไปสั่งการบางอย่างกับพลขับซึ่งค่อย ๆ ถอยรถออกไปแล้วหันกลับไปยังทิศทางเดิม เครื่องยนต์ยังคงควางเบา ๆ พร้อมเคลื่อนที่

“หมวดประยูรนี่ครับ...” ธรรมรัตน์หันมาบอกกับศศิประภา ก่อนจะหันไปทักทายนายทหารหนุ่มเพื่อนรัก

ร้อยตรีหนุ่มหันไปยกมือทำความเคารพบิดามารดาของเจ้าบ่าวเจ้าสาวและพูดเบา ๆ ขออนุญาตพบกับธรรมรัตน์และศศิประภาตามลำพัง ผู้ใหญ่ทั้ง ๔ คนจึงค่อย ๆ เดินห่างไปด้วยตระหนกดีว่าในสถานการณ์หน้าสิ่วหน้าขวานเช่นนี้ เรื่องราวบางอย่างคงเป็นเรื่องที่ต้องพูดกันเป็นการเฉพาะ แต่สำหรับบิดามารดาของศศิประภาที่รับรู้ได้ทันทีว่าเรื่องลับที่วุ่นวายเกี่ยวข้องกับใคร

“ขอโทษครับ...มีเวลาไม่มาก” ร้อยตรีประยูรชะงักไปนิดหนึ่งเมื่อนึกถึงเรื่องราวที่จะนำมาบอกกล่าว

“ธงเจิมถูกยิงบาดเจ็บสาหัสจากการรบที่บ้านหินลับครับ...” ศศิประภาใจหายวาบ

“ตอนนั้นผมเข้ามาไว้ที่บ้านพักในค่ายแล้วตั้งแต่ผมพบตัวแล้วนำขึ้นรถมาจนกระทั่งผมออกมาพบคุณทั้งสอง ยังสลบไสลไม่ได้สติเลย” ประยูรเว้นระยะคล้ายตัดสินใจครั้งสุดท้าย “คุณทั้งสองอยากไปเยี่ยมเขาเสียตอนนี้เลยไหมครับ...เพราะผมเกรงว่า...” พูดทิ้งท้ายไว้เพียงแค่นั้น

ศศิประภาเข้าอ่อนท่าทำชวนเซ แต่อ้อมกอดของธรรมรัตน์ก็ทำหน้าที่รองรับไว้เสียก่อนที่ร่างจะชancelกับพื้น เขาเหลือบตามองหญิงคนรักด้วยความ

เป็นห่วง เมื่อเห็นว่าหากชักช้าอาจเสียโอกาสสุดท้ายของชีวิต จึงตัดสินใจด้วยตนเอง

“ไปเลยครับ...ไปกันเดี๋ยวนี้เลยนะครับคุณศศิประภา...” เขาหันไปบอกกับศศิประภาซึ่งได้รับคำตอบเพียงพยักหน้า

ศศิประภารวบรวมความเข้มแข็ง แล้วหนุ่มสาวทั้ง ๓ คนก็พากันก้าวเดินไปยังรถยนต์ที่ติดเครื่องรออยู่ท่ามกลางสายตาของคนที่เหลือในงานทั้งหมด เสียงเครื่องยนต์ดังแรงขึ้นแล้วค่อย ๆ เคลื่อนหายไปในความมืด

พ่อและแม่ของศศิประภาหันมามองหน้ากันด้วยสายตาเป็นห่วง...

ท้องฟ้าเบื้องบนคืนนี้ไร้จันทร์...

ธงเจิมนอนนิ่งอยู่บนเปลพยาบาล จ่ากองร้อยและทหารที่ช่วยกันหามเปลมาแยกตัวไปนั่งจับกลุ่มสูบบุหรี่สนทนากันเงียบ ๆ ห่างออกไปไม่มากนักตามคำสั่งผู้หมวดหนุ่มที่ต้องการอยู่เงียบ ๆ ตามลำพังได้ร่มฉันทมใหญ่หน้าสโมสรนายทหาร “ร่วมเรียงไชย” แห่งนี้

เหม่อมองไปบนท้องฟ้ามืดมิดไร้ขอบเขตดวงดาวยังคงกะพริบทักทายเหมือนทุกครั้ง แต่คราวนี้ด้วยภาษาแห่งดวงดาวคล้ายสื่อความห่วงใยและพร้อมใจส่งถ้อยคำปลอบโยนมายังนายทหารหนุ่มดาวตกดวงหนึ่งส่องแสงเจิดจรัสกรีดฟ้าเป็นทางยาวก่อนสลายลับสู่ความดับสูญชั่ววินาทีกาลคล้ายกล่าวเตือนให้เตรียมรับชะตากรรมแห่งมนุษย์ทุกคน ธงเจิมรับรู้รหัสลับนี้ด้วยดวงจิตอันสงบ

ธงเจิมเริ่มรู้สึกชาที่ปลายเท้าก่อน จากนั้นก็ค่อย ๆ ลุกกลมคืบคลานขึ้นมาช้า ๆ สู่ที่นอน เขาขยับมือที่ยังคงประคองจดหมายจากหญิงคนรักไว้แนบหัวใจ แล้วก็รู้สึกได้ทันทีถึงความเจ็บปวดที่ยังเกาะกุมอยู่เกือบทุกส่วนของร่างกายที่ความชายังมาไม่ถึงแล้วลำแดงเดชทันทีที่เขาขยับส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย

นายทหารหนุ่มหลับตาลงแล้วกัดฟันรวบรวมกำลังใจและสมาธิบรรจงพับกระดาษจดหมายในมือตามรอยพับเดิมแล้วค่อย ๆ สอดใส่กลับไว้ในซองด้วยความยากลำบาก จากนั้นก็ค่อย ๆ ใส่เข้าไปในกระเป๋าเสื้อผ้าเครื่องแบบสนามด้านซ้ายซึ่งบัดนี้กลับชุ่มไปด้วยโลหิตสด ๆ อีกครั้งจากการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนบน

ก๊อดกระดุมเสื้อเครื่องแบบเก็บของจดหมายไว้อย่างหวงแหนแนบหัวใจและไม่คิดจะเปิดออกอ่านอีก ด้วยฝั่งทุกถ้อยอักษรไว้ในหัวใจจนครบถ้วนแล้ว จากนั้นไม่ว่าจะต้องไปยังแห่งใดก็ไม่ปรารถน้อีกแล้ว ขอเพียงมีจดหมายจากหญิงคนรักไว้แนบชิดหัวใจเช่นนี้ตลอดไป...ชั่ววินิจนิตย์

ทำได้เพียงแค่นี้ก็สิ้นเรี่ยวแรง ธงเจิมหันไปสำรวจสภาพรอบกายอย่างยากลำบาก พยายามชิมซับทุกบรยากาศไว้ เพราะตรงนี้...ที่นั่นเองที่เขาได้บอกความในใจและขออนุญาตมอบความรักที่ไม่ต้องการอันใดตอบแทนแก่เธอผู้เป็นดวงใจ

ภาพในอดีตผ่านเข้ามาในห้วงความคิดคำนึงแจ่มใสชัดเจนราวเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวันวาน...

“...ทั้งสองเดินเคียงคู่กันมาแล้วหยุดตรงข้างต้นลำทมสูงใหญ่ท่วมศีรษะข้างสโมสร เสียงเพลงยังคงได้ยินบรรเลงแว่วมาเบา ๆ เบื้องบนท้องฟ้าแม้จะมีดมิดด้วยเป็นคืนข้างแรม แต่แสงสว่างจากดวงดาวระยิบระยับก็ให้ความงดงามไปอีกแบบ

“เหนื่อยไหมครับ จะดื่มน้ำไหม ผมจะป้อนมาให้” เสียงสอบถามนุ่มนวลสะท้อนความเอื้ออาทรเช่นนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้ศศิประภาคิดถึงเขาเสมอยามห่างกัน ธงเจิมขยับจะเดินไปอย่างที่พูด แต่ก็ชะงักเมื่อมีน้อย ๆ ของศศิประภาเอื้อมมาดึงชายแขนเสื้อไว้เสียก่อน

แม้สัมผัสผิวเย็นนี้จะไม่บ่งบอกความหมายลึกซึ้งอะไร แต่สำหรับธงเจิมแล้ว นี่คือนสัมผัสแรกที่ส่งผลสะท้อนไปถึงความรู้สึกบางอย่างที่ซุกซ่อนอยู่ในส่วนลึกที่สุดของหัวใจ หากเป็นน้ำก็คล้ายตะกอนที่ถูกจู่โจมก่อจนจนฟุ้งกระจาย ศศิประภาปล่อยมือ

ออกเมื่อชายหนุ่มหยุดอยู่กับที่

“ไม่ต้องหรอกค่ะ ขอขอบคุณค่ะ...เออ ลำทมต้นนี้สูงใหญ่จริง ๆ นะคะ” หญิงสาวชวนคุย “ไม่เคยเห็นที่ไหนใหญ่โตอย่างนี้เลย คงปลูกมาหลายปีแล้ว” ธงเจิมหันไปมองตามแล้วกล่าวเสริมขึ้น

“ครับ...แล้วดูสิ ดอกดกจริง ๆ ชาวโพลนเต็มต้นตัดกับฉากหลังสีเข้มโดดเด่นเหมือนดวงดาวบนท้องฟ้านั้นทีเดียว” ทั้งสองเงยหน้าขึ้นชื่นชมท้องฟ้าตามคำเปรียบเปรย

“ลำทม...ลำทม” ศศิประภาพิมพ์ “ฉันว่าเป็นดอกไม้ที่เศร้านะคะ...ไม่ใช่เพราะชื่อไปพ้องกับคำว่า ‘ระทม’ เท่านั้น แต่ดูสิ ยืนต้นโดดเดี่ยวลมพัดก็ไม่ว่าเรียงเหมือนต้นไม้อื่น ๆ เหมือนกับแบกความทุกข์ไว้เพียงลำพัง กลีบดอกสีขาวเหมือนรอให้ใครมาช่วยแต่งแต้มสีสันจุดดั่งให้ออกจากความเศร้า...” ธงเจิมเคลิบเคลิ้ม

“รู้สึกเหมือนผมเลยครับ ลำทมสำหรับผมคือความว่าเหว แต่ผมก็รักลำทมนะครับ” ธงเจิมกระซิบตอบ “โดยเฉพาะกลิ่นหอมเย็น ๆ ตอนกลางคืนเจี๊ยบ ๆ อย่างนี้ ผมชอบมานั่งคนเดียวที่นี่บ่อย ๆ” ศศิประภา รู้สึกได้ถึงความรู้สึกว่าเหวของเพื่อนชายจากน้ำเสียง “ตั้งใจครับว่า ถ้ามีบ้านจะปลูกไว้สักต้นหนึ่งด้วยซ้ำไป”

“จริงหรือคะ..เพิ่งเคยได้ยินจริง ๆ นะที่มีใครอยากปลูกลำทมไว้ในบ้าน แล้วไม่กลัวระทมทุกข์หรือหรือ” ถามเข้า ๆ ด้วยน้ำเสียงว่าจริง

“ความทุกข์หรือครับ...” ธงเจิมพูดซ้ำ ๆ อย่างใช้ความคิด ดวงตาจับจ้องไร้จุดหมายไปในความเว้งว่างของท้องฟ้าอันไร้ขอบเขต

“สำหรับคนทั่วไป ความทุกข์คือสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับความสุข แต่คุณเชื่อไหมว่าสำหรับบางคนและสำหรับบางเรื่องราว ความทุกข์กับความสุขบางครั้งกลับปนเปกันจนแยกไม่ออก ไหนสุข ไหนทุกข์ บางทีสุขกลายเป็นทุกข์ ทุกข์กลายเป็นสุข” เขาจับคำพูดด้วยน้ำเสียงแผ่วเบาราวละเมอ ศศิประภาเงยหน้าเหม่อมองท้องฟ้า พยายามจับความหมายใน

คำพูดของนายทหารหนุ่มแต่ก็ยังคงเป็นปริศนาสำหรับเธอ สุขกับทุกข์เป็นเรื่องเดียวกันหมายความว่าอย่างไร

ทั้งสองตกอยู่ในความเงียบไปชั่วขณะ จนศศิประภาเป็นฝ่ายเปลี่ยนเรื่องสนทนาขึ้นก่อน

“ช่วงนี้ฝึกทหารเหนื่อยไหมคะ ผ่านไปที่ไรก็เห็นแต่อยู่ในสนาม” เป็นคำถามที่แทบจะไร้ความหมายและไม่ต้องการคำตอบ

ศศิประภายังหาทางออกได้ด้วยคำถามง่าย ๆ และไร้ความหมายเช่นนี้ แต่สำหรับธงเจิมกลับตกอยู่ในที่นั่งลำบาก ได้แต่นิ่งอึ้งไม่รู้จะกล่าวประโยคอันใด ด้วยหัวใจมัวแต่จดจ่ออยู่กับความรู้สึกสำคัญบางอย่างที่แอบซ่อนอยู่ในใจและถูกกระตุ้นเตือนให้ฟุ้งกระจายด้วยสัมผัสเมื่อครู่

“ฟ้ามืดจริง...” ทั้งสองหันมาสบตาแล้วปล่อยประโยคไร้ความหมายนี้ออกมาพร้อม ๆ กัน จนต้องส่งเสียงหัวเราะด้วยความขบขันในความบังเอิญแล้วกลับไปสู่ความเงียบอีกครั้ง ก่อนจะทอดสายตาไร้จุดหมายไปยังท้องฟ้าที่กระจ่างด้วยแสงจากดวงดาวนับล้าน

ทันใดนั้น เบื้องบนขอบฟ้าตรงหน้าพลันเกิดประกายเจิดจรัสเป็นเส้นตรงขีดผืนฟ้าที่มีดสนิทเป็นทางยาว...

“อธิษฐานสิคะ...อธิษฐานเร็ว ๆ” ศศิประภาร้องบอกเสียงใสเร่ร้อนจนธงเจิมตกใจ แต่เมื่อเห็นหญิงสาวยกมือขึ้นพนมแล้วหลับตาอธิษฐานก็รีบทำตาม จนเวลาผ่านไปชั่ววู๊ดใจทั้งสองจึงค่อย ๆ ลดมือลงพร้อม ๆ กัน

“เคยได้ยินไหมคะ เรื่องดาวตกกับการอธิษฐาน” ศศิประภาส่งเสียงไพเราะสอบถาม ธงเจิมสิ้นศรัทธาแทนคำตอบเพราะไม่อยากจะให้สัมผัสเสียงของตนเบียดแทรกน้ำเสียงหวานซึ่งของหญิงสาว “ฉันเคยอ่านพบในนวนิยายฝรั่ง พวกเขามีความเชื่ออย่างหนึ่งว่า หากได้อธิษฐานต่อหน้าดาวตกแล้ว ขออะไรก็จะได้สิ่งนั้น...

“ว่าแต่คุณธงเจิมอธิษฐานขออะไรจากดาวตก

คะ...” ถามเสียงอ่อนหวานเช่นเคย แต่สำหรับธงเจิมคำถามนี้คล้ายกระหน่ำลงไปในความรู้สึกบางอย่างที่สั่งสมมาช้านานกระทั่งถูกรบกวนด้วยสัมผัสเมื่อครู่

ราวทำนองที่สร้างขวางกั้นกระแส น้ำ ไม่ว่าสูงใหญ่ลึกปานใด ขออย่าให้มีรอยปริแยกแม้เพียงเล็กน้อยเป็นอันขาด เพราะหากมีน้ำหนักแม้้น้อยนิดมาสะกิด เขื่อนนั้นก็พลันพังทลายลงโดยง่ายจากพลังมหาศาลแห่งกระแสน้ำ

ที่สุด ธงเจิมก็ตัดสินใจ...

“ธงเจิม...ธงเจิม เป็นไงเพื่อน...” เสียงเรียกที่คุ้นหูจากประยูรเพื่อนรักจุดดึงเขาให้ค่อย ๆ ถอยห่างออกจากภวังค์ ธงเจิมพยายามลืมตาขึ้นอย่างยากลำบาก แต่แล้วอีกเสียงหนึ่งแว่วตามมาทำให้เขารู้สึกตื่นตัวเต็มที่

“ธงเจิมคะ...คุณธงเจิม...” สำเนียงหวานซึ่งแต่เดิมเปี่ยมไปด้วยความห่วงใยจากหญิงคนรักทำให้ธงเจิมเข้มนั่งอย่างประหลาด ภาพเบื้องหน้าของหนุ่มสาวทั้ง ๓ ที่นั่งคุกเขารายล้อมอยู่ข้างเปลสนามค่อย ๆ แจ่มชัด พยายามรวบรวมพลังจะลุกขึ้นนั่งต้อนรับท่ามกลางเสียงร้องห้ามซึ่งไม่จำเป็นเพราะถึงที่สุดเขาก็ต้องกลับไปอยู่ในสภาพเดิมด้วยร่างกายไม่ยอมปฏิบัติตามความต้องการของเจ้าของร่างอีกแล้ว

“คุณศศิประภา...” ส่งเสียงทักทายได้เพียงแค่นั้น

ธรรมรัตน์หันไปสบตากับประยูรคล้ายเข้าใจเรื่องราวบางประการทั้งสองพยักหน้าแก่กัน จากนั้นธรรมรัตน์ก็หันไปสบตากับศศิประภาแล้วหันไปบอกธงเจิมด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน “เชิญผู้หมวดคุยกับศศิประภาตามสบายนะครึบ ผมกับประยูรขอตัวไปรอตรงนู้น”

“ไม่ต้องหรรอครับ...ไม่มีอะไรส่วนตัว” ธงเจิมปฏิเสธความปรารถนาดีของเพื่อนรักทั้งสองแล้วพยายามข่มความเจ็บปวดของร่างกายอย่างยากลำบาก กระนั้นความเจ็บปวดของร่างกายก็ไม่อาจเปรียบได้กับความเจ็บปวดของหัวใจที่ไม่สามารถทำ

ตามปรารถนาแม้ในห้วงเวลาสุดท้ายของชีวิตที่มีได้
ต้องการอะไรมากไปกว่าการกล่าวคำอำลาครั้ง
สุดท้ายกับหญิงคนรักเพียงลำพัง

แม้จะเจ็บปวดสักเพียงใด แต่สิ่งที่จริงใจ
ต้องการก็คือ ขอให้ความรักของเขากับศศิประภาถูก
เก็บไว้เป็นเรื่องลับเฉพาะระหว่างเขาและเธอเท่านั้น
หรือหากเป็นไปได้ก็อยากให้มีสัญญาฉบับไปกับเขา

“ขอบคุณมากครับที่อุตสาหะมาทั้ง ๆ ที่เป็น
วันมงคล...” กล่าวต่อได้เพียงเท่านี้ก็ต้องหยุดพัก
รวบรวมกำลัง “ขอโทษด้วยที่ไปร่วมงานไม่ได้...”
ธรรมรัตน์รีบปฏิเสธคำขอโทษ ส่วนศศิประภา
ไม่มีเรื่องแรงจะกล่าวถ้อยคำอันใดออกมา น้ำตาที่
พยายามเก็บงำไว้ในหัวใจเอ่อล้นท่วมขอบตาหญิง
สาวสะกดเสียงสะอื้นอย่างยากลำบาก

“ขอบคุณมากสำหรับมิตรภาพที่ให้กับผม
ตลอดเวลา...” เขาค่อย ๆ ยกมือทั้งสองข้างกายขึ้น
มาวางไว้ตรงหน้าอกเบื้องซ้ายคล้ายพยายามเกาะ
กุมประคับประคองอะไรบางอย่างที่หวงแหนซึ่งเก็บ
ไว้ใกล้หัวใจดวงนั้น รู้สึกได้ถึงความซาที่โล่งสูงขึ้นมา
ตามลำดับสู่ร่างกายที่อ่อนบน

“หนาว...หนาวเหลือเกินครับ...” เสียงพูดเริ่ม
ขาดเป็นห้วง ศศิประภาค่อย ๆ ปลดผ้าคลุมไหล่ของ
เธอออกมาคลุมให้ตรงหน้าอก ธรรมรัตน์ช่วยจัดให้
เข้าที่ “มีดจริง ๆ นะครับ...วันนี้ไม่มีดวงจันทร์เลย”
ศศิประภาย้อนรำลึกถึงคืนแห่งความทรงจำแล้ว
สบตาธรรมรัตน์เป็นเชิงขออนุญาต จากนั้นก็หันไป
มองใบหน้าของชายคนรัก ครู่หนึ่งบทเพลงหวาน
เศร้าที่มีความเงียบเป็นเสียงดนตรีประกอบก็ดังขึ้น
เบา ๆ จากเธอ...

จันทร์กระจ่างฟ้า นภาประดับด้วยดาว
โลกสวยราวเนรมิต ประมวลเมืองแมน
ลมโชยกลิ่นมาลา กระจายดินแดน
เรียมนี้แสน คะเนิงถึงน้องนวลจันทร์

งามใดหนอ จะพochtเทียบเปรียบน้อง
เจ้างามต้องตาพี่ ไม่มีใครเหมือน
ถ้าหากน้องอยู่ด้วย และช่วยชมเดือน
โลกจะเหมือนเมืองแมน แมนแล้ว นวลเอ๋ย...

ดาวตกอีกดวงหนึ่งวิ่งผ่านขอบฟ้ามุ่งสู่เบื้อง
ทิศตะวันตกกรีดฟ้าเป็นทางยาวเจิดจ้าแล้วพลันดับ
วูบสูญสลายพร้อม ๆ กับเสียงเพลงที่จบลง ธงเจิม
ค่อย ๆ ปลิดเปลือกตาเป็นครั้งสุดท้าย รอยยิ้ม
ระบายทั่วหน้า จิตใจเป็นสุขและสงบ

“ลาก่อนครับ...” เสียงสั่งลาสุดท้ายหลุดลอด
แผ่วเบา ก่อนวิญญาณออกจากร่างเพื่อเริ่มก้าวแรก
ของการเดินทางโดดเดี่ยวสู่ดินแดนนิรันดร

เสียงสะอื้นที่พยายามอดกลั้นไว้หลุดออกมา
ธรรมรัตน์หันไปประคองหญิงคนรักไว้ในอ้อมกอด
พร้อมกระซิบเบา ๆ “ร้องให้เกิดครับ...ร้องให้ออก
มา” หญิงสาวสิ้นสะท้านอยู่ในอ้อมกอดของชายผู้
จิตใจงดงาม

สรรพสิ่งรอบกายหยุดนิ่ง ลั่นทมดอก
หนึ่งปลิดจากขั้วปลิวคว้างล่องลอยตามสายลม
แห่งโชคชะตาพร้อมกลิ่นหอมเศร้าที่แผ่กระจาย
ไปทั่วทุกอณูบรรยากาศ แล้วหล่นลงวางบนร่าง
ของธงเจิมอย่างอ่อนโยน...ตรงหัวใจ

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

เสนาศึกษา

ชาวพุทธคือใคร

คำปิ่น อักษรวิไลย์ เรียบเรียง

ชาวพุทธ คือ ผู้ที่เข้าใจพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เป็นผู้ที่มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง ชาวพุทธจะไม่ทำอะไรตาม ๆ กันด้วยความไม่รู้ การทำไปด้วยความไม่รู้ ก็ย่อมพอกพูนความไม่รู้ต่อไป แต่ผู้ที่เป็นชาวพุทธ จะให้ความสำคัญกับพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงซึ่งเป็นที่พึ่งอย่างสูงสุด ด้วยการฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมเป็นปกติในชีวิตประจำวัน สะสมความเข้าใจถูกเห็นถูก น้อมประพฤติในสิ่งที่ถูกต้องตั้งงามคล้อยไปตามความเข้าใจที่ค่อยๆ เจริญขึ้น

กำเนิดชาวพุทธ

ข้อความในพระสุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย มหาวารวรรค ทุติยสุริยุปมสูตร แสดงถึงความเป็นจริงว่า เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอุบัติขึ้นในโลก จึงมีการทรงแสดงพระธรรม เกื้อกูลให้สัตว์โลกได้มีความเข้าใจอย่างถูกต้อง พ้นจากความไม่รู้ ดังนี้ คือ

“ดูกร ภิกษุทั้งหลาย พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ยังไม่อุบัติขึ้นในโลกเพียงใด ความปรากฏแห่งแสงสว่างแจ่มแจ้งอย่างมาก ก็ยังไม่มี เพียงนั้น เวลานั้น มีแต่ความมืดมิด มีแต่ความมัวเป็นหมอก การบอก การแสดง การบัญญัติ การแต่งตั้ง การเปิดเผย การจำแนก การกระทำให้ง่าย ซึ่งอริยสัจจ ๔ (ทุกข์ เหตุแห่ง

ทุกข์ ความดับทุกข์ หนทางที่เป็นไปเพื่อความดับทุกข์) ก็ยังไม่มี เมื่อใด พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า อุบัติขึ้นในโลก เมื่อนั้น ความปรากฏแห่งแสงสว่างแจ่มแจ้งอย่างมาก ก็ย่อมมี เวลานั้น ไม่มีความมืดมิด ไม่มีความมัวเป็นหมอก การบอก การแสดง การบัญญัติ การแต่งตั้ง การเปิดเผย การจำแนก การกระทำให้ง่าย ซึ่งอริยสัจจ ๔ ก็ย่อมมี”

ไม่ว่าในยุคใดที่ไม่มีการอุบัติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โลกมืด มืดด้วยอวิชชา คือ ความไม่รู้ ไม่รู้อะไรเลย มืดมิดอย่างแท้จริง แม้ว่าจะไม่รู้อะไร ก็ยังไม่รู้ว่าไม่รู้อะไร ตกอยู่ในความมืดมานาน ไม่รู้อะไรเลยทุกชาติไปในสังสารวัฏฏ์ จึงไม่มีชาวพุทธ ก่อนการอุบัติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ในยุคใดที่มีการอุบัติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โลกสว่างด้วยความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เพราะสัตว์โลกมีโอกาสดำฟังพระธรรม อบรมเจริญปัญญา สะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกเป็นปัญญาของตนเอง ซึ่งแต่ละคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นแสงสว่างที่ส่องให้เห็นความจริงของสิ่งที่กำลังมีทุกขณะ แต่ละคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีคำมหาศาล นับประมาณไม่ได้ เพราะจะทำให้สัตว์โลกจากที่มี ความมืดด้วยความไม่รู้ ก็ค่อย ๆ รู้ขึ้นจนกระทั่ง สามารถดับความไม่รู้ ได้ในที่สุด

สำหรับวิชา ความไม่รู้ นั้น ก็ได้แก่ ไม่รู้ในสภาพธรรมที่มีจริงในขณะนี้ว่าเป็นธรรม ไม่ใช่เรา สำหรับสิ่งที่มีจริงนั้น มีจริง ๆ ในขณะนี้ ทุกขณะ ตั้งแต่เกิดจนตาย ไม่พ้นจากธรรมเลย ไม่ว่าจะพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะทรงแสดงธรรมโดยนัยใด พระสูตรใด หรือส่วนใดของพระธรรมคำสอนตลอดทั้งพระไตรปิฎก ก็ไม่พ้นไปจากธรรมที่มีจริงในขณะนี้ ขณะนี้มีธรรมเกิดขึ้นเป็นไป ไม่มีขณะไหนเลยที่ไม่ใช่ธรรม ไม่ว่าจะเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรส รู้สิ่งที่กระทบสัมผัสกาย คิดนึก ขณะกุศลจิตเกิด ขณะอกุศลจิตเกิด เป็นต้น เป็นธรรมที่มีจริง ธรรมจึงไม่ได้อยู่ในหนังสือ แต่มีจริงในขณะนี้ หากไม่ศึกษาพระธรรม ไม่ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงให้เข้าใจว่าอะไรคือธรรม ธรรมอยู่ในขณะไหน ก็จะไม่เข้าใจความจริงของสิ่งที่มีจริงตามความเป็นจริงได้เลย เมื่อไม่เข้าใจความจริง ย่อมเป็นผู้ไม่ฉลาดในธรรมที่มีจริงในขณะนี้ กล่าวคือไม่รู้ว่าเป็นธรรมนี้เป็นธรรม จึงหลงยึดถือสิ่งที่เห็น สิ่งที่ได้ยิน สิ่งที่กำลังปรากฏว่าเป็นเรา เป็นสัตว์ เป็นบุคคล เป็นตัวตนหรือเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใด เมื่อถูกอวิชชาความไม่รู้ครอบงำ ย่อมทำให้ไม่เห็นความจริง ไม่เข้าใจความจริง แม้ธรรมกำลังปรากฏในขณะนี้ ก็ไม่รู้ ทำให้ยังต้องเกิดอภิปิฎก และจะต้องประสบกับความทุกข์ทั้งกายและใจอันเนื่องมาจากการเกิดอีกมากมาย

ข้อความในพระสูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย อิติวุตตกะ โมหสูตร แสดงความเป็นจริงของความเป็นด้วยความรู้ และผลของการที่สามารถดับความรู้ได้ ดังนี้ คือ

“ธรรมอื่นแม้อย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นเหตุ ให้หมู่สัตว์ถูกรวมกันนั้นหุ้มห่อแล้ว ท่องเที่ยวไปสิ้นกาลนาน เหมือนหมู่สัตว์ผู้ถูกโมหะหุ้มห่อแล้ว ไม่มีเลย ส่วนพระอรียสาวกเหล่าใด ละโมหะแล้ว ทำลายกองแห่งความมืดได้แล้ว พระอรียสาวกเหล่านั้น ย่อมไม่ท่องเที่ยวไปอีก เพราะอวิชชาอันเป็นต้นเหตุ ย่อมไม่มีแก่พระอรียสาวกเหล่านั้น”

บุคคลผู้ที่ยังมีอวิชชา ยังมีความไม่รู้ เป็นเครื่องปกปิด เป็นเครื่องปกคลุมไว้ จึงทำให้มีความติดข้องยินดีพอใจ ในลาภ ยศ สรรเสริญ สุข ติดข้องในทรัพย์สมบัติ ทำให้ไม่เห็นว่าเป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏชั่วคราวแล้วก็หมดไปเท่านั้น กล่าวได้ว่าเป็นการแสวงหาในสิ่งที่ไม่ประเสริฐ ก่อนจะได้มาก็อยากได้ มีการแสวงหา เดือดร้อน และเมื่อได้มาแล้วก็ติดข้องยินดีพอใจต่อไปอีก ทำให้จมอยู่ในห้วงของกิเลสมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญเมื่อละจากโลกนี้ไปแล้วบุคคลไม่สามารถนำเอาสิ่งเหล่านั้นไปในภพหน้าได้เลย ต้องทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไว้ ซึ่งตามความเป็นจริงก็ทิ้งอยู่ทุกขณะ พลัดพรากอยู่ทุกขณะ เพราะเหตุว่าเป็นแต่เพียงสภาพธรรมที่เกิดเพราะเหตุปัจจัยแล้วก็ดับไปเท่านั้น สิ้นแสนสิ้น มีแต่การสะสม ทั้งที่ดีและไม่ดีเท่านั้นจะติดตามไปได้ในจิตแต่ละขณะ

ชาวพุทธเกิดขึ้น เมื่อได้ฟังและเข้าใจพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง
บุคคลผู้ที่เป็นชาวพุทธ มีทั้งบรรพชิต และคฤหัสถ์ ผู้ที่เป็นบรรพชิต ก็เริ่มตั้งแต่ภิกษุปัญจวัคคีย์ เพราะได้ฟังพระธรรม มีความเข้าใจความจริง รู้แจ้งอริยสัจธรรมถึงความเป็นพระโสดาบันซึ่งเป็นพระอรียบุคคลขั้นแรก ขออุปสมบทในพระพุทธศาสนา และในที่สุดก็บรรลุถึงความเป็นพระอรหันต์ห่างไกลแสนไกลจากกิเลสเครื่องเศร้าหมองของจิตโดยประการทั้งปวง ในส่วนของคฤหัสถ์ ก็คือ บิดาและมารดา รวมทั้งอดีตภรรยาเก่าของพระยสกุณบุตร ซึ่งได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง รู้แจ้งอริยสัจธรรมถึงความเป็นพระโสดาบัน มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง ทั้งหมดนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่มีปัญญาที่เกิดจากการได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง และหลังจากนั้นก็มิชาวพุทธ เกิดขึ้นมากมาย ทั้งผู้ที่เป็นบรรพชิต และคฤหัสถ์ ซึ่งได้รับประโยชน์อย่างยิ่งจากพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง

การเป็นชาวพุทธ เป็นได้ด้วยปัญญา มีปัญญาที่เกิดขึ้นจากการที่ได้ฟังพระธรรมที่พระ

สัมผัสสัมพุทธเจ้าทรงแสดง แม้บางคนอาจจะเคยหลงผิด เห็นผิด มีการประพฤติปฏิบัติผิดมาก่อน แต่พอได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงแล้ว ปัญญาเจริญขึ้น มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง ถึงความเป็นพระอริยบุคคล สามารถละทิ้งสิ่งที่ผิดเหล่านั้นได้ เป็นชาวพุทธอย่างแท้จริง ด้วยปัญญาที่เกิดจากการฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง อย่างเช่นกรณีของสีหเสนาบตี รูปข้อความในพระวินัยปิฎก มหาวรรค ได้ดังนี้ คือ

สีหเสนาบตี เดิมที่เป็นผู้นับถือในคำสอนของนิครนถ์นาฏบุตร ซึ่งเป็นเจ้าลัทธิผู้ที่มีความเห็นผิด คอยปรนนิบัติดูแล เป็นอย่างดี สมัยหนึ่งเจ้าลิจฉวีทั้งหลาย นั่งประชุมพร้อมกัน ณ ท้องพระโรง ต่างพากันตรัสสรรเสริญพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ โดยประการต่าง ๆ มากมาย ซึ่งขณะนั้นสีหเสนาบตีสาวกของนิครนถ์ นั่งอยู่ในที่ประชุมนั้นด้วย จึงคิดว่าพระผู้มีพระภาคพระองค์นั้น จักเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยไม่ต้องสงสัยเลย คงเป็นความจริง เพราะเจ้าลิจฉวีทั้งหลาย ต่างพากันตรัสสรรเสริญพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ โดยประการต่าง ๆ มากมาย ถึงเพียงนี้ แล้ว มีความคิดที่จะเข้าไปเฝ้าพระองค์ จึงไปขออนุญาตจากนิครนถ์นาฏบุตร แต่กลับถูกห้ามโดยตลอด ถึง ๓ ครั้งด้วยกัน จนในที่สุดก็ตัดสินใจไปเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยไม่บอกพวกนิครนถ์ เมื่อเข้าไปเฝ้าแล้ว ก็ได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เป็นเหตุให้บรรลุถึงความเป็นพระโสดาบัน เป็นผู้มีความไม่ตกต่ำเป็นธรรมดา สิ่งใดที่เคยประพฤติปฏิบัติผิดมา ก็สามารถละทิ้งได้ ด้วยความเข้าใจพระธรรม และเป็นอุบาสกที่ทะนุบำรุงพระพุทธศาสนา ตามควรแก่ฐานะของตนในฐานะที่เป็นคฤหัสถ์ที่จะพึงกระทำได้

นอกนั้น ก็มีชาวพุทธที่เป็นพระอริยบุคคลมากมาย ดำรงเพศคฤหัสถ์ ไม่ได้สละอาคารบ้านเรือนออกบวชเป็นบรรพชิต ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์

จากพระธรรม กระทำกิจของตนในการทะนุบำรุงพระพุทธศาสนา เช่น พระเจ้าพิมพิสาร จิตตคฤหบดี อนาถบิณฑิกเศรษฐี วิสาขมหาอุบาสก เป็นต้น นี้คือ ความเป็นชาวพุทธ ในฐานะที่เป็นคฤหัสถ์ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่เข้าใจพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ในส่วนของเพศบรรพชิตก็มีมากมายทั้งภิกษุและภิกษุณี จึงมีพุทธบริษัททั้ง ๔ ในยุคนั้นสมัยนั้น คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสกและอุบาสิกา แต่ยุคนี้ไม่มีภิกษุณีแล้ว เหลือเพียงภิกษุ อุบาสกและอุบาสิกา ที่จะศึกษาพระธรรมสะสมความเข้าใจถูกเห็นถูก ดำรงรักษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ด้วยความเข้าใจถูกเห็นถูกต้องไป แต่สำหรับผู้ที่สละอาคารบ้านเรือน ออกบวชเป็นบรรพชิต ถ้าหากไม่ได้ศึกษาพระธรรม ไม่ได้รักษาพระวินัย ก็ไม่ใช่ชาวพุทธ ไม่ได้ดำรงรักษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง แต่กลับทำลาย เพราะไม่ได้มีความเข้าใจอะไรเลย

แสงสว่างที่ทำให้เกิดความรู้มาจากไหน

ข้อความในพระสุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค ปัชโชตสูตร แสดงถึงแสงสว่างที่ประเสริฐยิ่ง ดังนี้ คือ

“แสงสว่างทั้งหลาย ในโลก มีอยู่ ๔ อย่าง แสงสว่างที่ ๕ มิได้มีในโลกนี้ ดวงอาทิตย์สว่างในกลางวัน ดวงจันทร์ สว่างในกลางคืน หนึ่ง ไฟย่อมรุ่งเรืองในกลางวันและกลางคืน ทุกหนทุกแห่ง พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประเสริฐกว่าแสงสว่างทั้งหลาย แสงสว่างของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นแสงสว่างอย่างยอดเยี่ยม”

แสงสว่างที่ทำให้เกิดความรู้มาจากการตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อทรงตรัสรู้และทรงแสดงพระธรรมแล้ว แสงสว่างจึงเกิดขึ้นในโลก เมื่อผู้ใดได้ฟังพระธรรมแล้วเริ่มเข้าใจว่าอยู่ในโลกมีมานานเท่าไรแล้วในสังสารวัฏฏ์ โดยไม่รู้ไม่เข้าใจ

อะไรเลย จึงรู้ว่าแสงสว่างจากคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละคำนั้น ทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งที่ไม่เคยรู้ไม่เคยเข้าใจมาก่อนเลยได้

ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ มีชีวิตที่แตกต่างกัน ออกไป ตามการสะสม ตามกรรม มีสุขบ้าง มีทุกข์บ้าง สมหวังบ้าง ผิดหวังบ้าง เป็นต้น ถึงแม้ว่าจะมีความสุข มีความสะดวกสบายด้วยทรัพย์สมบัติทั้งหลาย แล้ว จะมีประโยชน์อะไร ถ้าไม่ได้เข้าใจพระธรรม ไม่ได้เข้าใจความจริงของสภาพธรรมที่กำลังปรากฏ บุคคลผู้ที่ไม่เข้าใจพระธรรม ไม่เข้าใจความจริง ย่อมเป็นผู้ถูกปกคลุมด้วยความมืดคืออวิชชา ความไม่รู้หนานั่นขึ้นเรื่อย ๆ ในเมื่อมีอวิชชามากอย่างนี้ ถ้าไม่ได้ฟังพระธรรม ไม่ได้สะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกเลย ก็ไม่มีแสงสว่างคือปัญญาที่จะค่อย ๆ ทำลายความมืดดังกล่าวลงได้ เพราะเหตุว่าปัญญาเท่านั้นที่จะเป็นเครื่องทำลายอวิชชา ปัญญาจึงเป็นแสงสว่างในโลก

แสงสว่างที่ยิ่งกว่าแสงสว่างใด ๆ ในโลก คือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงตรัสรู้สัจธรรมตามความเป็นจริง ทรงดับกิเลสทั้งปวงได้หมดสิ้นด้วยพระปัญญา เมื่อพระองค์ทรงตรัสรู้แล้ว ทรงประกอบด้วยพระมหากรุณาต่อสัตว์โลก จึงทรงแสดงพระธรรม ประกาศความจริง เกื้อกูลให้สัตว์โลกได้เข้าใจตามความเป็นจริง ทำให้สัตว์โลกสามารถดับกิเลส ทำลายความมืดคืออวิชชา ด้วยแสงสว่างคือปัญญาตามพระองค์ ด้วย

พระมหากรุณาคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่สามารถที่จะประมาณได้เลย พระองค์ทรงมีพระมหากรุณาต่อสัตว์โลกทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นพระราชานพราหมณ์ คฤหบดี คนมั่งมี คนยากจน หรือมีความประพฤติไม่ดี เป็นโจรผู้ร้าย พระมหากรุณาที่ทรงอนุเคราะห์สัตว์โลกนั้น ก็ด้วยพระธรรมคำสอนของพระองค์ ที่เป็นแสงสว่างทำลายความมืดคืออวิชชา ความไม่รู้ เพราะมีอวิชชานี้เองจึงทำให้ไม่รู้สภาพ

ธรรมตามความเป็นจริง เป็นเหตุให้กระทำไม่ตี ประพฤติทุจริตกรรมประการต่าง ๆ

แต่ละบุคคลย่อมทราบว่ามีทั้งส่วนที่มีดี และส่วนที่สว่างสลัวกันอยู่ตลอดเวลา ชีวิตของคนเราก็เช่นเดียวกัน บางครั้งก็มีดีด้วยความไม่รู้ และด้วยกิเลสประการต่าง ๆ มีความเห็นผิด เป็นต้น และบางครั้งก็มีความสว่างด้วยแสงแห่งพระธรรม ทำให้รู้ว่าอะไรดี อะไรชั่ว ทำให้มีการเปลี่ยนแปลง ความประพฤติและขัดเกลาภิเลสของตนเองด้วยการกระทำในสิ่งที่ดีงาม เป็นการสะสมความดี ต่อไป

เมื่อได้ฟังพระธรรมส่วนละเอียดมากขึ้น ก็จะรู้ว่าอกุศลธรรมมีหลายชั้น อกุศลอย่างหยาบเป็นเหตุให้เกิดกายทุจริต วจีทุจริต ทางกายมีประหัตประหาร เบียดเบียน ยึดถือทรัพย์ของคนอื่นที่เจ้าของไม่ได้ให้ เอามาเป็นของตน ทางวาจา ก็มีกิเลสชั้นหยาบที่ทำให้พูดเท็จ คำพูดที่น่าฟังกับคำพูดที่ไม่น่าฟัง เกิดจากจิตที่ต่างกัน คำพูดหยาบ ต้องเกิดจากอกุศลจิตที่มีกำลังมาก คำพูดที่แสดงถึงความสำคัญตน ก็เกิดจากอกุศลที่ตรงกันข้ามกับสภาพจิตใจที่อ่อนโยน มีเมตตา มีความเป็นเพื่อน อย่างจริงใจ

ทั้งหมดนี้เป็นธรรม ซึ่งเมื่อศึกษาแล้วก็จะรู้ว่าอกุศลมีมากแค่ไหน และจะเห็นโทษภัยของอกุศลเริ่มคิดที่จะขัดเกลาภิเลส นี้คือคุณประโยชน์ของพระธรรม แต่ถ้าไม่มีการพูดเรื่องธรรมเหล่านั้นเลย ไม่ให้เกิดปัญญาจริง ๆ แล้ว ก็ไม่มีอะไรทำกิจของปัญญาได้ โลภะ (ความติดข้องยินดีพอใจ) ก็ต้องทำกิจของโลภะ มานะ (ความสำคัญตน) ก็ต้องทำกิจของมานะ โทสะ (ความโกรธความขุ่นเคืองใจ) ก็ต้องทำกิจของโทสะ เพราะวาปัญญาไม่เกิด ต่อเมื่อใดที่ปัญญาเกิด เมื่อนั้นย่อมเปรียบเสมือนแสงสว่าง ที่ทำให้เห็นสภาพธรรมทั้งหลายตามความเป็นจริง และจะรู้พระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ได้ทรงพระมหากรุณาแสดงพระธรรมถึง ๔๕ พรรษา สำหรับพวกเราสมัยนี้ด้วย

ผู้ได้ฟังพระธรรมแล้วเริ่มเข้าใจอะไร

บุคคลผู้ที่ได้ฟังพระธรรมแล้ว เข้าใจว่าพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ตลอด ๔๕ พรรษา ทุกคำ เป็นคำอนุเคราะห์ที่เกื้อกูลอย่างแท้จริง เป็นไปเพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกเห็นถูกตรงตามความเป็นจริง เป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่ผู้ที่ได้ฟังได้ศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งมีเป็นส่วนน้อยเท่านั้นที่จะได้ยินได้ฟังคำจริง เฉพาะผู้ที่สะสมเหตุที่ดีมาแล้ว เห็นประโยชน์ของพระธรรมมาแล้ว จึงมีโอกาสได้ฟังได้ศึกษาและได้รับประโยชน์จากพระธรรมตามกำลังปัญญาของตนเอง ปัญญาความเข้าใจถูกเห็นถูกนี้เอง เป็นประโยชน์ เป็นสิ่งที่มีค่า เป็นสิ่งที่ประเสริฐที่สุดในบรรดาสภาพธรรมทั้งหลายที่เกิดขึ้น เพราะเหตุปัจจัย ใคร ๆ ก็กลัขโมยไปไม่ได้ เก็บรักษาอย่างดีไว้ในจิต สะสมสืบต่ออยู่ในจิตทุกขณะ เป็นที่พึ่งทั้งในชาตินี้และชาติต่อ ๆ ไปอีกด้วย

แต่ละคนในฐานะที่เป็นชาวพุทธแล้ว ปัญญาจะเกิดขึ้น เจริญขึ้นได้ ก็ต้องได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ถ้าไม่มีการตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่มีทางที่สัตว์โลกจะได้ยินได้ฟังพระธรรม ไม่มีทางที่ปัญญาจะเจริญขึ้นได้เลย สัตว์โลกมีติดติดด้วยความไม่รู้คืออโหชะหรืออวิชชา แต่เพราะมีการตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และทรงแสดงพระธรรม จึงทำให้สัตว์โลกที่สะสมเหตุที่ดีมีมีโอกาสได้ฟังคำจริงที่พระองค์ทรงแสดง มีการอบรมเจริญปัญญา ทำให้ค่อย ๆ ขัดเกลาละคลายความไม่รู้ไปที่ละเล็กทีละน้อย จนกระทั่งสามารถที่จะดับได้อย่างหมดสิ้นไม่เหลือ

ตามความเป็นจริงแล้วในหนึ่งชาติที่เกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์ ควรที่จะเป็นอย่างไรก่อนที่จะละจากโลกนี้ไปด้วยความตายที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่สามารถที่จะรู้ได้เลยว่าจะเป็นอย่างเมื่อใด แต่ถ้าไม่ได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง จะไม่รู้คุณค่าเลยว่าสิ่งที่มีคุณค่าเหนือสิ่งอื่นใด ก็คือปัญญา ความเข้าใจถูกเห็นถูก ซึ่งบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ไม่สามารถแสดงให้เห็นบุคคลอื่นเกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่มีจริง ๆ ที่กำลังปรากฏ เป็นแต่ละขณะในชีวิตนี้ได้เลย ถ้าไม่เห็นคุณค่าของพระธรรม ชีวิตก็อยู่ ๆ ไป ในแต่ละวัน มีแต่สะสมอกุศลเพิ่มขึ้น พอกพูนความไม่รู้ ความติดข้อง ความไม่พอใจ เพิ่มขึ้น หนาแน่นไปเรื่อย ๆ ทำให้เวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏฏ์ต่อไปอย่างไม่จบสิ้น ไม่พ้นจากทุกข์

เมื่อได้ฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมก็จะมี ความมั่นคงที่จะรู้ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต คือ การที่มีโอกาสได้ฟังพระธรรม ได้เข้าใจพระธรรม และได้สมกับเป็นชาวพุทธ ซึ่งเป็นผู้ที่เข้าใจคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ใช่เป็นชาวพุทธเพียงชื่อเท่านั้น แต่ไม่ได้มีความเข้าใจความจริงอะไรเลย เพราะชาวพุทธ ต้องมีความเข้าใจพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ประการที่สำคัญ พระธรรม ไม่ใช่เรื่องฟังแค่วันเดียว สองวัน แต่เป็นเรื่องที่จะต้องฟังไปตลอดชีวิต และชาตินี้ก็ยังไม่พอ เนื่องจากสะสมอวิชชาและกิเลสทั้งหลายมาอย่างมากมายในสังสารวัฏฏ์ ก็ต้องสะสมปัญญาเป็นกาลเวลาที่ยาวนาน ถ้าเห็นประโยชน์ของพระธรรมแล้ว จะเห็นได้ว่าชีวิตนี้ขาดการฟังพระธรรมไม่ได้ เพราะเหตุว่าถึงแม้ว่าสิ่งอื่นจะเกิดขึ้นและหมดไป แต่ปัญญาซึ่งเริ่มเกิดขึ้น และมีความสนใจที่จะรู้ต่อไป จะเจริญขึ้น เป็นการค่อย ๆ สะสมความเข้าใจถูกไปที่ละเล็กทีละน้อย ซึ่งจะต้องมีความอดทน มีความเพียร มีความจริงใจที่จะฟัง ที่จะศึกษาพระธรรมต่อไป เพราะเห็นประโยชน์ว่า เป็นที่พึ่งได้ เป็นสิ่งที่ประเสริฐสำหรับชีวิต ไม่นำพาชีวิตไปในทางเสื่อมเลยแม้แต่น้อย มีแต่จะนำไปสู่ความเจริญด้วยคุณความดีทั้งหลายทั้งปวง จนสามารถดับสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายทั้งปวงได้ แล้วปัญญาจะมาจากไหน ถ้าไม่เริ่มที่การฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงตั้งแต่ในขณะนี้ ปัญญาที่ได้สะสมในขณะนี้ จากการฟังการศึกษาพระธรรมในแต่ละครั้งไม่สูญหายไปไหน ยังสะสมสืบต่ออยู่ในจิตทุกขณะ

และจะมีกำลังเพิ่มมากยิ่งขึ้นถ้าได้ฟังได้ศึกษาพระธรรมต่อไป

เพราะฉะนั้นแล้ว จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น ชาวพุทธ คือ ผู้ที่เข้าใจพระธรรม ทั้งผู้ที่เป็นบรรพชิต และคฤหัสถ์ หากไม่เข้าใจธรรม จะกล่าวว่า เป็น **ชาวพุทธไม่ได้** คฤหัสถ์ก็ต้องเป็นคฤหัสถ์ที่ดี ศึกษาพระธรรมให้เข้าใจ น้อมประพฤติในสิ่งที่ถูกต้อง

ดีงาม ส่วนผู้ที่เป็นภิกษุ ซึ่งเป็นเพศบรรพชิต ก็จะต้องศึกษาพระธรรมและน้อมประพฤติตามพระวินัย ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ ชัดเกลากิเลสของตนเอง จะมีความประพฤติเหมือนอย่างคฤหัสถ์ไม่ได้โดยประการทั้งปวง

ธรรมเตือนใจ

“ดูกร ภิกษุทั้งหลาย อุบาสิกา ผู้ประกอบด้วยธรรม ๕ ประการ ย่อมเป็นอุบาสิกาผู้เลวทราม เศร้าหมอง และน่าเกลียด ธรรม ๕ ประการเป็นไหน ? คือ อุบาสิกาเป็นผู้ไม่มีศรัทธา ๑ เป็นผู้ทุศีล (ไม่มีศีล) ๑ เป็นผู้ถ่อมมงคลต้นข้าว เชื่อมงคล (ต้นข้าว) ไม่เชื่อกรรม ๑ แสวงหาเขตบุญภายนอกศาสนานี้ ๑ ทำการสนับสนุนในศาสนานี้ ๑ ดูกร ภิกษุทั้งหลาย อุบาสิกาผู้ประกอบด้วยธรรม ๕ ประการนี้แล เป็นอุบาสิกาผู้เลวทราม เศร้าหมอง และน่าเกลียด”

(พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาต จันฑาลสูตร)

ขอเชิญศึกษาพระธรรมเพิ่มเติมได้ที่ www.dhammadownload.com มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

www.dhammadownload.com YouTube : dhammadomalive

Facebook : ชมรมบ้านธัมมะ มศพ.

ใคร...
อะไร...
ที่ไหน...

นายกหาร้ายออก

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล

- ๑ พ.ท.จักรกฤษณ์ โมธา
- ๒ พ.ต.ภูวเดช สุติปัญญา
- ๓ ร.ท.จิรวีวัฒน์ ยุทธประเวศน์

ตำแหน่งเดิม

- หน.รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 รรท.อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

ตำแหน่งใหม่

- นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา สน.ปรมน.ทบ.จว.
 ประจำ ยศ.ทบ.
 ประจำ ยศ.ทบ.

นายกหาร้ายเข้า

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล

- ๑ พ.อ.จักรกฤษณ์ โมธา
- ๒ พ.ท.หญิง กัลยทิพา พงษ์วสุปฏิฐี
- ๓ พ.ต.จักรกฤษณ์ แก้วพิบูลิน
- ๔ พ.ต.สามารถ พรเจริญ
- ๕ ร.อ.ศุภสิทธิ์ สังวรวงษ์
- ๖ ร.อ.ชานนท์ พุทธิมา
- ๗ ร.ท.อาภรณ์ พวงทอง

ตำแหน่งเดิม

- นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา
 สน.ปรมน.ทบ.จว. (อัตรา พ.อ.)
 หน.กรรมวิธีข้อมูล กกม.สปช.ทหาร
 (อัตรา พ.ท.)
 ประจำ จบ. (อัตรา พ.ต.)
 ประจำ ยศ.ทบ.
 ประจำ ยศ.ทบ.
 ผบ.ร้อย.ป.ป.๔ พัน.๔
 ทส.ผบ.รร.ตท.สพท. (อัตรา ร.อ.)

ตำแหน่งใหม่

- ประจำ ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 หน.กกร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 อจ.สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 ประจำกอง สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล

- ๑ พ.ท.หญิง รุ่งอรุณ วัฒนาการ
- ๒ พ.ต.หญิง ปวีริศา ปูน้อย
- ๓ พ.ต.หญิง พนมวรรณ ปานสีทา
- ๔ พ.ต.หญิง พรรณพาง จุฬานนท์
- ๕ พ.ต.หญิง เอบัญญา บุลสุข
- ๖ พ.ต.สมพร จิตรตรง
- ๗ ร.อ.ธนสร มีอาษา
- ๘ ร.อ.สมโภชน์ สายพิน
- ๙ ร.อ.ประวีณ ภูักัดดี
- ๑๐ ร.อ.นพพล วรรณนายก
- ๑๑ ร.อ.อดิศักดิ์ เพ็ชรชะ
- ๑๒ ร.อ.ธิตีพันธ์ุ เดชบุญ

ตำแหน่งเดิม

- ประจำแผนก กรม นนร.ร.ร.จปร.
 (อัตรา พ.ท.)
 ประจำแผนก ผกท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 ผศ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 ผบ.ร้อย.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 ประจำกอง สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
 รรท.ประจำแผนก สบร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 รรท.ประจำแผนก สบร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 รอง ผบ.ร้อย.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
 ประจำห้องปฏิบัติการ สกศ.ร.ร.จปร.
 (อัตรา ร.อ.)
 ประจำแผนก กกบ.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

ตำแหน่งใหม่

- อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 บรรณาธิการ ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 ผศ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 อจ.สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 อจ.สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 ประจำแผนก สบร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 ประจำแผนก สบร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 ผบ.ร้อย.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 ประจำห้องปฏิบัติการ สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 ประจำแผนก กกบ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

นายกหารัฐใหม่

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล

- ๑ นายปริญญา เกียรติภักษ์
- ๒ นายชาญวิทย์ กตาทินหาร

คุณวุฒิ

- ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 (วิศวกรรมเครื่องกล) แห่งมหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
 (ฟิสิกส์ประยุกต์) แห่งมหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ตำแหน่งบรรจุ

- รรท.อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 รรท.อจ.สกศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

นายกหารเปลี่ยนเหล่า

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล

- ๑ ร.ท.หญิง ญาพสุร์ ตั้งอ่วม

ตำแหน่ง/เหล่าเดิม

- นายทหารควบคุมภายใน
 กปช.ร.ร.จปร./เหล่า พ.

ตำแหน่ง/เหล่าใหม่

- นายทหารควบคุมภายใน กปช.ร.ร.จปร./เหล่า สบ.

